

SÉANCE DU JEUDI 14 NOVEMBRE 1996

VERGADERING VAN DONDERDAG 14 NOVEMBER 1996

SOMMAIRE :

EXCUSÉES :

Page 1942.

PROJETS DE LOI (Dépôt) :

Page 1942.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord euro-méditerranéen établissant une association entre la Communauté européenne et ses États membres, d'une part, et la République tunisienne, d'autre part, Annexes 1 à 7, Protocoles 1 à 5, et Acte final, faits à Bruxelles le 17 juillet 1995.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord européen établissant une association entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la République de Lituanie, d'autre part, Annexes I à XX, Protocoles 1 à 5, et Acte final, faits à Luxembourg le 12 juin 1995.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord européen établissant une association entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la République de Lettonie, d'autre part, Annexes I à XVIII, Protocoles 1 à 5, et Acte final, faits à Luxembourg le 12 juin 1995.

DEMANDES D'EXPLICATIONS (Dépôt) :

Page 1942.

M. Santkin au ministre de la Santé publique et des Pensions sur «la maladie d'Alzheimer: coordination des mesures et formation des infirmiers et des gardes malades».

M. Anciaux au Premier ministre sur «la lutte contre les mariages blancs et la traite des êtres humains, la légalisation des documents étrangers et la reconnaissance des mariages à l'étranger».

M. Mahoux au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «l'application des mesures de sécurité suite à la mise en route de la centrale nucléaire de Chooz B».

Mme Dua au Premier ministre sur «la lutte contre la traite des êtres humains, l'accueil des victimes et l'attitude à l'égard du monde de la prostitution».

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1996-1997
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1996-1997

INHOUDSOPGAVE :

VERONTSCHULDIGD :

Bladzijde 1942.

WETSONTWERPEN (Indiening) :

Bladzijde 1942.

Wetsontwerp houdende instemming met de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Tunesië, anderzijds, Bijlagen 1 tot 7, Protocollen 1 tot 5, en Slotakte, gedaan te Brussel op 17 juli 1995.

Wetsontwerp houdende instemming met de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Litouwen, anderzijds, Bijlagen I tot XX, Protocollen 1 tot 5, en Slotakte, gedaan te Luxemburg op 12 juni 1995.

Wetsontwerp houdende instemming met de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Letland, anderzijds, Bijlagen I tot XVIII, Protocollen 1 tot 5, en Slotakte, gedaan te Luxemburg op 12 juni 1995.

VRAGEN OM UITLEG (Indiening) :

Bladzijde 1942.

De heer Santkin aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «de ziekte van Alzheimer: coördinatie van de maatregelen en opleiding van verpleegkundigen en ziekenoppassers».

De heer Anciaux aan de Eerste minister over «de bestrijding van schijnhuwelijken en van de mensenhandel, de legalisering van buitenlandse documenten en de erkenning van buitenlandse huwelijken».

De heer Mahoux aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «het toepassen van de veiligheidsmaatregelen bij het opstarten van de kerncentrale Chooz B».

Mevrouw Dua aan de Eerste minister over «de bestrijding van de mensenhandel, de opvang van slachtoffers en de houding ten aanzien van de prostitutiewereld».

M. Verreycken au ministre des Affaires sociales sur « la scission de la sécurité sociale ».

Mme Lizin au ministre de la Justice sur « les raptus d'enfants et la Convention de Schengen ».

M. Ph. Charlier au ministre des Affaires sociales sur « la situation des bénéficiaires et des prestataires de soins logopédiques ».

PROPOSITIONS (Prise en considération):

Page 1943.

M. Happart. — Proposition instituant une commission d'enquête sur le Comité supérieur de contrôle.

M. Anciaux. — Proposition de résolution relative à la situation dans la région des Grands Lacs africains et particulièrement dans l'est du Zaïre.

ORDRE DES TRAVAUX:

Orateurs: **MM. Verreycken, Anciaux, Mahoux, Ceder, Vautmans, Hatry, M. le Président, Mme Willame-Boonen, M. Erdman, Mme Mayence-Goossens, M. Boutmans,** p. 1943 et p. 1969.

PROJET ET PROPOSITION DE LOI (Renvoi):

Page 1947.

Renvoi à la commission de la Justice:

1° Proposition de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire en ce qui concerne le personnel des greffes et des parquets, ainsi que les amendements n°s 100 et 109;

2° Projet de loi modifiant la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix, ainsi que les amendements n°s 6, 7 et 8.

DÉCÈS D'UN ANCIEN SÉNATEUR:

Page 1947.

QUESTIONS ORALES (Discussion):

Question orale de M. Desmedt au Premier ministre sur « la suite donnée par le Gouvernement à la résolution votée le 21 décembre 1995 par le Sénat proposant l'instauration d'une journée commémorative du génocide perpétré par l'Allemagne nazie ».

Orateurs: **M. Desmedt, M. De Clerck,** ministre de la Justice, p. 1947.

Question orale de M. Mahoux au ministre des Affaires étrangères sur « l'évolution des négociations concernant le Kivu ».

Orateurs: **M. Mahoux, M. Derycke,** ministre des Affaires étrangères, p. 1948.

Question orale de M. Hatry au Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications sur « l'avenir des centres de coordination ».

Orateurs: **M. Hatry, M. Derycke,** ministre des Affaires étrangères, p. 1949.

Question orale de M. D'Hooghe au Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications sur « la délimitation des zones téléphoniques de Belgacom ».

Orateurs: **M. D'Hooghe, M. Derycke,** ministre des Affaires étrangères, p. 1950.

De heer Verreycken aan de minister van Sociale Zaken over « de splitsing van de sociale zekerheid ».

Mevrouw Lizin aan de minister van Justitie over « de ontvoering van kinderen en de Schengen-Overeenkomst ».

De heer Ph. Charlier aan de minister van Sociale Zaken over « de toestand van de logopedisten en hun patiënten ».

VOORSTELLEN (Inoverwegingneming):

Bladzijde 1943.

De heer Happart. — Voorstel tot instelling van een parlementaire commissie van onderzoek over het Hoog Comité van toezicht.

De heer Anciaux. — Voorstel van resolutie betreffende de situatie van het gebied rond de Grote Meren en Oost-Zaire in het bijzonder.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Sprekers: **de heren Verreycken, Anciaux, Mahoux, Ceder, Vautmans, Hatry, de Voorzitter, mevrouw Willame-Boonen, de heer Erdman, mevrouw Mayence-Goossens, de heer Boutmans,** blz. 1943 en blz. 1969.

WETSONTWERP EN WETSVOORSTEL (Terugzending):

Bladzijde 1947.

Terugzending naar de commissie voor de Justitie:

1° Wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten evenals de amendementen nrs. 100 en 109;

2° Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten evenals de amendementen nrs. 6, 7 en 8.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR:

Bladzijde 1947.

MONDELINGE VRAGEN (Bespreking):

Mondelinge vraag van de heer Desmedt aan de Eerste minister over « het gevolg dat de Regering gegeven heeft aan de resolutie betreffende de instelling van een dag ter herdenking van de door Nazi-Duitsland gepleegde genocide die de Senaat op 21 december 1995 heeft aangenomen ».

Sprekers: **de heer Desmedt, de heer De Clerck,** minister van Justitie, blz. 1947.

Mondelinge vraag van de heer Mahoux aan de minister van Buitenlandse Zaken over « de stand van de onderhandelingen betreffende Kivu ».

Sprekers: **de heer Mahoux, de heer Derycke,** minister van Buitenlandse Zaken, blz. 1948.

Mondelinge vraag van de heer Hatry aan de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie over « de toekomst van de coördinatiecentra ».

Sprekers: **de heer Hatry, de heer Derycke,** minister van Buitenlandse Zaken, blz. 1949.

Mondelinge vraag van de heer D'Hooghe aan de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie over « de afbakening van de telefoonzones bij Belgacom ».

Sprekers: **de heer D'Hooghe, de heer Derycke,** minister van Buitenlandse Zaken, blz. 1950.

Question orale de Mme Bribosia-Picard au ministre de l'Emploi et du Travail sur «le travail des enfants».

Orateurs: **Mme Bribosia-Picard, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 1951.

Question orale de Mme Nelis-Van Liedekerke au ministre des Affaires sociales sur «le financement du nouveau statut du personnel soignant et infirmier des hôpitaux et des maisons de repos des CPAS».

Orateurs: **Mme Nelis-Van Liedekerke, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 1951.

Question orale de M. Anciaux au ministre de la Justice sur «une procédure judiciaire contre l'Ordre des médecins à propos d'arrêtés royaux falsifiés».

Orateurs: **M. Anciaux, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 1953.

Question orale de M. Goris au ministre de la Défense nationale sur «la prime pour les détenteurs du brevet de bilinguisme légal à l'armée».

Orateurs: **M. Goris, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 1953.

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi portant assentiment au Document ayant fait l'objet d'un accord entre les États parties au Traité sur les forces armées conventionnelles en Europe en date du 19 novembre 1990, fait à Vienne le 31 mai 1996.

Discussion et vote des articles, p. 1954.

Projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire.

Discussion générale. — *Orateur*: **M. Desmedt**, rapporteur, p. 1956.

Discussion et vote des articles, p. 1956.

PROPOSITION DE RÉSOLUTION (Discussion):

Proposition de résolution relative à la situation dans la région des Grands Lacs africains et particulièrement dans l'est du Zaïre.

Discussion. — *Orateurs*: **Mme Mayence-Goossens, M. Anciaux**, p. 1954.

CONFLIT D'INTÉRÊTS ENTRE LE PARLEMENT FLAMAND ET LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS PORTANT SUR LE PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 16 JUILLET 1948 CRÉANT L'OFFICE BELGE DU COMMERCE EXTÉRIEUR, DÉPOSÉ À LA CHAMBRE:

Discussion. — *Orateurs*: **MM. Nothomb**, rapporteur, **Van Hauthem, Desmedt, Caluwé, Loones, Verhofstadt**, p. 1956 et p. 1958.

MOTION D'ORDRE:

Orateurs: **MM. Loones, Lallemand, M. le Président, MM. Vandenberghe, Desmedt, Verreycken, Erdman, Mme Milquet, M. Boutmans**, p. 1956.

PROJET ET PROPOSITION DE LOI (Discussion):

Proposition de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire en ce qui concerne le personnel des greffes et des parquets.

Discussion. — *Orateur*: **M. Hotyat**, rapporteur, p. 1964.

Vote d'articles, p. 1964.

Mondelinge vraag van mevrouw Bribosia-Picard aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «de kinderarbeid».

Sprekers: **mevrouw Bribosia-Picard, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 1951.

Mondelinge vraag van mevrouw Nelis-Van Liedekerke aan de minister van Sociale Zaken over «de financiering van het nieuw personeelsstatuut voor het verzorgend en verplegend personeel in OCMW-ziekenhuizen en -ruthuizen».

Sprekers: **mevrouw Nelis-Van Liedekerke, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 1951.

Mondelinge vraag van de heer Anciaux aan de minister van Justitie over «een gerechtelijke procedure tegen de Orde van geneesheren met betrekking tot vervalste koninklijke besluiten».

Sprekers: **de heer Anciaux, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 1953.

Mondelinge vraag van de heer Goris aan de minister van Landsverdediging over «de premie voor de bezitters van de berichtsbrief van wettelijke tweetaligheid bij het leger».

Sprekers: **de heer Goris, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 1953.

WETSONTWERPEN (Bespreking):

Wetsontwerp houdende instemming met het Document waarover de partijen bij het Verdrag van 19 november 1990 inzake conventionele strijdkrachten in Europa overeenstemming hebben bereikt, gedaan te Wenen op 31 mei 1996.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1954.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting.

Algemene beraadslaging. — *Spreker*: **de heer Desmedt**, rapporteur, blz. 1956.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1956.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE (Bespreking):

Voorstel van resolutie betreffende de situatie van het gebied rond de Grote Meren en Oost-Zaïre in het bijzonder.

Beraadslaging. — *Sprekers*: **mevrouw Mayence-Goossens, de heer Anciaux**, blz. 1954.

BELANGENCONFLICT TUSSEN HET VLAAMS PARLEMENT EN DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INZAKE HET BIJ DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INGEDIENDE WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 16 JULI 1948 TOT OPRICHTING VAN DE BELGISCHE DIENST VOOR DE BUITENLANDSE HANDEL:

Beraadslaging. — *Sprekers*: **de heren Nothomb**, rapporteur, **Van Hauthem, Desmedt, Caluwé, Loones, Verhofstadt**, blz. 1956 en blz. 1958.

MOTIE VAN ORDE:

Sprekers: **de heren Loones, Lallemand, de Voorzitter, de heren Vandenberghe, Desmedt, Verreycken, Erdman, mevrouw Milquet, de heer Boutmans**, blz. 1956.

WETSONTWERP EN WETSVOORSTEL (Bespreking):

Wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten.

Beraadslaging. — *Spreker*: **de heer Hotyat**, rapporteur, blz. 1964.

Stemming over artikelen, blz. 1964.

Projet de loi modifiant la loi du 16 juillet 1970 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de police et la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix.

Discussion. — *Oratrice*: **Mme Delcourt-Pêtre**, rapporteuse, p. 1965.

Vote de l'article 2, p. 1965.

CONFLIT D'INTÉRÊTS ENTRE LE PARLEMENT FLAMAND ET LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS PORTANT SUR LE PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 16 JUILLET 1948 CRÉANT L'OFFICE BELGE DU COMMERCE EXTÉRIEUR, DÉPOSÉ À LA CHAMBRE (Votes):

Vote sur l'amendement, p. 1970.

Vote sur l'ensemble, p. 1972.

PROJETS DE LOI ET PROPOSITIONS (Votes):

Proposition de résolution relative à la situation dans la région des Grands Lacs africains et particulièrement dans l'est du Zaïre.

Vote sur l'amendement, p. 1972.

Vote sur l'ensemble, p. 1973.

Proposition de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire en ce qui concerne le personnel des greffes et des parquets.

Proposition de loi relative au recrutement, à la promotion et à l'évaluation des greffiers, secrétaires et membres du personnel de l'ordre judiciaire.

Votes réservés, p. 1973.

Vote sur l'ensemble, p. 1978.

Justification de vote. — *Orateur*: **M. Foret**, p. 1978.

Projet de loi modifiant la loi du 16 juillet 1970 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de police et la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix, p. 1979.

Justifications de vote. — *Orateurs*: **MM. Desmedt, Loones**, p. 1979.

Projet de loi rayant le grade de qualification générale de messenger ainsi que les grades de promotion de messenger principal, de messenger-chef et de messenger-chef principal dans les greffes et les parquets des cours et tribunaux et modifiant les conditions de nomination de traducteur au parquet, p. 1979.

Projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, p. 1980.

Projet de loi portant assentiment au Document ayant fait l'objet d'un accord entre les États parties au Traité sur les forces armées conventionnelles en Europe en date du 19 novembre 1990, fait à Vienne le 31 mai 1996, p. 1980.

MOTIONS (Vote):

Vote sur les motions déposées en conclusion de la demande d'explications de M. Loones au Premier ministre et au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, développée en réunion publique de la commission des Affaires institutionnelles, le 7 novembre 1996, p. 1981.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1970 tot vaststelling van de personeelsformatie van de politierechtbanken en van de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten.

Beraadslaging. — *Spreekster*: **mevrouw Delcourt-Pêtre**, rapporteur, blz. 1965.

Stemming over artikel 2, blz. 1965.

BELANGENCONFLICT TUSSEN HET VLAAMS PARLEMENT EN DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INZAKE HET BIJ DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INGEDIENDE WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 16 JULI 1948 TOT OPRICHTING VAN DE BELGISCHE DIENST VOOR DE BUITENLANDSE HANDEL (Stemmingen):

Stemming over het amendement, blz. 1970.

Stemming over het geheel, blz. 1972.

WETSONTWERPEN EN VOORSTELLEN (Stemmingen):

Voorstel van resolutie betreffende de situatie van het gebied rond de Grote Meren en Oost-Zaïre in het bijzonder.

Stemming over het amendement, blz. 1972.

Stemming over het geheel, blz. 1973.

Wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten.

Wetsvoorstel betreffende de aanwerving, de bevordering en de beoordeling van griffiers, secretarissen en personeel van de rechterlijke orde.

Aangehouden stemmingen, blz. 1973.

Stemming over het geheel, blz. 1978.

Stemverklaring. — *Spreeker*: **de heer Foret**, blz. 1978.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1970 tot vaststelling van de personeelsformatie van de politierechtbanken en de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten, blz. 1979.

Stemverklaringen. — *Spreekers*: **de heren Desmedt, Loones**, blz. 1979.

Wetsontwerp tot schrapping van de algemene graad van bode en van de bevorderingsgraden van eerstaanwend bode, hoofdbode en eerstaanwend hoofdbode in de griffies en de parketten bij de hoven en rechtbanken en tot wijziging van de voorwaarden om als vertaler bij het parket te worden benoemd, blz. 1979.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, blz. 1980.

Wetsontwerp houdende instemming met het Document waarover de partijen bij het Verdrag van 19 november 1990 inzake conventionele strijdkrachten in Europa overeenstemming hebben bereikt, gedaan te Wenen op 31 mei 1996, blz. 1980.

MOTIES (Stemming):

Stemming over de moties ingediend tot besluit van de vraag om uitleg van de heer Loones aan de Eerste minister en aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, gesteld in openbare vergadering van de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden op 7 november 1996, blz. 1981.

DEMANDES D'EXPLICATIONS (Discussion):

Demande d'explications de MM. Bourgeois et Hostekint au ministre de la Défense nationale sur «la restructuration de l'armée».

Orateurs: **MM. Bourgeois, Hostekint, Devolder, Anciaux, M. Poncelet**, ministre de la Défense nationale, p. 1981.

Demande d'explications de M. Vautmans au ministre de la Justice sur «le fonctionnement du Tribunal international pour le Rwanda».

Orateurs: **M. Vautmans, M. De Clerck**, ministre de la Justice, p. 1985.

VRAGEN OM UITLEG (Bespreking):

Vraag om uitleg van de heren Bourgeois en Hostekint aan de minister van Landsverdediging over «de herstructurering van het leger».

Sprekers: **de heren Bourgeois, Hostekint, Devolder, Anciaux, de heer Poncelet**, minister van Landsverdediging, blz. 1981.

Vraag om uitleg van de heer Vautmans aan de minister van Justitie over «de werking van het International Tribunaal voor Rwanda».

Sprekers: **de heer Vautmans, de heer De Clerck**, minister van Justitie, blz. 1985.

PRÉSIDENCE DE **M. SWAELEN**, PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN **DE HEER SWAELEN**, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.

De vergadering wordt geopend om 15 h 10 m.

EXCUSÉES — VERONTSCHULDIGD

Mmes Dua, Merchiers, pour raison de santé, et Lizin, en mission à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de dames Dua, Merchiers, om gezondheidsredenen, en Lizin, met opdracht in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

PROJETS DE LOI — WETSONTWERPEN

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Le Gouvernement a déposé les projets de loi ci-après :

1° Portant assentiment à l'Accord euro-méditerranéen établissant une association entre la Communauté européenne et ses États membres, d'une part, et la République tunisienne, d'autre part, Annexes 1 à 7, Protocoles 1 à 5, et Acte final, faits à Bruxelles le 17 juillet 1995;

2° Portant assentiment à l'Accord européen établissant une association entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la République de Lituanie, d'autre part, Annexes I à XX, Protocoles 1 à 5, et Acte final, faits à Luxembourg le 12 juin 1995;

3° Portant assentiment à l'Accord européen établissant une association entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la République de Lettonie, d'autre part, Annexes I à XVIII, Protocoles 1 à 5, et Acte final, faits à Luxembourg le 12 juin 1995.

De Regering heeft volgende wetsontwerpen ingediend :

1° Houdende instemming met de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar Lid-Statens, enerzijds, en de Republiek Tunesië, anderzijds, Bijlagen 1 tot 7, Protocolen 1 tot 5, en Slotakte, gedaan te Brussel op 17 juli 1995;

2° Houdende instemming met de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en de Republiek Litouwen, anderzijds, Bijlagen I tot XX, Protocolen 1 tot 5, en Slotakte, gedaan te Luxemburg op 12 juni 1995;

3° Houdende instemming met de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en de Republiek Letland, anderzijds, Bijlagen I tot XVIII, Protocolen 1 tot 5, en Slotakte, gedaan te Luxemburg op 12 juni 1995.

Ces projets de loi seront imprimés et distribués.

Deze wetsontwerpen zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Ils sont envoyés à la commission des Affaires étrangères.

Ze worden verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

DEMANDES D'EXPLICATIONS — VRAGEN OM UITLEG

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes :

1. De M. Santkin au ministre de la Santé publique et des Pensions sur « la maladie d'Alzheimer: coordination des mesures et formation des infirmiers et des gardes malades »;

— Envoi à la commission des Affaires sociales.

2. De M. Anciaux au Premier ministre sur « la lutte contre les mariages blancs et la traite des êtres humains, la légalisation des documents étrangers et la reconnaissance des mariages à l'étranger »;

— Envoi à la séance plénière.

3. De M. Mahoux au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur « l'application des mesures de sécurité suite à la mise en route de la centrale nucléaire de Chooz B »;

— Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.

4. De Mme Dua au Premier ministre sur « la lutte contre la traite des êtres humains, l'accueil des victimes et l'attitude à l'égard du monde de la prostitution »;

— Envoi à la séance plénière.

5. De M. Verreycken au ministre des Affaires sociales sur « la scission de la sécurité sociale »;

— Envoi à la commission des Affaires sociales.

6. De Mme Lizin au ministre de la Justice sur « les raptés d'enfants et la Convention de Schengen »;

— Envoi à la séance plénière.

7. De M. Ph. Charlier au ministre des Affaires sociales sur «la situation des bénéficiaires et des prestataires de soins logopédiques».

— Envoi à la commission des Affaires sociales.

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

1. Van de heer Santkin aan de minister van Volksgezondheid en Pensioenen over «de ziekte van Alzheimer: coördinatie van de maatregelen en opleiding van verpleegkundigen en ziekenoppassers»;

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

2. Van de heer Anciaux aan de Eerste minister over «de bestrijding van schijnhuwelijken en van de mensenhandel, de legalisering van buitenlandse documenten en de erkenning van buitenlandse huwelijken»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

3. Van de heer Mahoux aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «het toepassen van de veiligheidsmaatregelen bij het opstarten van de kerncentrale Chooz B»;

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden.

4. Van mevrouw Dua aan de Eerste minister over «de bestrijding van de mensenhandel, de opvang van slachtoffers en de houding ten aanzien van de prostitutiewereld»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

5. Van de heer Verreycken aan de minister van Sociale Zaken over «de splitsing van de sociale zekerheid»;

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

6. Van mevrouw Lizin aan de minister van Justitie over «de ontvoering van kinderen en de Schengen-Overeenkomst»;

— Verwezen naar de plenaire vergadering.

7. Van de heer Ph. Charlier aan de minister van Sociale Zaken over «de toestand van de logopedisten en hun patiënten».

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

PROPOSITIONS — VOORSTELLEN

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de la proposition de M. Happart instituant une commission d'enquête parlementaire sur le Comité supérieur de contrôle.

Le document imprimé concerné a été distribué. Le Bureau envisage d'envoyer la proposition à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai cette proposition comme prise en considération et envoyée à la commission indiquée par le Bureau.

Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van het voorstel van de heer Happart tot instelling van een parlementaire commissie van onderzoek over het Hoog Comité van toezicht.

Het betreffende gedrukte stuk werd rondgedeeld. Het Bureau is voornemens het voorstel te verwijzen naar de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden.

Ik verzoek de leden die opmerkingen mochten willen maken, mij daarvan vóór het einde van de vergadering kennis te geven.

Indien intussen van geen bezwaren blijkt, wordt dit voorstel in overweging genomen en verwezen naar de commissie die door het Bureau werd aangeduid.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — De heer Anciaux en andere leden hebben een voorstel van resolutie ingediend betreffende de situatie in het gebied rond de Grote Meren en in Oost-Zaire in het bijzonder. De tekst werd rondgedeeld.

Het Bureau stelt voor dit voorstel van resolutie onmiddellijk in overweging te nemen en de bespreking aan te vatten zonder verwijzing naar de bevoegde commissie. Ik stel voor die bespreking straks te houden.

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik sta voor een probleem dat waarschijnlijk snel kan worden opgelost. In de commissie hebben alle fracties dit voorstel van resolutie ondertekend. Door één of ander toeval is de naam van mijn fractiegenoot van de lijst weggefallen. Het Reglement bepaalt duidelijk dat voor een voorstel van resolutie dezelfde procedure van toepassing is als deze die geldt voor ontwerpen en voorstellen van wet. Een voorstel van resolutie mag dus ondertekend worden door evenveel senatoren als er fracties vertegenwoordigd zijn in het halfroed. Dit betekent dat tien mensen het voorstel van resolutie mogen ondertekenen. Het document dat hier werd rondgedeeld is ondertekend door twee leden van de CVP, twee leden van de PSC en twee leden van de PS. Ik zie niet in waarom er enig bezwaar zou zijn tegen de ronddeling van het originele document van het voorstel van resolutie dat vanuit een humanitaire bezorgdheid tot stand is gekomen, en dat door alle fracties is ondertekend. Aangezien het document dat wij op onze banken vinden, niet conform de werkzaamheden van de commissie is, vraag ik om de resolutie pas te behandelen wanneer wij over het oorspronkelijk stuk kunnen beschikken in plaats van het «aangepaste» document dat werd rondgedeeld.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, in de commissie is inderdaad in eerste instantie een tekst aangenomen die door verschillende mensen mede was ondertekend. Op vraag van een aantal fracties heb ik, als hoofdindienaar van de resolutie, geoordeeld dat het niet opportuun was dat het Vlaams Blok mede-ondertekende. De hoofdindienaar zou naar verluidt het recht hebben om te oordelen wie mag ondertekenen en wie niet.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik wil niet formalistisch zijn, maar dit lijkt me toch een aanfluiting van alle normen van de wellevendheid en zelfs van de welvoeglijkheid. Mijn fractiegenoot is in de commissie gebleven tot na de mededeling van de voorzitter dat de vergadering gesloten was. Op dat moment was er geen document in omloop waarop een handtekening was geschraapt. Sindsdien is de commissie niet meer samgekomen. Ik neem aan dat aan een document dat in de commissie is rondgedeeld, dat ondertekend is door alle fracties en waarover ook gestemd is, na het sluiten van de vergadering, geen wijzigingen meer kunnen worden aangebracht om de een of andere «sanitaire» reden. Dit lijkt me zo strijdig met alle beginselen dat ik hiertegen nadrukkelijk moet protesteren. Ik vraag dan ook dat dit — om het grof te zeggen — «vervalste» document niet het voorwerp zou zijn van de bespreking en dat het oorspronkelijke document hier op de banken wordt gelegd in plaats van deze vervalsing.

M. le Président. — La parole est à M. Mahoux.

M. Mahoux (PS). — Monsieur le Président, la commission des Affaires étrangères a effectivement mené de larges discussions sur cette proposition de résolution et nous avons été très nombreux à marquer notre accord sur son contenu. Le document a été soumis aux différents membres de la commission et certains d'entre eux — dont moi-même — y ont apposé leur signature. Au cours de la

séance, d'autres l'ont également signé, après moi. Je dis et réaffirme clairement que si certaines signatures devaient figurer sur cette proposition de résolution, la mienne ne s'y trouverait plus !

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Ceder.

De heer Ceder (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, tijdens de bespreking in de commissie heeft de indiener er uitdrukkelijk op gewezen dat het wel degelijk de bedoeling was gezamenlijk en namens de hele commissie een resolutie te formuleren. Noch door de heer Mahoux, noch door andere commissieleden die de tekst later hebben ondertekend, werd hier tegen enig bezwaar gemaakt. De heer Mahoux was er dus perfect van op de hoogte dat alle commissieleden het voorstel van resolutie mede zouden ondertekenen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de waarheid gebiedt mij te verklaren dat er tijdens de vergadering van de commissie geen enkele opmerking werd geformuleerd. Verder werd er ook niet overgegaan tot een stemming, maar er heerste wel een grote eensgezindheid. Dat komt vrijwel op hetzelfde neer.

De Voorzitter. — Dat is toch niet helemaal hetzelfde, mijnheer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Er is inderdaad een zekere nuance.

Tenslotte strookt het ook met de waarheid dat er niet gestemd werd nadat alle handtekeningen op het document werden aangebracht, want er werden achteraf nog handtekeningen toegevoegd. Als hoofdindieners heb ik bij lectuur van de proefdruk wel gebruik gemaakt van mijn recht om te bepalen welke handtekeningen uiteindelijk op het document zouden voorkomen. Deze beslissing heb ik genomen omdat twee fracties dat uitdrukkelijk hadden geëist. Aangezien ik de steun van die twee fracties belangrijk achtte, ben ik op die eis ingegaan. Ik beweer niet dat ik daar fier op ben, maar ik heb die beslissing inderdaad genomen.

M. le Président. — La parole est à M. Mahoux.

M. Mahoux (PS). — Monsieur le Président, la précision apportée par M. Anciaux est intéressante. Cette proposition de résolution a recueilli une large adhésion. Mais je précise qu'au moment où les signatures ont été sollicitées, nous ne savions pas qu'un membre du Vlaams Blok signerait ce document.

Comme je l'ai dit voici un instant, ayant marqué mon accord sur le contenu, je ne voulais pas apposer ma signature au bas d'une proposition de résolution sur laquelle figurait la signature d'un membre du Vlaams Blok.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, wij zijn niet zo eenkennig als de heer Mahoux en maken er geen probleem van om samen met hem een resolutie te ondertekenen. Onze gemeenschappelijke bezorgdheid over de belangen van de betrokken regio moet alle mogelijke en onmogelijke pietluttigheden kunnen overstijgen. Om die reden heeft collega Ceder dit voorstel van resolutie in de commissie mede-ondertekend.

Ik vind dat de houding van de indiener van een opvallend gebrek aan moed getuigt. Tijdens de vergadering dringt hij erop aan dat de commissie zich eenparig akkoord verklaart met het voorstel van resolutie en maakt hij geen enkel bezwaar tegen de aangebrachte handtekeningen. Na het sluiten van de vergadering vraakt hij echter bepaalde handtekeningen op de proefdruk. Ik vraag me niet alleen af of het Reglement dit toelaat, maar vooral of dit wel strookt met de gewoonten die gangbaar zijn in de Senaat.

Ik betreur dat het aldus aan sommige senatoren wordt verboden om hun bezorgdheid over de situatie in het betrokken gebied te uiten. De facto wordt hier gezegd dat slechts een gedeelte van de senatoren zich mag uitspreken over de situatie in het gebied van de Grote Meren. Ik vind dit maar kleintjes en beneden het peil van deze Hoge Vergadering.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vautmans, voorzitter van de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

De heer Vautmans (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, als ik goed ben ingelicht heeft de heer Anciaux, als hoofdindieners van dit voorstel van resolutie, op een bepaald ogenblik geoordeeld dat de naam van de heer Ceder niet als ondertekenaar op het stuk diende te worden vermeld. Ik beschik niet over andere informatie. Of die klopt met de waarheid laat ik voor rekening van de heer Anciaux.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de commissievoorzitter is inderdaad goed ingelicht. Dat blijkt uit mijn verklaring van daarstraks. Het klopt echter niet dat ik de commissie zou hebben verzocht de resolutie unaniem te ondertekenen, zoals de heer Verreycken heeft beweerd. De commissie heeft mij verzocht een tekst op te stellen.

De heer Vautmans (VLD). — Dat klopt, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Ceder.

De heer Ceder (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, waar staat er in het Reglement dat een hoofdindieners zijn tekst of de namen die eronder staan achteraf nog mag wijzigen? Bovendien zou ik graag willen weten wat de heer Anciaux tot hoofdindieners maakt. Hij heeft alleen het werk van klerk gedaan en een tekst opgesteld. Daarna heeft iedereen er zijn naam onder gezet. De heer Anciaux was trouwens niet de eerste, maar pas de zesde of de zevende die het stuk heeft ondertekend. In welke mate kan hij dan beschouwd worden als de hoofdindieners?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vautmans.

De heer Vautmans (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, op een bepaald ogenblik werd mij, als voorzitter van de commissie, de vraag gesteld wie als hoofdindieners moest worden beschouwd. Aangezien de heer Anciaux de tekst had geschreven, was ik van oordeel dat hij als hoofdindieners kon worden beschouwd.

De Voorzitter. — Dit is natuurlijk een delicate zaak, omdat sommigen van ons aanwezig waren en een deel van het commissiewerk hebben meegemaakt en anderen dan weer niet. Ik denk dat we dit incident echter niet moeten opschroeven. Volgens de heer Verreycken zouden sommige leden zich mogen uitspreken en andere niet. Dit is niet het geval. Er is een ontwerp tekst en straks zal de hele Senaat over de grond van de zaak kunnen stemmen. Ook de leden van de Senaat die geen deel uitmaken van de commissie of die het ontwerp niet mee konden ondertekenen mogen dus stemmen. Straks zal de hele Senaat de gelegenheid krijgen zich uit te spreken.

Ik kan niet verwijzen naar een artikel van het Reglement, want ik neem pas nu kennis van het probleem, maar het is zeer duidelijk dat elk voorstel van wet of voorstel van resolutie een hoofdindieners heeft. Het is ook logisch dat de hoofdindieners meester is over de mede-ondertekening van het document.

De heer Ceder (Vl. Bl.). — Waar staat dat, mijnheer de Voorzitter?

De Voorzitter. — Mijnheer Ceder, het is niet de commissie die een voorstel indient. Het zijn de leden die een voorstel indienen. Dat gebeurt door de hoofdindieners en de mede-ondertekenaars.

De heer Van Hauthem (Vl. Bl.). — Dat is niet de logica zelf.

De Voorzitter. — Mijnheer Van Hauthem, u kunt toch niet beweren dat iedereen zomaar elk voorstel mee kan ondertekenen. De hoofdindieners kan dit aan bepaalde leden vragen en de andere leden kunnen dan niet tekenen. Indien het niet met zoveel woorden in het Reglement staat, dan is het in elk geval zo volgens het gezond verstand.

De heer Ceder (Vl. Bl.). — Het document is in de commissie goedgekeurd met mijn naam erbij.

De heer Anciaux (VU). — Neen, het was niet getekend.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Het was getekend en de naam van collega Ceder is achteraf weggehaald.

De Voorzitter. — De heer Anciaux heeft gepreciseerd in welke omstandigheden en om welke redenen hij vond dat bepaalde mensen eerder dan anderen mee moesten ondertekenen. Hij heeft kennis genomen van de weigering van bepaalde mede-ondertekenaars die niet wilden dat hun naam samen met die van de heer Ceder onder het voorstel zou staan. Dat is inderdaad het prerogatief van de hoofddiener. Daaraan kan niet worden getornd. Het mede-ondertekenen van een motie of van een voorstel staat niet zomaar open voor iedereen. Het is geen recht voor iedereen.

De heer Van Hauthem (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, wij zijn het erover eens dat dit inderdaad het recht is van de hoofddiener. Zodra het stuk echter ondertekend is, wat is dan het statuut ervan? Dan kan de hoofddiener toch geen handtekening meer schrappen. Dan kan men bij wijze van spreken ook op de kieslijsten met tipp-ex bepaalde namen van kandidaten weghalen omdat ze iemand niet aanstaan. Het ging hier wel degelijk om een getekend parlementair stuk waaruit achteraf een handtekening is weggelaten. Geen naam, een handtekening! Dat kan niet. Het is het recht van de hoofddiener te bepalen wie tekent, maar als het getekend is, mag hij daaraan niet meer raken. Uiteraard heeft iedereen het recht zijn handtekening vrijwillig terug te trekken, maar dat is iets anders.

De Voorzitter. — Mijnheer Ceder, dit is inderdaad een controverse punt dat ik nog niet heb onderzocht. Hoofdzak is — en daar bent u het ook mee eens — dat de hoofddiener meester is over wie hij vraagt mee te tekenen op zijn voorstel. Aangaande het andere aspect wil ik wel nagaan of er eventueel precedenten zijn. Ik stel voor deze procedurediscussie nu te beëindigen en onze tijd te besteden aan de mondelinge vragen. Straks kunt u tijdens het debat uitspraak doen over de grond van de zaak. We zullen zien wat de uitslag is van de stemming.

Het woord is aan de heer Verreycken voor een laatste intervenie aangaande dit probleem, want ik houd niet van eindeloze procedurediscussies.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, het is u duidelijk dat ik daar ook niet van houd. Het is u ook duidelijk dat die discussie alleen maar wordt gevoerd omdat de Parti socialiste de Volksunie heeft gechanteerd. Dat is de enige reden. Ik ben daar helemaal niet gelukkig mee. Dergelijke situaties hebben wij de voorgaande jaren vrijwel nooit meegemaakt.

Ik wens er alleen maar op aan te dringen dat het stuk waarover wij straks stemmen het stuk zal zijn dat bij het sluiten van de commissievergadering aan de commissieleden werd voorgelegd. Als na het sluiten van de commissievergadering op het stuk nog handtekeningen werden geplaatst en handtekeningen met tipp-ex zijn uitgewist, dan kunnen wij spreken van schriefvervalsing. Wanneer over een dergelijk document toch moet worden gestemd, dan verzoek ik nu te stemmen over de toevoeging van het oorspronkelijk document aan de agenda. Wij zouden immers discussiëren en stemmen over een document dat volgens mij ongeldig is, aangezien het niet het stuk is dat uit de commissie komt. Het stuk van de commissie is niet het document dat nu op de banken ligt. Ik moet u dus vragen nu te stemmen over de agendawijziging en over het precedent dat wij zullen stemmen over een stuk dat helemaal niet geldig is.

De Voorzitter. — De heer Verreycken heeft gelijk, aangezien het hier gaat over de toevoeging van een punt aan de agenda, zullen we daar aanstonds over stemmen.

We gaan nu stemmen over een probleem dat zo pas is gerezen. De heer Hatry en de heer Verreycken hebben eerst nog het woord gevraagd. We stemmen over de vraag of we het voorstel van resolutie over de situatie in Kivu en het gebied van de Grote Meren, ingediend door de heer Anciaux, toevoegen aan de agenda zodat we dit straks kunnen bespreken en stemmen.

M. le Président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, le débat que nous venons d'avoir n'est pas usuel au Sénat, lequel représente en général un modèle, sinon sur le fond des votes, du moins en matière de procédure parlementaire. Il est assez pénible de participer à ce genre de discussion.

Pour éviter un vote qui amènerait certains groupes à se départir d'une attitude réticente à certains points de vue, il me paraît souhaitable que la résolution soit renvoyée en commission des Affaires étrangères qui siégerait pendant que nous poursuivons nos travaux en séance plénière. Elle pourrait peut-être ainsi présenter une résolution qui devrait, à mon sens, rencontrer une adhésion unanime. Cette résolution pourrait alors faire l'objet d'un vote, ce soir, à l'issue des travaux.

Je crois qu'une telle résolution, concernant un sujet aussi dramatique, devrait faire l'objet d'un vote unanime. Or, manifestement, ce ne sera pas le cas si elle est soumise à un vote immédiat, tant sur le plan de la procédure que sur le plan du fond. Nous serions en effet obligés de voter dans un sens contraire à notre tradition.

M. le Président. — Monsieur Hatry, si je vous suis bien, vous suggérez de renvoyer cette proposition en commission. Vous proposez en outre de procéder à la discussion et au vote de la résolution au cours de cette séance plénière, et donc d'ajouter ce point à notre ordre du jour.

Votre proposition n'est pas contradictoire par rapport à la mienne.

M. Hatry (PRL-FDF). — Effectivement, monsieur le Président. Au nom de mon groupe, j'exprime le souhait — je pense que c'est aussi celui du VLD — que le vote ait lieu aujourd'hui.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, dit is een hoogst eigenaardige gebeurtenis. Het is de eerste keer dat ik dit meemaak als senator. De Senaat wordt nu bijeengeroepen om te stemmen over een wijziging van de agenda omdat wij zouden moeten stemmen over een parlementair stuk dat thans op de banken ligt, maar dat afwijkt van het document dat aanvankelijk door de commissie werd goedgekeurd. Ik dring er bij de voorzitter van de commissie op aan dat het oorspronkelijk gedrukt stuk aan de Senaat wordt meegedeeld. Dit is een principiële kwestie. Het uitvlakken van een handtekening op een document wordt normaal beschouwd als schriefvervalsing. Het is een wettelijk te betugelen misdrijf.

Hier neemt men echter gewoon een potje tipp-ex en wordt onder druk van twee partijen een handtekening verwijderd. De heer Erdman van de SP heeft contact opgenomen met de hoofddiener van het voorstel van resolutie om hem te vragen de handtekening van de heer Ceder te schrappen en de heer Mahoux van de PS bekennt hier in plenaire vergadering dat hij bedreigd heeft zijn handtekening terug te trekken als de heer Ceder het document ondertekent. Dit betekent dat de Senaat, onder druk van de socialistische familie, zal stemmen over een vervalst en onwettig stuk. Dit zegt uiteraard alles over de humanitaire beweging van de wrakers van de handtekening, maar niets over de humanitaire beweging van de mede-ondertekenaars van alle partijen. Dit humanitaire dossier leek mij immers belangrijk genoeg te zijn om te laten ondertekenen door alle partijen.

Ik vraag de schorsing van de vergadering tot wij beschikken over het oorspronkelijk document in plaats van deze niet-conforme copie. Wij willen ons ervan vergewissen of op het oor-

spronkelijk document inderdaad een handtekening werd geschrapt. Dit is geen kommanekkerij, maar een principiële kwestie. Wie een handtekening vervalst, hoort niet thuis bij degenen die zich tot het ambt van senator geroepen voelen. Wie een handtekening vervalst, is een schriftvervalser en hoort hier niet thuis. Ik vraag dus de schorsing tot het oorspronkelijk stuk op onze banken ligt. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vautmans.

De heer Vautmans (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ook de waarheid heeft haar rechten. In de commissievergadering was er consensus dat alle leden een voorstel van resolutie zouden ondertekenen. Niemand heeft gezegd dat bepaalde politieke partijen of bepaalde personen moesten worden uitgesloten. Aangezien het redactiewerk gedaan was door de heer Anciaux, heb ik als voorzitter van de commissie voorgesteld dat hij zou worden beschouwd als de hoofdindienaar. Ik was vanmiddag onaangenaam verrast vast te stellen dat, zonder mij daarover te raadplegen, op het document bepaalde handtekeningen en namen waren geschrapt. Ik ben van mening dat wij een dergelijke belangrijke aangelegenheid moeten loskoppelen van nationale ideologieën en andere beschouwingen. Een bijeenkomst van de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden heeft mijns inziens bijgevolg niet veel zin. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à Mme Willame.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Monsieur le Président, je voudrais rappeler qu'aucun débat de procédure n'a eu lieu au sein de la commission des Affaires étrangères. Nous avons pu rapidement aboutir à un consensus, compte tenu de la situation dramatique qui prévaut en Afrique. Nous devons nous mettre d'accord et voter le plus rapidement possible cette résolution. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman (SP). — Mijnheer de Voorzitter, omdat mijn naam genoemd is, wil ik duidelijk stellen dat ik na overleg met de fractie aan de hoofdindienaar heb meegedeeld dat de handtekening van ons fractielid zou worden teruggetrokken indien bepaalde andere handtekeningen op het document zouden voorkomen. Wij zijn consequent in onze houding ten aanzien van een bepaalde partij.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de vraag is of een hoofdindienaar een handtekening kan verwijderen, schrappen of laten schrappen nadat een stuk in eerste lezing in de commissie werd besproken. Indien dit niet kan, is het stuk dat op onze banken ligt een niet-correct stuk. Indien dit wel kan — en men heeft mij gezegd dat dit inderdaad zo is — is het een correct stuk en kan men er ook over stemmen. Het is echter belangrijk voor de toekomst om te weten wie het nu bij het rechte eind heeft.

M. le Président. — La parole est à M. Mayence.

Mme Mayence-Goossens (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je ne contredirai pas mon collègue M. Hatry qui a demandé que cette question soit renvoyée en commission dans un cadre où la sagesse est peut-être davantage de mise.

Je suis un peu à l'origine de cette résolution. Je pensais en effet que la commission des Affaires étrangères, lieu où l'on évoque les difficultés du monde et les solutions que l'on voudrait y apporter, ne pouvait ignorer la situation dramatique qui frappe la Région des Grands Lacs. Ainsi, j'ai suggéré à tous mes collègues de poser un geste pour que des décisions soient prises le plus rapidement possible par les Nations unies. Tous ont pu se rallier à ma suggestion sans la moindre difficulté. C'est M. Anciaux qui a mis sa jeunesse et son habileté au service de la commission en rédigeant une résolution qui puisse être déposée et votée aujourd'hui encore. Cela n'a posé aucun problème entre nous.

Je ne vois pas en quoi une signature, même si elle émane d'un parti que je n'apprécie pas particulièrement, pourrait porter ombrage à ce que nous voulons signifier. Si certains estiment qu'une plus grande sagesse prévaut lors des travaux de la commission des Affaires étrangères, nous pourrions provoquer sa réunion durant dix minutes et tenter de trouver une réponse qui puisse satisfaire l'ensemble de cette assemblée.

À titre personnel, j'aurais préféré que cette résolution puisse être signée par tous. Mais si cela doit poser problème et occasionner de longues discussions en séance publique, je vous proposerai alors de suivre la suggestion que nous a faite M. Hatry et de nous réunir pendant une dizaine de minutes.

La sagesse des membres de la commission des Affaires étrangères influencera peut-être l'ensemble de cette assemblée.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, er is hier gezegd dat dit voorstel van resolutie door alle fracties is ondertekend. Ik wil erop wijzen dat Agalev het niet heeft ondertekend.

De heer Anciaux (VU). — Het werd ondertekend door alle aanwezige fracties.

De Voorzitter. — Wij maken hier een vrij unieke procedure-discussie mee. Ik heb de indruk dat er eensgezindheid bestaat in de Senaat om dit voorstel van resolutie te bespreken. Ik stel dus voor dat wij voorlopig geen uitspraak doen over de handtekeningen en een bespreking houden over de inhoud van het voorstel van resolutie van de heer Anciaux.

Het is de eerste keer dat de Senaat met zo een kwestie van handtekeningen wordt geconfronteerd. Ik kan hierop niet meteen antwoorden, maar wil geenszins beletten dat de Senaat zich over de grond van de zaak uitsprekt.

De heer Verhofstadt (VLD). — Een zeer wijze beslissing.

De Voorzitter. — Indien de Senaat het hiermee eens is, stel ik voor dit voorstel van resolutie te behandelen als het voorstel van de heer Anciaux. Ingaande op het verzoek van de heer Hatry zou de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden zich nu onmiddellijk kunnen beraden over de inhoud van het voorstel en nagaan of er wat aan de inhoud moet worden veranderd alvorens het aan de plenaire vergadering voor te leggen. Indien de commissie van oordeel is dat er eensgezindheid, over het voorstel bestaat, hoeft zij natuurlijk niet meer bijeen te komen, en kunnen de bespreking en de stemming later deze namiddag volgen.

Het woord is aan de heer Vautmans.

De heer Vautmans (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik ben uiteraard steeds bereid de commissie bijeen te roepen om over de inhoud van het voorstel van resolutie te spreken. Ik vraag mij echter af of dit wel zin heeft aangezien hierover in de commissie reeds unanimité bestond. Het is slechts zinvol de commissie opnieuw bijeen te roepen indien één van de leden verklaart het niet meer eens te zijn met de inhoud van het voorstel.

De Voorzitter. — Indien er unanimité bestaat over de inhoud van het voorstel, hoeft de commissie niet te worden bijeengeroepen.

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, twee senatoren hebben al gewezen op het dringend karakter van deze zaak. Ik ben het daar helemaal mee eens, maar hier gaat het ook over de principiële kwestie of een handtekening mag worden geschrapt of gewraakt door één van de leden.

Ik heb formeel verzocht de vergadering te schorsen tot ik het oorspronkelijke document in mijn bezit heb. Het Reglement staat mij toe om een schorsing te verzoeken. Ik wil dat men mij het oorspronkelijke document voorlegt alvorens ons over de grond van de zaak uit te spreken.

Voorts heb ik er geen enkel probleem mee dat wij de hoofdindieners als enge indiener beschouwen.

De Voorzitter. — Mijnheer Verreycken, over de schorsing kan de Senaat zich natuurlijk zonder meer uitspreken. Als u de schorsing vraagt om het oorspronkelijk document met de handtekening van de heer Ceder te zien dan belanden wij nadien opnieuw in een procedurediscussie. Dat wil ik precies vermijden.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — Ik verbind mij ertoe achteraf geen discussie te voeren over de procedure.

Het oorspronkelijk document moet in het archief berusten. Ik zou dat eerst willen inkijken om na te gaan of een handtekening werd verwijderd. Dat kan toch geen probleem opleveren.

Vervolgens zal ik mij aansluiten bij uw visie, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Op het oorspronkelijk document is, zoals reeds is vermeld, door onder andere de heer Anciaux, de naam van de heer Ceder geschrapt.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — U zult mij dus een kopie van het oorspronkelijk document bezorgen.

De Voorzitter. — Ja, mijnheer Verreycken.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, als u mij een kopie van het oorspronkelijk document bezorgt, ben ik het er mee eens dat een nieuw document wordt rondgedeeld.

De Voorzitter. — De heer Anciaux heeft gezegd dat hij, nadat de heer Ceder het document had ondertekend, uiteindelijk de voorkeur gaf aan andere ondertekenaars en de naam van de heer Ceder heeft verwijderd.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — U laat dus een nieuw document ronddelen, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Neen, ik zal u een kopie bezorgen van het oorspronkelijk document.

De heer Verreycken (VI. Bl.). — Daarnaast laat u een nieuw document ronddelen dat alleen ondertekend is door de heer Anciaux. Aangezien de commissie het over de grond van de zaak eens is, bespreken wij later op de dag het nieuwe voorstel, dat alleen ondertekend is door de heer Anciaux.

De Voorzitter. — Er zal een document worden rondgedeeld met dezelfde inhoud, maar alleen ondertekend door de heer Anciaux. Het zal dus niet nodig zijn dat de commissie vergadert. Gaat de Senaat thans akkoord om het voorstel van resolutie toe te voegen aan de agenda van onze plenaire vergadering van vandaag?

Le Sénat est-il d'accord d'ajouter la proposition de résolution à l'ordre du jour de la séance plénière de ce jour? (*Assentiment.*)

Het woord is aan de heer Vautmans.

De heer Vautmans (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor dat het Bureau ons duidelijk maakt wat in de toekomst in een dergelijke situatie moet gebeuren.

Ik heb als laatste mijn handtekening gezet onder een document dat al door andere leden was ondertekend. Ik was het er dus mee eens dat de handtekening van de heer Ceder op dat document voorkwam en was dan ook heel verwonderd toen ik hoorde dat zijn handtekening verdwenen was.

Dit zijn praktijken die ik niet apprecieer.

De Voorzitter. — Mijnheer Vautmans, ik ben het met u eens. De griffier en ik worden voor het eerst met dit probleem geconfronteerd. Ik heb er niet meteen een oplossing voor. Wij zullen evenwel een voorstel uitwerken voor dit soort problemen. (*Het oorspronkelijk voorstel van resolutie wordt aan de heer Verreycken overhandigd.*)

Dames en heren, ik stel voor terug te zenden naar de commissie voor de Justitie:

1. Wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten, met de amendementen 100 en 109;

2. Projet de loi modifiant la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix, avec les amendements n°s 6, 7 et 8.

Je propose donc à la commission de la Justice de se réunir immédiatement et à l'issue de ses travaux de nous faire rapport. Le Sénat pourra ainsi se prononcer, au cours de la présente séance, sur des textes éventuellement amendés.

Ik stel eveneens voor aan de agenda van deze namiddag toe te voegen, het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting. De heer Desmedt zal een mondeling verslag uitbrengen.

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux?

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden? (*Instemming.*)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR

DÉCÈS D'UN ANCIEN SÉNATEUR

De Voorzitter. — De Senaat heeft met groot leedwezen kennis gekregen van het overlijden van de heer Roger Windels, eresenator en gewezen senator voor het arrondissement Brugge.

Uw Voorzitter heeft het rouwbeklag van de vergadering aan de familie van ons betreurd gewezen medelid betuigd.

Le Sénat a appris avec un vif regret le décès de M. Roger Windels, sénateur honoraire et ancien sénateur de l'arrondissement de Bruges.

Votre Président a adressé les condoléances de l'assemblée à la famille de notre regretté ancien collègue.

QUESTION ORALE DE M. DESMEDT AU PREMIER MINISTRE SUR «LA SUITE DONNÉE PAR LE GOUVERNEMENT À LA RÉOLUTION VOTÉE LE 21 DÉCEMBRE 1995 PAR LE SÉNAT PROPOSANT L'INSTAURATION D'UNE JOURNÉE COMMÉMORATIVE DU GÉNOCIDE PERPÉTRÉ PAR L'ALLEMAGNE NAZIE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DESMEDT AAN DE EERSTE MINISTER OVER «HET GEVOLG DAT DE REGERING GEGEVEN HEEFT AAN DE RESOLUTIE BETREFFENDE DE INSTELLING VAN EEN DAG TER HERDENKING VAN DE DOOR NAZI-DUITSLAND GEPLEEGDE GENOCIDE DIE DE SENAAT OP 21 DECEMBER 1995 HEEFT AANGENOMEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Desmedt au Premier ministre sur «la suite donnée par le Gouvernement à la résolution votée le 21 décembre 1995 par le Sénat proposant l'instauration d'une journée commémorative du génocide perpétré par l'Allemagne nazie».

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, le 21 décembre 1995, le Sénat a voté, par 55 voix et 5 abstentions, une résolution demandant que soit instaurée en Belgique, comme dans l'ensemble des États membres de l'Union européenne, une journée commémorant le génocide perpétré par l'Allemagne nazie et rappelant le lien entre l'idéologie nazie et les racisme et xénophobie qui s'affirment aujourd'hui.

La résolution demandait au Gouvernement d'appuyer cette initiative au sein du Conseil européen afin que celui-ci adopte une stratégie globale de lutte contre le racisme et la xénophobie. Elle

demandait également au Gouvernement qu'à l'occasion de cette journée, soient organisées des activités destinées à rappeler la deuxième guerre mondiale et à expliquer les dangers des idéologies totalitaires et racistes.

Près d'un an s'étant écoulé depuis le vote de cette résolution, le Gouvernement pourrait-il exposer au Sénat les mesures qu'il a prises pour en assurer l'exécution ?

M. le Président. — La parole est à M. De Clerck, ministre, qui répond en lieu et place du Premier ministre.

M. De Clerck, ministre de la Justice. — Monsieur le Président, lors de la discussion parlementaire, le Premier ministre avait émis l'opinion que le Gouvernement était disposé à soutenir l'initiative d'organiser en Belgique une journée commémorant le génocide perpétré par l'Allemagne nazie.

Pour mettre en œuvre cette résolution, il a l'intention de soumettre tout prochainement au Conseil des ministres une proposition d'organiser cette journée le 8 mai 1997, date anniversaire de la fin de la guerre.

Pour répondre au deuxième point de la résolution qui recommande d'organiser des activités destinées à rappeler la deuxième guerre mondiale, le génocide des juifs et des tziganes ainsi que les dangers résultant des idéologies totalitaires et racistes, et ce particulièrement aux jeunes, le Premier ministre va soumettre cette proposition au comité de concertation avec les communautés pour que les écoles organisent une information adéquate des jeunes lors de la journée commémorative.

Enfin, pour ce qui concerne l'Union européenne, la Belgique a toujours soutenu les initiatives en matière de lutte contre le racisme et la xénophobie. Le 15 juillet 1996, une action commune a été adoptée contre le racisme et la xénophobie dans laquelle chaque État s'engage à assurer une coopération judiciaire effective et à faire en sorte que des sanctions pénales soient prévues pour : l'incitation publique à la discrimination, à la violence ou à la haine raciale, l'apologie publique des crimes contre l'humanité et les violations des droits de l'homme, le négationnisme, la diffusion d'écrits ou d'images contenant des manifestations racistes ou xénophobes, et la participation à des organisations prônant la discrimination, la violence ou la haine sociale ethnique ou religieuse.

Le Premier ministre restera attentif au suivi de cette action commune prévoyant que chaque État membre doit mettre en œuvre l'action commune qui sera évaluée à la fin du mois de juin 1998.

Par conséquent, des initiatives ont été prises à chaque échelon. D'autres initiatives seront encore vraisemblablement concrétisées dans un avenir proche.

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt pour une réplique.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je suis extrêmement satisfait de cette réponse. Je crois qu'il était intéressant d'évaluer par le biais de cette question l'impact de la résolution adoptée par le Sénat en la matière.

M. le Président. — L'incident en clos.
Het incident is gesloten.

QUESTION ORALE DE M. MAHOUX AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «L'ÉVOLUTION DES NÉGOCIATIONS CONCERNANT LE KIVU»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MAHOUX AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE STAND VAN DE ONDERHANDELINGEN BETREFFENDE KIVU»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Mahoux au ministre des Affaires étrangères sur «l'évolution des négociations concernant le Kivu».

La parole est à M. Mahoux.

M. Mahoux (PS). — Monsieur le Président, depuis quelques jours, une intense activité diplomatique vise à mettre en place un dispositif de secours aux populations affamées du Kivu. L'objectif est de rendre possible ce dispositif de secours, dans le cadre d'une couverture de sécurité suffisante.

Quelle est l'évolution au jour le jour, d'heure en heure, de la situation en ce qui concerne les négociations avec les interlocuteurs locaux et les négociations sur le plan international ?

Je connais les efforts déployés par M. le ministre. Tout doit être entrepris pour mettre fin à cette tragédie. Toute forme de relâchement de nos efforts serait complicité.

M. le Président. — La parole est à M. Derycke, ministre.

M. Derycke, ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le Président, j'esquisserai les options politiques sur lesquelles nous travaillons actuellement, tout en insistant sur les réactions que j'ai pu enregistrer de la part de l'OUA lors de ma visite à Addis-Abeba.

Le Gouvernement n'a pas ménagé ses efforts afin de contribuer à une solution politique à la crise du Kivu. J'ai d'ailleurs eu l'occasion de vous en présenter une synthèse la semaine dernière. Je pense pouvoir déclarer que, globalement, le Parlement — Chambre et Sénat confondus — était d'accord avec le point de vue défendu par le Gouvernement belge. Le fait nous a encouragés à poursuivre dans la même ligne. La détérioration de la situation nous a amenés à essayer d'acheminer aussi près que possible des zones concernées une aide humanitaire suffisante à concurrence de 300 millions de francs belges. Par ailleurs, nous avons appelé à la mise en place urgente d'une force internationale permettant le déploiement de l'action humanitaire.

En ce qui concerne l'acheminement de l'aide, notre assistance ne s'adresse pas uniquement aux réfugiés, mais également aux citoyens zairois déplacés, victimes, eux aussi, de la situation conflictuelle au Kivu. La Belgique a régulièrement rappelé que la situation dans cette région était potentiellement intenable pour le Zaïre. Les événements récents prouvent hélas l'exactitude de cette thèse. Quoi qu'il en soit, nous étudions la possibilité d'acheminer au moyen de C 130 une aide destinée plus particulièrement aux citoyens zairois déplacés. M. le secrétaire d'État Moreels a déjà ordonné l'acheminement immédiat de trente tonnes d'aide alimentaire.

En ce qui concerne le déploiement de la force internationale, j'ai adressé, avant-hier, au secrétaire général de l'ONU une lettre par laquelle je réagis à la résolution 1078 du Conseil de sécurité et je confirme la volonté du Gouvernement belge d'œuvrer à la création de la force multilatérale et de contribuer au fonctionnement logistique et financier de celle-ci.

Sur le plan logistique, le Gouvernement envisage notamment une assistance en matière de transport aérien, de même qu'à la planification et à la préparation de certains contingents. J'y reviendrai dans un instant.

Je suis également persuadé — les contacts que j'ai eus à Addis-Abeba ces derniers jours me confortent dans cette conviction — que l'OUA et les pays africains doivent être étroitement associés à la mise sur pied de cette force. Tel était d'ailleurs le but de ma visite à l'OUA; je continuerai dans les prochains jours à réserver une attention particulière à ce point. J'ai déjà plaidé auprès de nos partenaires pour qu'ils prennent en considération l'option d'assistance à un déploiement africain.

*M. Moens, vice-président,
prend la présidence de l'assemblée*

De cette option découle l'engagement éventuel de notre Gouvernement à fournir une assistance à la planification et à la préparation de certains contingents.

De toutes les interventions que j'ai écoutées attentivement lors de ma visite à l'OUA, ressort très clairement le fait que les pays africains veulent assumer une part de responsabilité par rapport à cette crise. Le signal n'a jamais été aussi clair qu'il ne l'est actuelle-

ment. Hier matin encore, j'ai rencontré le Premier ministre éthiopien, M. Meles Zenaur. Plusieurs pays africains — six ou sept — se déclarent disposés à apporter leur aide: l'Éthiopie, le Mali, le Sénégal, le Cameroun et peut-être l'Afrique du Sud, à certaines conditions. Il existe donc une réelle volonté politique à cet égard.

C'est d'ailleurs la raison pour laquelle l'OUA a été tellement indignée par la résolution des Nations unies. En effet, celle-ci n'insistait pas sur la nécessité de prévoir les moyens financiers que requièrent les événements en question afin de couvrir les frais découlant de l'engagement africain. L'OUA manque de moyens mais est disposée à intervenir. Les États membres souhaitent que les donateurs injectent des fonds dans une sorte de «Trust Fund». Comme il s'agit de leur continent, ces États veulent s'engager face à ce problème.

J'ai immédiatement demandé à M. Salim Salim, secrétaire général de l'OUA, de prendre contact avec les Nations unies pour exposer cette prise de position et faire appel à la responsabilité du Conseil de sécurité.

Les États membres de l'OUA n'ont même pas voulu accepter l'aide qu'un pays peut, sur la base d'un accord bilatéral, apporter à un autre — on peut, à cet égard, parler d'une certaine forme de sponsorship — car ils insistent sur l'importance de la neutralité de la force d'interposition. Je leur donne d'ailleurs raison. Les difficultés auxquelles doivent faire face, par exemple, les États-Unis et la France en ce qui concerne la composition des contingents et la détermination des mandats en sont une preuve. L'OUA a compris qu'une certaine forme de neutralité est indispensable si l'on veut mener une action équilibrée et réussie. Cette neutralité est pratiquée uniquement par les États qui ne sont pas directement engagés dans la situation sur place et à condition de tenir compte du fait que l'Afrique se compose de pays francophones et anglophones.

Actuellement, le processus de déploiement de cette force d'interposition connaît une accélération. Des consultations sont en cours et notre représentant permanent auprès de l'ONU est évidemment présent pour défendre notre point de vue. On peut s'attendre maintenant à un déploiement rapide de cette force. Il reste à espérer qu'outre ses tâches humanitaires, qui sont effectivement cruciales, elle permettra de contribuer à la stabilité à plus long terme de la région, notamment en facilitant le retour des réfugiés. À ce propos, tous mes interlocuteurs africains s'accordent pour reconnaître que l'aspect humanitaire est urgent, pressant et qu'il constitue un devoir éthique, mais ils soulignent également qu'il faut essayer de trouver une solution politique au retour des réfugiés, faute de quoi on pourrait en arriver dans un ou deux ans au même type d'action qu'en Somalie. Leur souhait politique est donc très clair à ce sujet.

Dans cette optique, les mesures d'accompagnement au Rwanda, comme le renforcement de la présence d'observateurs du respect des droits de l'homme, me semblent impératives. En effet, si on veut favoriser le retour des réfugiés, il faudra se livrer au difficile exercice de la séparation. Cependant, le Rwanda s'étant nettement déclaré prêt à accepter ses propres réfugiés, il faut prendre ce pays au mot et veiller à organiser les structures d'accueil, sous la protection des observateurs internationaux, surtout pour ce qui concerne le respect des droits de l'homme. Il faut en effet éviter toute forme de débâcle semblable à celle que l'on a connue au cours des mois précédant cette nouvelle catastrophe.

M. le Président. — La parole est à M. Mahoux pour une réplique.

M. Mahoux (PS). — Monsieur le Président, je remercie le ministre de ses explications. Je ne puis que l'inviter à poursuivre ses efforts, tout retard entraînant des victimes supplémentaires.

Monsieur le ministre, vous avez évoqué le règlement politique et les retours des réfugiés. Je voudrais insister sur l'absolue nécessité de l'identification des auteurs du génocide, de leur inculpation et de leur jugement.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION ORALE DE M. HATRY AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'ÉCONOMIE ET DES TÉLÉCOMMUNICATIONS SUR «L'AVENIR DES CENTRES DE COORDINATION»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HATRY AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMIE EN TELECOMMUNICATIE OVER «DE TOEKOMST VAN DE COORDINATIECENTRA»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Hatry au Vice-Premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications sur «l'avenir des centres de coordination».

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je pensais que M. Di Rupo aurait la patience d'attendre que les débats internes du Sénat se terminent et qu'il resterait parmi nous de manière à pouvoir répondre à une question importante qui le concerne personnellement. Force est de constater que son impatience l'a poussé à partir. Je ne doute toutefois pas que le ministre des Affaires étrangères sera à même de répondre à ma question, d'autant que son parti, en particulier, est aussi agressif à l'égard des centres de coordination que le parti de M. Di Rupo.

Ma question porte donc sur l'avenir des centres de coordination. Plusieurs journaux ont fait état dans leurs éditions des 26 et 27 octobre 1996 de l'éloquent plaidoyer présenté à des hommes d'affaires japonais par Son Altesse Royale le Prince Philippe, Duc de Brabant et membre de notre Sénat, en faveur des centres de coordination.

Le Prince y fait état de ce que plus de trois cents entreprises multinationales ont établi un tel centre en Belgique. Les entreprises de toutes nationalités sont représentées, dont les entreprises japonaises, mais à une modeste échelle. C'est précisément à ces dernières que Son Altesse Royale le Duc de Brabant s'est adressé puisqu'elles n'ont pas participé avec enthousiasme aux centres de coordination.

Mes questions sont les suivantes. En premier lieu, est-il exact que le Gouvernement et toutes ses composantes — cela s'adresse à votre parti, monsieur le ministre Derycke, et à votre voisin immédiat, M. Tobback, président de ce même parti, dont plusieurs membres n'ont cessé d'attaquer les centres de coordination en Belgique, pendant que des membres du Gouvernement en faisaient la propagande à l'étranger — se sont pleinement ralliés à l'existence de ces centres en Belgique?

Ces centres de coordination ont permis la création de milliers d'emplois et, dans cette optique, monsieur le Président, je tiens à me référer à ma question orale du 8 octobre 1996, faisant état des avantages que les centres de coordination ont apportés au pays. Il semble en tout cas, monsieur le ministre, que vous n'en teniez aucun compte.

En deuxième lieu, le Gouvernement cessera-t-il — je m'adresse ici au ministre; M. Tobback, étant aujourd'hui extérieur au Gouvernement, ne joue plus que le rôle de plombier —, par des modifications incessantes de leur statut, de réduire le caractère attractif de ces centres de coordination, enlevant ainsi un des éléments importants sur lequel le Prince Philippe a attiré l'attention des hommes d'affaires japonais et opposant de la sorte à Son Altesse Royale un démenti?

Par ailleurs, mon président de groupe m'a demandé de saluer la présence, à la tribune du public, d'une importante délégation liégeoise. Je constate d'ailleurs que M. Michel Foret l'accompagne et je tiens également à lui remettre le bonjour. J'ajouterais encore que Mme Bribosia a contribué à l'organisation de la visite de cette délégation.

J'ose espérer, monsieur le ministre, que vous m'apporterez une réponse satisfaisante qui ne fera pas apparaître, une fois de plus, le Gouvernement belge comme un Janus, c'est-à-dire comme ayant un double visage.

M. le Président. — La parole est à M. Derycke, ministre, qui répond en lieu et place de M. Di Rupo, Vice-Premier ministre.

M. Derycke, ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le Président, M. Di Rupo m'a chargé de lire la réponse qu'il a préparée. Il était présent à 15 heures en cette enceinte, mais après avoir attendu un long moment, il a été appelé par d'autres devoirs.

Je vous donne donc lecture du texte qu'il m'a remis, monsieur Hatry.

«En mai 1996, le Gouvernement a décidé d'accélérer le traitement administratif des dossiers d'agrément et de renouvellement d'agrément des centres de coordination.

Les centres de coordination ne sont pas sans importance en termes d'emploi. Ainsi, en 1994, environ 8 000 personnes étaient employées directement par les centres de coordination officiellement agréés.

La majorité des centres de coordination est d'origine étrangère. Ainsi, sur les 385 agréments de centres de coordination, 323 appartiennent à des groupes étrangers; 252 centres de coordination sont encore actifs actuellement, dont 197 pour des groupes étrangers.

Si la formule devait être supprimée, il paraît évident que ces emplois se déplaceraient dans d'autres pays qui proposent des régimes comparables.

Par sa décision de mai 1996, le Gouvernement a clairement indiqué qu'il désirait promouvoir l'efficacité dans le traitement administratif de ces dossiers.

Les modalités choisies par le Gouvernement révèlent une volonté de stabilité juridique en matière de centres de coordination.

Ces mesures s'articulent en deux points. D'une part, il s'agit de mesures de réagencement interne au niveau des administrations fédérales. D'autre part, il s'agit de prendre un arrêté royal d'exécution de l'arrêté royal 187, qui est la législation organique en matière de centres de coordination. Cet arrêté d'exécution contiendra une liste des activités standard autorisées, ce qui facilitera l'agrément et le renouvellement d'agrément. L'arrêté d'exécution est en préparation. Mais dès à présent, en pratique, les délais d'instruction des dossiers ont été fortement raccourcis.

Cette décision du Gouvernement reflète une volonté d'assurer l'efficacité administrative dans la stabilité juridique, c'est-à-dire sans modifier la législation organique des centres de coordination.»

M. le Président. — La parole est à M. Hatry pour une réplique.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je note avec intérêt que le ministre des Affaires étrangères, qui s'exprime au nom du ministre de l'Economie et des Télécommunications, ne répond à aucune de mes deux questions.

À la lumière de cette réponse, je constate avec regret que le parti de M. Derycke, dont le président occupe un banc réservé aux membres du Gouvernement, poursuivra ses attaques contre les centres de coordination, mettant en cause la promotion qui vient d'en être faite par le Prince Philippe, au Japon.

Je déplore cet état de fait et je demande qu'il y soit mis fin dans l'intérêt même du pays.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER D'HOOGHE AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMIE EN TELECOMMUNICATIE OVER «DE AFBAKENING VAN DE TELEFOONZONES BIJ BELGACOM»

QUESTION ORALE DE M. D'HOOGHE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'ÉCONOMIE ET DES TÉLÉCOMMUNICATIONS SUR «LA DÉLIMITATION DES ZONES TÉLÉPHONIQUES DE BELGACOM»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer D'Hooghe aan de Vice-Eerste minister en de minister van Economie en Telecommunicatie over «de afbakening van de telefoonzones bij Belgacom».

Het woord is aan de heer D'Hooghe.

De heer D'Hooghe (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, de liberalisering van de telecommunicatiemarkt leidde tot nieuwe producten en kostenwijzigingen voor de gebruiker. Het toenemend belang van het dataverkeer en de telecommunicatie deed de omzet van de dienstverlenende bedrijven stijgen. Ondanks de grotere technische mogelijkheden blijft de zone-afbakening van het Belgisch telefoonnet ongewijzigd. Die is voor sommige abonnees klantvriendelijk en discrimineert vooral de abonnees van de kleinere zones. Zij zullen immers proportioneel meer gesprekken hebben met abonnees uit aanpalende zones en zones op lange afstand dan abonnees uit grote zones.

De gemiddelde kostprijs van een gesprek wordt dus verhoogd voor de abonnees uit kleine zones. Dit nadeel wordt slechts in zeer geringe mate gecompenseerd door een iets lager abonnementsgeld. Bovendien is het grondgebied van bepaalde gemeenten verdeeld over twee of drie zones, wat hinderlijk is voor de betrokken abonnees.

Over deze problematiek wens ik de minister een aantal vragen te stellen. Kan de minister een realistisch beeld geven van het abonnee-aantal in grote, middelgrote en kleine zones? Wat is het procentuele aandeel van tariefeenheden aangerekend voor zonale, interzonale-naburige en interzonale-lange afstands-gesprekken in de verschillende zones? Kan deze vergelijking, bij wijze van voorbeeld, toegelicht worden voor de zones 09 enerzijds en 053, 054 en 055 anderzijds? Ik stel die vraag omdat men van plan is een 05 zone te creëren.

Wat gaat men doen voor de abonnees van gemeenten wiens grondgebied zich over verschillende telefoonzones uitstrekt? Wordt er werk gemaakt van meer homogene en grotere zones?

De 05 zone betekent in feite de fusie van de zones 053, 054 en 055. Hoe zal die 05 zone er concreet uitzien?

Welke initiatieven staan er op stapel om de discriminatie weg te werken van abonnees uit kleinere zones tegenover abonnees uit grotere zones?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Derycke die antwoordt namens minister Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie.

De heer Derycke, minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, zie hier het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie. Inzake de problematiek van de afbakening van de telefoonzones zal de heer D'Hooghe wel willen begrijpen dat het voor Belgacom moeilijk is om een becijferd antwoord te verstrekken zonder gegevens van zeer grote commerciële en strategische waarde prijs te geven.

Op de vooravond van de volledige liberalisering van de telecommarkt zouden deze gegevens, eens openbaar gemaakt, inderdaad kunnen worden uitgebuit door de potentiële concurrenten van Belgacom. Belgacom is er zich evenwel van bewust dat de huidige indeling in telefoonzones in bepaalde gevallen ongunstig kan zijn voor een zeer beperkt aantal gebruikers. De onderneming stelt alles in het werk om in het kader van haar commerciële politiek aan deze toestand te verhelpen.

In die optiek werd het verschil tussen de grote en de kleine zones gevoelig verminderd door de invoering van het tarief «interzonale gesprekken naburige bestemming». De abonnees van de zone Aalst genieten bijvoorbeeld gunstvoorwaarden voor gesprekken met de aangrenzende zones Gent en Brussel. Tijdens de «rode tariefperiode» is de prijs viermaal minder hoog dan de prijs van interzonale lange-afstandsgesprekken.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer D'Hooghe voor een repliek.

De heer D'Hooghe (CVP). — Ik stel vast dat wij hervallen in oude gewoonten: een bedrijf dat een monopolie-positie heeft, wenst haast geen informatie vrij te geven. De bereidheid daarentegen om de toestand inzake de zone-afbakening te herzien is positief. In elk geval zal ook dit bedrijf geconfronteerd worden met de liberalisering van de markt. Zonder de nodige stappen zal dit

bedrijf vanaf 1998 uit de markt worden geconcurrereerd, wat betekent dat de reorganisatie van de zones niet alleen voor de cliënt, maar ook voor het bedrijf positief is.

Gezien de bevoegde minister hier niet aanwezig is, wil ik op deze problematiek later terugkomen. In ieder geval wens ik er de aandacht op te vestigen dat in artikel 13 van het beheerscontract criteria inzake tarieven worden vooropgesteld. Ik hoop bij een volgende gelegenheid met de bevoegde minister over de toepassing hiervan te kunnen discussiëren. Ik beschouw deze vraag dan ook eerder als een startpunt voor een debat ten gronde.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME BRIBOSIA-PICARD AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «LE TRAVAIL DES ENFANTS»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW BRIBOSIA-PICARD AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER «DE KINDERARBEID»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Bribosia au ministre de l'Emploi et du Travail sur «le travail des enfants».

La parole est à Mme Bribosia.

Mme Bribosia-Picard (PSC). — Monsieur le Président, le Bureau international du travail — où la Belgique est dignement représentée par le directeur général M. Michel Hansenne — vient de dénoncer, dans son nouveau rapport, le travail de quelque 250 millions d'enfants âgés de 5 à 14 ans. Le constat est édifiant. Vu l'ampleur du problème et l'état d'urgence, le BIT a recommandé l'adoption d'une convention sur les pires formes du travail des enfants telles que l'esclavage, la servitude pour dettes, la prostitution infantine et l'emploi des enfants dans des secteurs à risque.

L'Organisation internationale du travail a également mis sur pied un programme de coopération technique, le programme international pour l'élimination du travail des enfants, l'I.P.E.C., qui accorde une attention particulière aux filles, en raison du plus grand risque d'exploitation qu'elles courent. Nous avons tous encore en mémoire le sort de la jeune Philippine condamnée aux Émirats arabes.

D'après l'OIT le travail des enfants existe dans bon nombre de pays industrialisés, notamment en Italie, au Portugal et au Royaume-Uni mais pas en Belgique. Il est interdit chez nous. Toutefois, la loi du 5 août 1992 permet certaines dérogations en matière de théâtre, défilés de mode, publicité. Par ailleurs, une partie de l'absentéisme dans les écoles secondaires serait dû au travail des enfants.

Dans ce contexte, je pose les questions suivantes.

Y a-t-il une action coordonnée au niveau européen? La Belgique contribue-t-elle au programme IPEC? Peut-on faire une première évaluation de l'application de la loi du 5 août 1992? Les dérogations sont-elles assorties d'un règlement strict? L'Inspection du travail a-t-elle décelé en Belgique des cas d'exploitation économique des enfants? Si oui, quels types de mesures prend-on pour empêcher ce phénomène?

M. le Président. — La parole est à M. Poncelet, ministre, qui répond en lieu et place de sa collègue Mme Smet.

M. Poncelet, ministre de la Défense nationale. — Monsieur le Président, je fais part de la réponse de Mme Smet en reprenant les questions dans l'ordre où elles ont été posées.

«Premièrement, y a-t-il une action coordonnée au niveau européen?

Pour l'instant, il n'y a pas encore une action à l'échelon européen semblable au programme IPEC au sein de l'Organisation internationale du travail. Je suis d'ailleurs d'avis que l'OIT est peut-être l'organe le mieux placé pour mener à bien une telle opération à l'échelle mondiale.

Deuxièmement, la Belgique contribue-t-elle au programme IPEC?

La Belgique et l'Allemagne sont les deux pays qui ont contribué dès le début au programme IPEC à partir de 1992. Actuellement, et ce dès 1995, 1996, il y a aussi d'autres pays donateurs comme la Norvège, l'Espagne, la France, l'Australie, les États-Unis, le Canada, le Luxembourg, les Pays-Bas et l'Italie.

Troisièmement, peut-on faire une première évaluation de l'application de la loi du 5 août 1992? Les dérogations sont-elles assorties d'un règlement strict?

Une première évaluation de l'application de la loi sera réalisée début 1997. La loi du 5 août 1992 a en tout cas rendu beaucoup plus strictes les conditions et les modalités sous lesquelles on peut, dans des cas très spécifiques, déroger à l'interdiction du travail des enfants.

Quatrièmement, l'Inspection du travail a-t-elle décelé, en Belgique, des cas d'exploitation économique des enfants?

Le danger d'exploitation économique existait à la fin des années 80. Grâce à l'intervention des nouveaux instruments donnés à l'inspection et aux fonctionnaires compétents — qui délivrent les éventuelles dérogations — par la loi du 5 août 1992, nous avons les instruments nécessaires pour prévenir une telle exploitation. Nos services d'inspection ne relèvent pour l'instant aucun indice de nature à prouver des cas d'exploitation économique des enfants.

Cinquièmement, quels types de mesures prend-on pour empêcher ce phénomène?

Je le répète, il n'existe aucun signe qui accrédite l'idée que de telles exploitations ont lieu en Belgique. En tout cas, des mesures complémentaires de prévention sont en élaboration. Ainsi, en date du 14 octobre, j'ai soumis à l'avis du Conseil national du travail un projet d'arrêté royal pour l'installation du Conseil consultatif relatif au travail des enfants. Dans ce conseil consultatif siègeront des représentants des partenaires sociaux, du Gouvernement fédéral et des communautés ainsi que des experts. Enfin, j'ai reçu vendredi passé, le 8 novembre 1996, les professeurs Renders et Gailly de l'Université catholique de Louvain pour discuter de leurs recherches importantes sur «Les enfants mannequins dans la publicité». Sur la base de cette étude publiée en octobre 1996, mon cabinet examinera la nécessité de prendre des initiatives complémentaires dans ce domaine spécifique.

M. le Président. — La parole est à Mme Bribosia pour une réplique.

Mme Bribosia-Picard (PSC). — Monsieur le Président, je remercie le ministre de la Défense nationale de m'avoir communiqué la réponse de Mme Smet. Il ne pourra évidemment pas répondre à une question qui reste en suspens et qui concerne l'absentéisme des enfants dans notre propre enseignement secondaire. On peut s'interroger sur le point de savoir si ce phénomène n'est pas dû, dans une certaine mesure, au travail des enfants, travail au noir, bien entendu.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW NELIS-VAN LIEDEKERKE AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «DE FINANCIERING VAN HET NIEUW PERSONEELSSTATUUT VOOR HET VERZORGEND EN VERPLEGEND PERSONEEL IN OCMW-ZIEKENHUIZEN EN -RUSTHUIZEN»

QUESTION ORALE DE MME NELIS-VAN LIEDEKERKE AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR «LE FINANCEMENT DU NOUVEAU STATUT DU PERSONNEL SOIGNANT ET INFIRMIER DES HÔPITAUX ET DES MAISONS DE REPOS DES CPAS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Nelis aan de minister van Sociale Zaken over «de financiering van het nieuw personeelsstatuut voor het verzorgend en verplegend personeel in OCMW-ziekenhuizen en -rusthuizen».

Het woord is aan mevrouw Nelis.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, in het najaar starten in het Comité C onderhandelingen voor een sectoraal akkoord voor de periode 1997-1998. Vele gemeentebesturen zijn echter nog niet rond met de uitvoering van het vorig akkoord, de zogenaamde krachtlijnnnota-Kelchtermans. Lokale besturen aarzelen om over te stappen naar het nieuwe personeelsstatuut omdat dit hoge loonkosten impliceert die voortvloeit uit de hogere weddeschalen voor het verzorgend en verplegend personeel van de OCMW-ziekenhuizen en de RVT's. Tijdens de onderhandelingen over de nota van minister Kelchtermans was afgesproken dat de minister van Sociale Zaken de meerkosten ten gevolge van de weddeverhogingen zou verrekenen in de ligdagprijzen voor de ziekenhuizen en in een verhoging van de RIZIV-forfaits voor de rusthuizen en de RVT's. Vandaag blijkt dat de minister van de 6 pct. extra personeelskosten slechts 3,93 pct. voor de ziekenhuizen en 2,5 pct. voor de RVT's op zich wil nemen.

Graag vernam ik of de minister bereid is de hele weddeverhoging te financieren. Zoniet, zal de minister dan met de Vlaamse Regering onderhandelen opdat deze de rest van de verhoging op zich neemt? Acht de minister het billijk de lokale overheden met deze extra personeelskosten te belasten?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet die antwoordt namens de minister van Sociale Zaken.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, namens minister De Galan kan ik het volgende antwoord geven.

Allereerst moet mevrouw Nelis eraan herinnerd worden dat de algemene baremaherziening ligt in de lijn van de verplichtingen die met het sociaal akkoord van 1991 werden aangegaan. Voor de openbare ziekenhuizen werden deze verplichtingen geconcretiseerd in de volgende baremaverhogingen voor het ziekenhuispersoneel: een verhoging van de globale loonmassa met 2 pct. op 1 augustus 1994, een verhoging van de globale loonmassa met 1 pct. op 1 augustus 1995 en een verhoging van de globale loonmassa met 0,93 pct. op 1 augustus 1996. De financiële weerslag van die baremaverhogingen wordt opgevangen door de verhoging op vaste data van het gedeelte B van de begroting van de financiering van de openbare ziekenhuizen.

Wij moeten hier preciseren dat het financiële aspect van deze beslissingen onder het federale gezag ressorteert en deze beslissingen genomen werden in het kader van de parameters die werden vastgesteld in het budgettair kader dat van toepassing is op het geheel van de ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen. Dit gebeurde om de wet op de ziekenhuizen te kunnen nakomen die bepaalt dat alle ziekenhuizen onder dezelfde voorwaarden moeten worden gefinancierd.

Zodra dit referentiekader is vastgelegd, moeten de regeringen van de gemeenschappen en de gewesten hun verantwoordelijkheden nemen.

Toch wil ik enige toelichting geven bij de manier waarop de Regering in de moeilijke budgettaire omstandigheden voor dit dossier tot een beslissing is gekomen.

Over de algemene baremaherziening voor het personeel dat afhangt van de plaatselijke overheden — gemeenten, intercommunales en OCMW's — werd eerst op plaatselijk en op gewestelijk niveau onderhandeld en nadien in de subafdelingen van het Comité C, waarin de federale overheid slechts als waarnemer is vertegenwoordigd door een afgevaardigde van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Aldus werden over de algemene baremaherziening voor de plaatselijke overheden akkoorden gesloten op 26 juni 1993 in het Vlaamse Gewest, op 27 mei 1994 in het Waalse Gewest en op 26 april 1994 in het Brusselse Gewest. Een gewestelijke «delta» werd, in overleg met de syndicale organisaties, uitgewerkt door de dienst Comptabiliteit van de ziekenhuizen van het ministerie van Volksgezondheid.

Volgende berekeningsmethode werd gevolgd. De weerslag van de baremaverhogingen werd berekend op basis van een gemiddelde van de in de gewesten vastgestelde verhogingen die inge-

volge de algemene baremaherzieningen op gewestelijk vlak werden onderhandeld en toegekend. Daarvoor werden alleen de in de ziekenhuizen meest vertegenwoordigde functies in aanmerking genomen. Per functie werd een gemiddelde schaal opgemaakt, gebaseerd op de overeenstemmende schalen in elk gewest. Die gemiddelde schaal werd vergeleken met het op 1 november 1993 toepasselijke barema voor de ondergeschikte overheden. Het resultaat was een verhogingspercentage per functie dat echter geen rekening houdt met het verloop van de loopbaan. Het gemiddeld verhogingspercentage werd berekend op basis van een equivalente voltijdse betrekking per functie. Het aldus bekomen gemiddelde percentage bedraagt 5,93 pct.

Het protocol van 22 november 1991 bepaalt dat sommige voordelen als voorschot op de algemene baremaherziening worden toegekend. Er werden in toepassing van het akkoordprotocol van 21 november 1991 reeds voorschotten toegekend aan het personeel van de openbare ziekenhuisinrichtingen, zoals 6,11 pct. als voorschot op de algemene baremaherziening. Als functionele aanvulling voor de hoofdverpleegkundigen, verpleegkundigen, hoofd van dienst eerste klasse of tweede klasse, werd voorzien in een verhoging met 4 pct. op 1 juni 1991, voor degenen met 0 tot 8 jaar anciënniteit, 4 pct. op 1 juni 1991 voor degenen met 9 tot 17 jaar anciënniteit, 4 pct. op 1 juni 1992 en voor degenen met meer dan 18 jaar anciënniteit, 6 pct. op 1 juni 1991 en 9 pct. op 1 juni 1992.

Hiervoor werd een bedrag van 153,2 miljoen frank uitgetrokken. Een bedrag van 713,2 miljoen frank werd ingeschreven voor de toekenning van 3 equivalente voltijdse betrekkingen per 30 bezette bedden voor intern vervoer. Het protocol bepaalt dat deze maatregel bedoeld is als compensatie voor sommige voordelen die aan de privé-sector werden toegekend, namelijk de twee jaar anciënniteit voor de A1- en A2-gediplomeerden op 1 juni 1991, de 1 pct. extra op 1 juni 1992 voor het niet geschoold personeel, de overgang van de schaal 1.10 naar de schaal 1.12 op 1 december 1991 en de premie van 6 000 frank. Als voorschot — herzieningsreglement opgenomen in het budget 1992 — werd 107 miljoen uitbetaald.

De globale financiële weerslag, zowel op openbaar als op privévlak, van de toepassing van de gewestelijke delta van 5,93 pct. op de weddeschalen van 1 november 1993 zou een jaarlijkse last van 7 594,5 miljoen frank voor het budget van Volksgezondheid betekend hebben, namelijk 2 910,2 miljoen frank voor de openbare sector en 4 684,3 miljoen frank voor de privé-sector. Het totale bedrag van de voorschotten die aan de openbare sector werden toegekend, namelijk 974,1 miljoen frank komt aldus neer op 1,985 pct., een percentage dat de minister van Begroting op 2 pct. heeft willen afronden. De Regering heeft bijgevolg beslist om de openbare sector in het kader van de algemene baremaherzieningen 3,93 pct. toe te kennen.

De vergelijking die de administratie heeft gemaakt op basis van de globale uitgaven betreffende de voordelen die ingevolge de sociale akkoorden tussen 1989 en 1991 werden toegekend aan het personeel van de privé-ziekenhuizen enerzijds en aan het personeel van de openbare ziekenhuizen anderzijds, toont aan dat, rekening houdend met het relatief belang van beide sectoren, de handicap voor de openbare sector neerkomt op zowat 1,47 pct.

Wat betreft het personeel van de extra ziekenhuisinrichtingen, dat wordt gefinancierd door middel van de RIZIV-forfaits, heeft de Regering beslist een verhoging met 2,5 pct. toe te kennen, zowel in de openbare sector als in de privé-sector aangezien het bovenvermelde geschil geen betrekking heeft op dat personeel.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Nelis voor een repliek.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank minister De Galan en haar kabinet voor de enorme inspanning die ze hebben geleverd om ons te overdonderen met talloze cijfers. Ik heb ze niet kunnen bijhouden, maar ik ken de grote lijnen van het probleem. Het is een zeer gecompliceerde materie, en eigenlijk heb ik van de minister geen antwoord gekregen op mijn zeer eenvoudige vraag.

Tijdens de onderhandelingen over de nota-Kelchtermans was afgesproken dat de minister van Sociale Zaken de meerkosten van deze weddeverhogingen zou verrekenen met de ligdagprijzen. De minister heeft daar inderdaad gedeeltelijk op geantwoord, maar op mijn specifieke vraag of zij bereid is de hele kostprijs van de weddeverhoging te financieren, heb ik tussen de regels een negatief antwoord kunnen horen. Door middel van een opsomming van cijfers is hieraan een uitleg gegeven, maar in ieder geval blijven de gemeentebesturen zitten met dat grote probleem. Men zal in de toekomst twee keer nadenken vooraleer aan nieuwe onderhandelingen deel te nemen en nieuwe akkoorden af te sluiten.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ANCIAUX AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «EEN GERECHTELIJKE PROCEDURE TEGEN DE ORDE VAN GENEESHEREN MET BETREKKING TOT VERVALSTE KONINKLIJKE BESLUITEN»

QUESTION ORALE DE M. ANCIAUX AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «UNE PROCÉDURE JUDICIAIRE CONTRE L'ORDRE DES MÉDECINS À PROPOS D'ARRÊTÉS ROYAUX FALSIFIÉS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Anciaux aan de minister van Justitie over «een gerechtelijke procedure tegen de Orde van geneesheren met betrekking tot vervalste koninklijke besluiten.»

Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, vijftig artsen dienden een klacht is tegen de heren Dillemans, Hulpeau en Wijnen van de Orde van geneesheren op verdenking van vervalsing van openbare geschriften. Deze heren zouden zaken aan koninklijke besluiten uit 1995 hebben toegevoegd, nadat deze koninklijke besluiten reeds waren goedgekeurd. Het strafdossier bevindt zich momenteel bij de eerste substituut van het parket van Brussel met de bedoeling het te seponeren of te laten verjaren. In dit land zijn sommigen blijkbaar nog altijd machtiger dan anderen.

Hoewel de procureur des Konings, de heer Dejemeppe, verklaarde dat er geen dossier bestaat, zou deze zaak deze maand toch nog voor de Raadkamer komen met als vordering mogelijkerwijze de seponering. Ondertussen werd de onderzoeksrechter die met deze zaak belast was en blijkbaar grondig onderzoek leverde, de heer Bulthé, van de zaak verwijderd. Onderzoekers wordt wel eens meer een zaak uit de handen genomen.

Kan de minister mij bevestigen of er inderdaad een dossier werd geopend met betrekking tot deze materie van valsheid in geschrifte en in concreto van vervalsing van goedgekeurde koninklijke besluiten?

Indien dit dossier inderdaad bestaat, waarom verklaart de procureur des Konings van Brussel, de heer Dejemeppe, dan het tegendeel? Welke maatregelen zal de minister nemen ten aanzien van de heer Dejemeppe, die verklaringen aflegt die niet stroken met de werkelijkheid?

Indien dit dossier bestaat, wat is de huidige stand ervan? Is het parket inderdaad van plan deze zaak te seponeren of op de lange baan te schuiven zodat zij uiteindelijk verjaart?

Waarom werd onderzoeksrechter Bulthé van deze zaak weggehaald? Ik veronderstel dat dit niet gebeurde wegens partijdigheid.

De Voorzitter. — Mijnheer Anciaux, mag ik u verzoeken u aan uw tekst te houden?

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, dat mag u zeker.

Ik besluit. Het zal mij veel plezier doen indien de minister antwoordt op mijn vragen.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet die antwoordt namens de minister van Justitie.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, de minister van Justitie bevestigt dat op het parket te Brussel een dossier is geopend inzake verdenking van valsheid in geschrifte in koninklijke besluiten betreffende de geneeskunde. Het dossier werd ingeleid door de onderzoeksrechter die de zaak na onderzoek heeft meegedeeld, teneinde het parket de mogelijkheid te bieden een vordering in te stellen.

Dit dossier wordt thans onderzocht, maar mag niet worden geseponeerd. Het dossier zal ter beoordeling aan de Raadkamer worden voorgelegd. De minister deelt mede dat de Raadkamer nog geen datum heeft vastgelegd. De heer Dejemeppe heeft de minister laten weten dat hij in deze zaak nooit verklaringen heeft afgelegd.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux voor een repliek.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister van Landsverdediging voor zijn antwoord namens de minister van Justitie.

Ik maak eruit op dat het dossier wel degelijk bestaat en handelt over valsheid in geschrifte van koninklijke besluiten betreffende geneeskunde, dat de onderzoeksrechter het dossier na onderzoek heeft meegedeeld aan het parket om het parket in de mogelijkheid te stellen een vordering in te stellen.

De minister verklaart dat er niet zal worden overgegaan tot seponering. Ik verzoek hem dan ook gebruik te maken van zijn positief injunctierecht om het parket te verplichten over te gaan tot vordering met het oog op een berechting voor de rechtbank.

Het addertje onder het gras is mogelijk het feit dat nog geen datum is vastgelegd door de Raadkamer en dat het dossier volgens de Griekse kalender wordt behandeld, wat zou getuigen van een klassejustitie, waarvoor we vooral op het ogenblik beducht moeten zijn.

Ik hoop dat de minister van Landsverdediging mijn bezorgdheid aan de minister van Justitie zal mededelen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER GORIS AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE PREMIE VOOR DE BEZITTEERS VAN DE BERICHTS-BRIEF VAN WETTELIJKE TWEETALIGHEID BIJ HET LEGER»

QUESTION ORALE DE M. GORIS AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LA PRIME POUR LES DÉTENTEURS DU BREVET DE BILINGUISME LÉGAL À L'ARMÉE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Goris aan de minister van Landsverdediging over «de premie voor de bezitters van de berichtsbrief van wettelijke tweetaligheid bij het leger».

Het woord is aan de heer Goris.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, de minister van Landsverdediging verklaarde in de jaren zestig dat aan militairen die de inspanning zouden doen om hun kennis van de tweede landstaal officieel te bewijzen, een premie zou worden

toegekend. Die belofte werd in januari 1969 hernieuwd. Inmiddels bestaat die premie trouwens ook in de overige departementen.

Graag had ik aan de minister de volgende vragen gesteld.

Ten eerste, werden in dit verband reeds premies uitbetaald? Zo ja, aan hoeveel personen en hoeveel bedragen ze? Zo nee, om welke redenen heeft dit dossier het stadium van de budgettaire vastlegging nooit bereikt?

Ten tweede, om welke redenen wordt inzake de premie tweede landstaal een statutair onderscheid gemaakt tussen het departement van Landsverdediging en de overige departementen?

Ten derde, verwacht de minister dat de militairen deze premie alsnog kunnen verkrijgen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, de militairen bleven tot op heden verstoken van de tweetaligheidspremie. Een dergelijke premie wordt uitbetaald aan alle federale ambtenaren die aan de voorwaarden voldoen, met inbegrip van de burgerambtenaren van Landsverdediging. Ook de rijkswachters die hetzelfde examen afleggen als de militairen, krijgen deze premie. Daarom heb ik aan mijn administratie gevraagd een dossier voor te bereiden. Het is immers wenselijk om het aantal militairen dat zich de moeite getroost om zijn tweetaligheid te bewijzen, op peil te houden. Aan de officiële erkenning van de tweetaligheid zijn immers tot nu toe geen voordelen verbonden, wel nadelen, namelijk bijkomende werklast. Er zijn specifieke initiatieven nodig om het verlenen van de premie uit te breiden naar de militairen. De regelgeving voor de federale ambtenaren is immers niet zonder meer van toepassing voor de militairen, die een specifiek statuut hebben zoals bepaald in artikel 182 van de Grondwet.

Ik sta *a priori* niet ongunstig tegen het verlenen van de tweetaligheidspremie aan militairen. Ik vestig er echter de aandacht op dat het dossier nog de volledig voorgeschreven procedure moet volgen en aan de begrotingscontrole moet worden onderworpen. Ik kan dus moeilijk vooruit lopen op de beslissingen die zullen worden genomen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Goris voor een repliek.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik deel de mening van de minister dat tweetaligheid bij de strijdkrachten van groot belang is. Ik neem nota van het feit dat hij zal proberen aan dit euvel te verhelpen. Ik zou hem dankbaar zijn indien hij mij op de hoogte wil houden van de evolutie van het dossier, zodat we in het Parlement deze materie op de voet kunnen volgen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT AU DOCUMENT AYANT FAIT L'OBJET D'UN ACCORD ENTRE LES ÉTATS PARTIES DU TRAITÉ SUR LES FORCES ARMÉES CONVENTIONNELLES EN EUROPE EN DATE DU 19 NOVEMBRE 1990, FAIT À VIENNE LE 31 MAI 1996

Discussion générale et vote des articles

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET HET DOCUMENT WAAROVER DE PARTIJEN BIJ HET VERDRAG VAN 19 NOVEMBER 1990 INZAKE CONVENTIONELE STRIJDKRACHTEN IN EUROPA OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT, GEDAAN TE WENEN OP 31 MEI 1996

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi portant assentiment au Document ayant fait l'objet d'un accord entre les États parties au Traité sur les forces armées conventionnelles en Europe en date du 19 novembre 1990, fait à Vienne le 31 mai 1996.

Wij vatten de bespreking aan van het wetsontwerp houdende instemming met het Document waarover de partijen bij het Verdrag van 19 november 1990 inzake conventionele strijdkrachten in Europa overeenstemming hebben bereikt, gedaan te Wenen op 31 mei 1996.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Mme Lizin, rapporteuse, se réfère à son rapport.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Daar niemand het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het wetsontwerp.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Le Document ayant fait l'objet d'un accord entre les États parties au Traité sur les forces armées conventionnelles en Europe en date du 19 novembre 1990, fait à Vienne le 31 mai 1996, sortira son plein et entier effet.

Art. 2. Het Document waarover de partijen bij het Verdrag van 19 november 1990 inzake conventionele strijdkrachten in Europa overeenstemming hebben bereikt, gedaan te Wenen op 31 mei 1996, zal volkomen uitwerking hebben.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het wetsontwerp in zijn geheel.

PROPOSITION DE RÉOLUTION RELATIVE À LA SITUATION DANS LA RÉGION DES GRANDS LACS AFRICAINS ET PARTICULIÈREMENT DANS L'EST DU ZAÏRE

Discussion

Examen de l'amendement

VOORSTEL VAN RESOLUTIE BETREFFENDE DE SITUATIE VAN HET GEBIED ROND DE GROTE MEREN EN OOST-ZAÏRE IN HET BIJZONDER

Beraadslaging

Bespreking van het amendement

M. le Président. — Nous abordons l'examen de la proposition de résolution relative à la situation dans la région des Grands Lacs africains et particulièrement dans l'est du Zaïre.

We vatten de bespreking aan van het voorstel van resolutie betreffende de situatie van het gebied rond de Grote Meren en Oost-Zaïre in het bijzonder.

Cette proposition de résolution est ainsi libellée:

«Le Sénat,

Considérant que la situation actuelle dans la région des Grands Lacs africains en général et dans l'est du Zaïre en particulier menace de dégénérer en une catastrophe humanitaire sans précédent;

Considérant qu'il faut acheminer sur place, d'urgence et par tous les moyens, une aide humanitaire pour secourir les centaines de milliers de réfugiés;

Considérant que la communauté internationale réagit d'une manière trop passive;

Partage l'inquiétude du Gouvernement fédéral et soutient les efforts qu'il entreprend en vue:

— d'inciter la communauté internationale à prendre dès maintenant ses responsabilités;

— d'organiser sans attendre l'aide humanitaire sur place;

— de poursuivre des démarches diplomatiques pour parvenir à une solution durable.»

«De Senaat,

Overwegende dat de actuele situatie in Oost-Zaire in het bijzonder en rond het gebied van de Grote Meren in het algemeen een nooit geziene humanitaire catastrofe dreigt te worden;

Overwegende dat dringend humanitaire hulp met alle middelen ter plaatse dient te komen om de honderdduizenden vluchtelingen te helpen;

Overwegende dat de internationale gemeenschap te weinig alert reageert;

Ondersteunt de bezorgdheid en de inspanningen van de federale Regering;

— om de internationale gemeenschap aan te zetten nu haar verantwoordelijkheid te nemen;

— om nu humanitaire hulp ter plaatse te organiseren;

— om verder diplomatieke stappen te ondernemen om een duurzame oplossing uit te werken.»

La discussion est ouverte.

De beraadslaging is geopend.

La parole est à Mme Mayence.

Mme Mayence-Goossens (PRL-FDF). — Monsieur le Président, cette résolution me tient particulièrement à cœur.

En commission des Affaires étrangères, où nous faisons l'inventaire de tous les problèmes qui se posent dans le monde, nous ne savions quelle résolution présenter pour apporter notre soutien aux populations vivant des situations impossibles.

Parallèlement, je ressentais une émotion particulièrement vive à l'égard des événements qui se déroulent dans la région des Grands Lacs. À cet égard, je suis particulièrement irritée par la lenteur avec laquelle les Nations unies prennent des décisions susceptibles de régler la situation dans les Grands Lacs et de venir en aide à la population qui déambule et meurt dans cette région.

Il était impensable que la commission des Affaires étrangères n'évoque pas ce problème avant tout autre. Il était tellement criant qu'il fallait s'en préoccuper le plus rapidement possible.

Le matin même, nous avons rencontré Mme Bellamy, directrice générale de l'Unicef, une des agences des Nations unies. J'avais demandé à cette dame, tellement soucieuse de sauver les enfants en difficulté, d'intervenir auprès des Nations unies afin que des décisions soient prises de toute urgence.

Je me sentais en très bonne compagnie puisque Mme Bonino, commissaire européen, avait, la veille, estimé scandaleux que rien ne soit fait. Elle en appelait également aux instances du Conseil de sécurité des Nations unies pour que des dispositions soient prises d'urgence.

Lorsque j'ai fait part de mon sentiment, j'ai rencontré chez tous les membres de la commission des Affaires étrangères présents, une émotion tout à fait partagée. J'ai donc demandé que nous établissions une résolution commune afin d'attirer l'attention des Nations unies sur l'urgence des décisions à prendre. Tous les membres se sont ralliés à cette idée. Je profite d'ailleurs de l'occasion qui m'est donnée ici pour remercier les membres de la commission des Affaires étrangères présents d'avoir partagé mon inquiétude et ma volonté d'évoquer ce sujet et de tenter ainsi d'influencer les autorités concernées.

Je suis donc particulièrement heureuse que cette résolution, revêtue de la signature de M. Anciaux, ait déjà pu vous être présentée aujourd'hui. L'essentiel étant que la résolution émane de l'ensemble des membres du Sénat, nous n'avons pas fait de choix particulier quant au signataire du document. M. Anciaux étant le membre le plus jeune et se montrant régulièrement le plus habile dans la rédaction des résolutions, il a eu la gentillesse d'écrire le document. Tous les membres présents l'ont contresigné.

M. Swaelen reprend la présidence de l'assemblée

Je me réjouis en outre de la bonne entente et de l'émotion partagée qui ont prévalu durant nos travaux.

J'espère donc que tous les membres du Sénat voudront bien voter cette résolution qui, je le répète, insiste auprès des Nations unies sur l'urgence des décisions à prendre. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik sluit mij volmondig aan bij de vorige uiteenzetting. Toch wil ik nog even benadrukken dat deze resolutie tot stand is gekomen in een brede consensus tussen alle fracties in de commissie. Het gemeenschappelijk standpunt moge dan iets minder ver gaan dan wat mevrouw Mayence of ikzelf misschien persoonlijk hadden gewenst, de poging om een brede consensus te bewerkstelligen is echter geslaagd. Ik vind het dan ook spijtig dat door het inroepen van vermeende fouten in de vormvereisten de inhoud van de resolutie in de discussie daarnet op de achtergrond kwam te staan. Mocht ik desgevallend medeverantwoordelijk zijn voor deze gang van zaken, dan wil ik mij daarvoor graag verontschuldigen. Wel moet ik vaststellen dat wie iets meer activiteit aan de dag legt, al snel de kop van jut wordt.

De heer Van Hauthem (Vl. Bl.). — Mijnheer Anciaux, u was toch niet de kop van jut in deze zaak?

De heer Anciaux (VU). — Nu ik per slot van rekening de enige indiener van deze resolutie ben geworden, wil ik toch even beklemtonen dat zij niet is ingegeven door partijpolitieke overwegingen, maar door een streven naar een brede consensus over de partijgrenzen heen.

De voltallige commissie was overigens van oordeel dat de Regering in het algemeen en minister Derycke en staatssecretaris Moreels in het bijzonder in deze de unanieme steun van alle fracties verdienen en krijgen. Verder heeft de commissie uitdrukkelijk haar bezorgdheid willen uiten over de onvoorstelbare passiviteit en over het totaal gebrek aan interesse voor de toestand in de betrokken regio vanwege de internationale gemeenschap.

De Regering mag de goedkeuring van deze resolutie niet als een schouderklopje beschouwen, maar wel als een stevige aanmoediging om met meer ijver en enthousiasme haar inspanningen voort te zetten en onmiddellijk resultaten te boeken in de hulpverlening zodat een totale menselijke catastrofe kan worden voorkomen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de beraadslaging voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion, je la déclare close.

M. Destexhe propose l'amendement que voici :

«Ajouter à la fin du deuxième considérant les mots « et les populations zairoises. »

«In de tweede considerans na de woorden « de honderdduizenden vluchtelingen » en de woorden « te helpen » invoegen de woorden « en de Zairese bevolking. »

Wij stemmen later over het amendement en over het voorstel van resolutie in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'amendement et sur l'ensemble de la proposition de résolution.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 3 AVRIL 1953
D'ORGANISATION JUDICIAIRE*Discussion générale et vote des articles*WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN
3 APRIL 1953 BETREFFENDE DE RECHTERLIJKE
INRICHTING*Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen*

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire.

Wij vatten de bespreking aan van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

La parole est au rapporteur pour un rapport oral.

M. Desmedt (PRL-FDF), rapporteur. — Monsieur le Président, la commission de la Justice a examiné en date du 13 novembre le projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire.

Le représentant du ministre a exposé que le projet vise à conférer une base légale à la désignation, jusqu'à présent temporaire, d'un juge d'instruction supplémentaire au tribunal de Neufchâteau, en raison de la surcharge de travail occasionnée par la concentration dans cette juridiction des dossiers relatifs à la pédophilie. En raison du caractère limité du cadre actuel de ce tribunal composé d'un président, d'un vice-président et de quatre juges, il est proposé de porter le nombre de juges à cinq.

Un membre déclare se rallier au projet de loi. Il constate cependant que la solution revêt un caractère définitif. Il se demande si un juge supplémentaire sera encore nécessaire lorsque les affaires en cours seront terminées. Un autre membre ajoute que la situation des petits arrondissements devra être examinée avec attention et de manière globale. En effet, dans ces arrondissements, s'il advient qu'un magistrat soit en congé et qu'un autre soit récusé, la composition d'une chambre à trois juges devient impossible. Le représentant du ministre répond que cet aspect des choses doit également être évoqué dans le cadre de la discussion du projet de loi Franchimont sur la réforme de la procédure pénale.

Les deux articles du projet n'ont donné lieu à aucune observation. Ils sont adoptés, de même que l'ensemble du projet, à l'unanimité des huit membres présents. La commission a accordé sa confiance unanime au rapporteur pour présenter un rapport oral.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het wetsontwerp.

L'article premier est ainsi rédigé :

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Dans le tableau du cadre des magistrats et membres des greffes des cours et tribunaux, consacré aux tribunaux de première instance, figurant en annexe de la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, au siège de Neufchâteau, dans la colonne « juges » le chiffre 4 est remplacé par le chiffre 5.

Art. 2. In de tabel, gevoegd bij de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, die de personeelsformatie van de magistraten en de leden van de griffies van hoven en rechtbanken

bevat, wordt, in het gedeelte gewijd aan de rechtbanken van eerste aanleg, voor de zetel Neufchâteau in de kolom « rechters » het cijfer 4 vervangen door het cijfer 5.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het wetsontwerp in zijn geheel.

CONFLIT D'INTÉRÊTS ENTRE LE PARLEMENT FLAMAND ET LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
PORTANT SUR LE PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI
DU 16 JUILLET 1948 CRÉANT L'OFFICE BELGE DU
COMMERCE EXTÉRIEUR, DÉPOSÉ À LA CHAMBRE*Discussion*BELANGENCONFLICT TUSSEN HET VLAAMS PARLE-
MENT EN DE KAMER VAN VOLKSVERTEGEN-
WOORDIGERS INZAKE HET BIJ DE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INGEDIENDE WETS-
ONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 16 JULI
1948 TOT OPRICHTING VAN DE BELGISCHE DIENST
VOOR DE BUITENLANDSE HANDEL*Beraadslaging*

M. le Président. — Nous abordons la discussion de la proposition d'avis motivé relative au conflit d'intérêts entre le Parlement flamand et la Chambre des représentants portant sur le projet de loi modifiant la loi du 16 juillet 1948 créant l'Office belge du Commerce extérieur, déposé à la Chambre.

Wij vatten de bespreking aan van het voorstel van gemotiveerd advies betreffende het belangenconflict tussen het Vlaams Parlement en de Kamer van Volksvertegenwoordigers inzake het bij de Kamer ingediende wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je sollicite une suspension de séance car nous ne disposons pas encore du texte définitif soumis à notre examen.

M. le Président. — Elle vous est accordée, monsieur Desmedt.

Je vous propose de suspendre la séance durant cinq à dix minutes.

La séance est suspendue.

De vergadering is geschorst.

— *La séance est suspendue à 17 h 10 m.*

De vergadering wordt geschorst om 17 h 10 m.

Elle est reprise à 17 h 15 m.

Ze wordt hervat om 17 h 15 m.

M. le Président. — La séance est reprise.

De vergadering is hervat.

MOTIE VAN ORDE — MOTION D'ORDRE

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een motie van orde.

De heer Loones (VU) (*motie van orde*). — Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag een feit meedelen in verband met de toch wel belangrijke onderzoekscommissie naar de georganiseerde criminaliteit. Ik verneem van verscheidene collega's leden van de onderzoekscommissie dat de documenten die adjunct-administrateur-generaal Vermeulen van het Hoog Comité van Toezicht ons vorige week heeft beloofd, vandaag zijn overhandigd aan de

commissieleden. Enkele leden, onder meer ikzelf, heeft hij blijkbaar niet kunnen bereiken. Voor hen heeft hij een exemplaar bij de griffie gedeponerd. Bij navraag werd dit document mij echter niet overhandigd. Ik heb een van de voorzitters van de commissie om uitleg gevraagd en deze heeft mij verklaard dat de procedure zal worden gewijzigd. Het document zal niet worden overhandigd aan de leden, maar enkel kunnen worden geconsulteerd.

Ik meen dit te moeten signaleren, omdat er aldus een fundamenteel probleem rijst inzake gelijke behandeling van de commissieleden. Als ik mij niet vergis, hebben een aantal leden hun exemplaar wel gekregen en was het de bedoeling van de heer Vermeulen er aan iedereen een te bezorgen. Ik ben dan ook van oordeel dat de werkwijze die nu door deze voorzitter in het vooruitzicht is gesteld, niet kan.

M. le Président. — La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand (PS). — Monsieur le Président, le document en question devait être communiqué à la commission, qui allait décider de son utilisation. Cette pièce devait en principe être ajoutée aux documents se trouvant déjà à la disposition des membres de la commission. La distribution telle qu'elle a été effectuée n'est pas normale — ce sentiment est, je le pense, partagé par M. Vandenberghe — et la commission devra, lors de sa prochaine réunion, statuer sur cet incident.

M. le Président. — Ainsi que l'a indiqué M. Loones, ce document a été distribué, à leur nom, à un certain nombre de membres. L'intéressé avait déposé au greffe un exemplaire pour chaque membre de la commission au cas où il ne parviendrait pas à joindre lui-même ces personnes. La situation — quelque peu étrange — est dès lors la suivante : cinq ou six membres sont en possession du texte, alors que les copies destinées aux autres membres se trouvent au secrétariat de la commission.

Het woord is aan de heer Vandenberghe.

De heer Vandenberghe (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, als ik mij niet vergis, was met de heer Vermeulen afgesproken dat hij op zijn eigen verzoek een aantal documenten aan de voorzitters van de commissie zou overhandigen, voor verder gevolg. Dit betekent dat de commissie dan zou nagaan wat ermee moest gebeuren. Mag ik erop wijzen dat de hoorzitting met de heer Vermeulen plaats had achter gesloten deuren. Het is dus verre van evident dat de rapporten van de heer Vermeulen die bij de voorzitters van de commissie zouden worden gedeponerd, aan individuele leden zouden worden uitgedeeld. Iets dergelijks hebben wij alleszins nooit afgesproken. Dit betekent niet dat individuele leden daarvan geen kennis moeten nemen. Integendeel, maar de afspraak was dat de documenten aan de voorzitters zouden worden gegeven en dat op de eerstvolgende vergadering zou worden beslist welke gevolgen eraan zouden worden gegeven.

Nu verneem ik dat de heer Vermeulen een aantal documenten aan individuele leden van de onderzoekscommissie heeft overhandigd. Daar ligt de oorzaak van het probleem. Ik wijs erop dat dit niet de afspraak was en dat dit hoe dan ook een probleem doet rijzen voor de goede werking van de commissie.

De Voorzitter. — De commissie moet uiteindelijk beslissen welke bestemming zij aan dergelijke documenten geeft. Intussen is er toch wel een eigenaardige situatie ontstaan doordat de heer Vermeulen zijn verslag aan bepaalde commissieleden heeft overhandigd. Er zijn nu dus twee categorieën van commissieleden: degenen die de documenten hebben, en de anderen die zich tot het secretariaat kunnen wenden om ze te raadplegen. Er moet toch een oplossing voor dit probleem worden gevonden vóór de commissie opnieuw bijeenkomt.

Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik kan het niet beter formuleren dan u. Ik wens toch te preciseren dat er volgens mij geen procedure was afgesproken voor het indienen van dit rapport. Er werd niet uitdrukkelijk beslist dat de betrokkene enkel zijn rapport zou deponeren bij de commissie. Er was wel afgesproken dat er een rapport zou worden opgesteld. Dit was

trouwens een initiatief van de heer Vermeulen zelf. Hij had de bedoeling om elk commissielid een exemplaar te bezorgen. Door toeval kon hij evenwel een aantal commissieleden, waaronder ikzelf, niet bereiken. Hun exemplaar werd afgegeven aan de griffie om het te overhandigen aan de leden.

Dit is de feitelijke situatie. In rechte moet iedereen gelijk worden behandeld. Men kan toch niet de indruk creëren dat bepaalde zaken niet openbaar mogen worden gemaakt of dat dit verslag een speciale behandeling vereist. Ik vraag dan ook dat ieder commissielid op gelijke wijze wordt behandeld. In de toekomst moeten wij wel betere afspraken maken. Ik doe een oproep aan de voorzitters van de commissie om de gepaste beslissing te nemen en ieder commissielid zijn rapport ter hand te stellen.

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je suis un peu étonné par les propos de M. Loones. Je suis membre du Bureau de cette commission et c'est le premier mot que j'entends à propos de cet incident. J'ignore qui a pris une décision. Il est exact qu'il avait été convenu que M. Vermeulen déposerait des documents au secrétariat, sans toutefois que les choses aient été formalisées. J'estime que si M. Vermeulen souhaite remettre à chaque membre de la commission un exemplaire de son rapport, on ne peut l'en empêcher. S'il est exact que certains membres de la commission sont en possession du rapport de M. Vermeulen, il faut immédiatement en remettre un exemplaire aux autres membres. Si c'est faux, qu'on nous le dise. On ne peut poursuivre dans le doute. De surcroît, j'estime qu'il appartient au Bureau de la commission, voire à la commission dans son ensemble, de prendre une décision. Il ne faudrait pas que nous laissions uniquement aux deux présidents le soin de décider de ce qui se fait ou non.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, indien de informatie klopt dat verschillende commissieleden al een exemplaar van het document hebben en dat de overige exemplaren op naam van de commissieleden zijn afgegeven bij de griffie, dan neem ik aan dat dit vertrouwelijke documenten zijn, bestemd voor de commissieleden, en dat zij niet als een pakket ter attentie van de commissie werden afgegeven. Ik vermoed dat degenen die al over een rapport beschikken, helemaal niet geneigd zullen zijn om dit terug in te leveren bij de commissie. Het is dus het beste de vertrouwelijkheid van die documenten te respecteren door ze te overhandigen aan wie ze geadresseerd zijn.

Als hier een document wordt afgegeven op mijn naam, dan neem ik aan dat het voor mij bestemd is en niet voor de voorzitter van een commissie. Ik meen dat ik dit document dan ook mag inzien en mag ontvangen. Alle collega's die de documenten niet hebben gekregen, moeten, om de gelijkheid te herstellen, in het bezit worden gesteld van de zendingen die op hun naam zijn toegekomen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman (SP). — Mijnheer de Voorzitter, de SP-fractie heeft twee leden in de commissie. Ik heb de eer gehad een zending te ontvangen, mijn collega heeft ze niet gekregen. Het is de verantwoordelijkheid van de afzender te beslissen aan wie hij iets wil sturen. De commissie zal nu beslissen wat er verder moet gebeuren.

De Voorzitter. — Uw conclusie is dus wel dat de zendingen die op naam zijn toegekomen, aan de personen in kwestie moeten worden afgegeven.

De heer Erdman (SP). — Inderdaad.

M. le Président. — La parole est à Mme Milquet.

Mme Milquet (PSC). — Monsieur le Président, à 16 heures j'étais en réunion de commission où j'ai reçu un coup de téléphone de M. Vermeulen m'informant qu'il remettait un document à ma

secrétaire. Un peu surprise, j'ai demandé quelle était la nature de ce document. Il m'a répondu que je le recevais en tant que membre de la commission. J'ai demandé si ce document pouvait être transmis à la commission et il m'a répondu par l'affirmative, précisant que tous les membres allaient le recevoir. C'est donc un document destiné à l'ensemble des membres de la commission. Je ne dispose pas d'autres informations et je n'ai d'ailleurs pas encore eu le temps de prendre connaissance du contenu de l'enveloppe.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik vind dat hier een onzinnig bijna-incident wordt geschapen. Mijnheer Vermeulen heeft die documenten waarschijnlijk aan iedereen individueel willen bezorgen. Hij had beter het secretariaat ingeschakeld. Maar ik zie het probleem niet. Het lijkt mij evident dat degenen die nog niet in het bezit zijn van dit document, het alsnog zullen ontvangen.

De Voorzitter. — Het probleem is dat sommige commissieleden, waaronder de heer Loones, geen exemplaar ontvangen hebben, maar anderen wel.

Ik stel voor dat het Bureau van de commissie overleg pleegt en een beslissing neemt. De aanbeveling van de leden hier is duidelijk: de documenten die op naam werden afgegeven, moeten normaal ook aan de betrokken senator worden overhandigd.

M. le Président. — La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand (PS). — Monsieur le Président, je pense qu'il faut se rallier à votre solution. Je comprends que l'on établisse entre tous les membres une certaine égalité et je considère que si ces plis sont adressés nominativement, il faut les distribuer. Ce qui est en cause ici, ce n'est pas un problème de personne, mais bien une question de politique de la commission. Le Bureau doit se réunir pour la définir, ne serait-ce que pour l'avenir. En effet, si une telle question est traitée d'une certaine manière, elle pourrait avoir des conséquences préjudiciables pour l'efficacité du travail de la commission. Il me semble qu'il n'y a pas d'objection au fait de distribuer les plis à ceux à qui ils sont nominativement destinés, dans la mesure où il y a déjà eu une distribution. Je souhaite néanmoins que le Bureau prenne ses responsabilités en examinant de près ce qui se passe.

M. le Président. — Il faut se mettre d'accord sur ce qu'il convient de faire à l'avenir.

M. Lallemand (PS). — En effet. D'ailleurs, de manière générale, il faut s'accorder sur le traitement de ce type de document, faute de quoi nous allons vers un éclatement de l'information recueillie par la commission.

CONFLIT D'INTÉRÊTS ENTRE LE PARLEMENT FLAMAND ET LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS PORTANT SUR LE PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 16 JUILLET 1948 CRÉANT L'OFFICE BELGE DU COMMERCE EXTÉRIEUR, DÉPOSÉ À LA CHAMBRE

Reprise de la discussion

Examen de l'amendement

BELANGENCONFLICT TUSSEN HET VLAAMS PARLEMENT EN DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INZAKE HET BIJ DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INGEDIENDE WETS-ONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 16 JULI 1948 TOT OPRICHTING VAN DE BELGISCHE DIENST VOOR DE BUITENLANDSE HANDEL

Hervatting van de beraadslaging

Bespreking over het amendement

M. le Président. — Nous reprenons la discussion de la proposition d'avis motivé relative au conflit d'intérêts entre le Parlement flamand et la Chambre des représentants portant sur le projet de loi modifiant la loi du 16 juillet 1948 créant l'Office belge du Commerce extérieur, déposé à la Chambre.

Wij hervatten de bespreking aan van het voorstel van gemotiveerd advies betreffende het belangenconflict tussen het Vlaams Parlement en de Kamer van Volksvertegenwoordigers inzake het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediende wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

Le texte de la proposition d'avis motivé est ainsi libellé:

«Le Sénat,

1. Vu la motion du Parlement flamand du 3 juillet 1996 par laquelle ce dernier a introduit un conflit d'intérêts contre la Chambre des représentants concernant le projet de loi modifiant la loi du 16 juillet 1948 créant l'Office belge du Commerce extérieur;

2. Considérant que l'on peut se poser la question de savoir s'il s'agit en l'espèce d'un conflit d'intérêts ou d'un conflit de compétences;

3. Vu l'article 6, § 1er, VI, 3°, c), de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles qui prévoit une concertation avec les régions dans le domaine de la politique de promotion du commerce extérieur;

4. Vu l'article 92ter, premier alinéa, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, lequel dispose que le Roi règle, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, pris de l'accord des Gouvernements compétents, la représentation des communautés et des régions dans les organes de gestion ou de décision des institutions et organismes nationaux, notamment consultatifs et de contrôle, qu'il désigne;

5. Vu que la concertation entre le Parlement flamand et la Chambre des représentants n'a pas débouché sur une solution dans le délai prévu de soixante jours;

6. Vu qu'en vertu de l'article 143, § 2, de la Constitution, le Sénat doit se prononcer sur les conflits d'intérêts en s'inspirant des principes de la loyauté fédérale qui visent à déterminer l'esprit dans lequel les compétences doivent être exercées;

7. Considérant que le Conseil d'État a estimé, dans son avis du 12 février 1996, que, pour ce qui est de la représentation obligatoire des régions à l'Office belge du Commerce extérieur, le projet de loi doit obtenir l'accord des Gouvernements des régions, en vertu de l'article 92ter, premier alinéa, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles;

8. Considérant que, dans l'état actuel du dossier, d'aucuns estiment que le Sénat n'a pas à examiner le fond de l'affaire, à savoir la représentation au sein du conseil d'administration et du comité de coordination de l'OBCE, puisqu'il a été constaté que la procédure fixée à l'article 92ter, premier alinéa, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, n'a pas été suivie, alors que, pour d'autres, il n'a pas à le faire parce que le différend porte sur la procédure;

9. Notant que le Gouvernement fédéral a transformé l'obligation de siéger au conseil d'administration de l'OBCE en faculté (de siéger) pour rencontrer l'objection du Conseil d'État et par conséquent ne pas devoir appliquer la procédure prévue par l'article 92ter, premier alinéa, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles;

10. Constatant que l'avis du Conseil d'État du 24 juin 1996 n'a pas contesté la procédure suivie par le Gouvernement fédéral;

11. Constatant que certains membres estiment que les deux avis rendus par le Conseil d'État se contredisent;

12. Constatant que certains membres estiment que, si la procédure de l'article 92ter, premier alinéa, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles n'est pas appliquée, l'article est exempt de tout sens;

13. Considérant que certains font observer qu'à aucun stade de l'élaboration du projet de loi, aucun Gouvernement régional n'a cependant estimé le problème suffisamment important pour saisir le Comité de concertation à la suite des consultations informelles dont fait état le ministre du Commerce extérieur dans sa lettre du 15 juillet 1996 au président de la Chambre des représentants;

14. Considérant, d'autre part, que le Gouvernement fédéral n'a pas organisé de concertation formelle;

15. Considérant qu'il s'impose d'adapter la loi du 16 juillet 1948 créant un établissement public dénommé Office belge du Commerce extérieur au nouveau contexte de coopération avec les régions et que, aux termes des articles 6 et 10 du projet de loi en cause modifiant la loi du 16 juillet 1948 créant l'Office belge du Commerce extérieur, selon certains, les régions doivent être représentées au conseil d'administration et au comité de coordination de l'Office belge du Commerce extérieur, et, selon d'autres, les régions doivent avoir la possibilité d'être représentées au conseil d'administration et au comité de coordination de l'Office belge du Commerce extérieur;

16. Considérant que l'avis des sénateurs est divisé sur la question de savoir si l'application de l'article 92ter concernant l'accord des régions est requise;

17. Constatant que l'avis du Conseil d'État du 24 juin 1996 affirme que l'autorité fédérale doit agir en concertation avec les régions lorsqu'elle met en œuvre des politiques de promotion du commerce extérieur et que ce même avis affirme qu'il paraît peu conforme avec les termes de l'article 6, § 1er, VI, 3°, c), de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles de prévoir que le mécanisme de décision au sein de l'office puisse être organisé sans que les régions aient la faculté d'y participer sur un pied d'égalité;

18. Considérant qu'aux termes de l'article 6, § 1er, VI, 3°, c), de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, l'État fédéral est compétent pour mener une politique de promotion en concertation avec les régions, et par souci d'efficacité maximale, de préférence par le biais d'accords de coopération visés à l'article 92bis, § 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980, avec une ou plusieurs régions,

19. Estime que :

— le Comité de concertation doit être saisi en vue de trouver, à la lecture du présent avis, une solution, conforme aux dispositions légales, en vue d'une plus grande efficacité de l'OBCE.»

«De Senaat,

1. Gelet op de motie van het Vlaams Parlement van 3 juli 1996 waarmee deze een belangenconflict heeft ingediend tegen de Kamer van volksvertegenwoordigers betreffende het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel;

2. Overwegende dat men zich de vraag kan stellen of het hier gaat om een belangenconflict, dan wel om een bevoegdheidsconflict;

3. Gelet op artikel 6, § 1, VI, 3°, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat het overleg met de gewesten voorziet met betrekking tot het beleid ter bevordering van de buitenlandse handel;

4. Gelet op artikel 92ter, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, volgens hetwelk de Koning, na akkoord van de bevoegde Regeringen, de vertegenwoordiging van de gemeenschappen en de gewesten regelt bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, in de beheers- of beslissingsorganen van de nationale instellingen en organismen, onder meer met een adviserende en controlerende taak, die Hij aanduidt;

5. Gelet op het feit dat het overleg tussen het Vlaams Parlement en de Kamer van volksvertegenwoordigers niet tot een oplossing heeft geleid binnen de gestelde termijn van zestig dagen;

6. Overwegende dat de Senaat krachtens artikel 143, § 2, van de Grondwet over de belangenconflicten uitspraak moet doen met inachtneming van de beginselen van de federale loyaliteit die beogen te bepalen in welke geest de bevoegdheden moeten worden uitgeoefend;

7. Overwegende dat de Raad van State in zijn advies van 12 februari 1996 stelt dat voor de verplichte vertegenwoordiging van de gewesten in de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel het akkoord van de Gewestregeringen met het wetsontwerp vereist is krachtens artikel 92ter, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

8. Overwegende dat in deze stand van het dossier de Senaat de grond van de zaak, zijnde de vertegenwoordiging in de raad van bestuur en het coördinatiecomité van de BDBH niet moet

onderzoeken, volgens sommigen vermits wordt vastgesteld dat de procedure bepaald in artikel 92ter, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen niet werd gevolgd, volgens anderen aangezien het meningsverschil betrekking heeft op de procedure;

9. Vaststellende dat de federale Regering de verplichting om zitting te nemen in de raad van bestuur van de BDBH gewijzigd heeft in een mogelijkheid (om zitting te nemen) ten einde tegemoet te komen aan het bezwaar van de Raad van State en bijgevolg niet de procedure te moeten toepassen waarin artikel 92ter, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorziet;

10. Vaststellende dat het advies van de Raad van State van 24 juni 1996 de door de federale Regering gevolgde procedure niet betwist;

11. Vaststellende dat sommige leden van mening zijn dat de twee adviezen van de Raad van State elkaar tegenspreken;

12. Vaststellende dat sommige leden van mening zijn dat ingeval de procedure van artikel 92ter, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen niet wordt toegepast, dat artikel volkomen uitgehold wordt;

13. Overwegende dat sommigen opmerken dat in geen enkel stadium van de voorbereiding van dit wetsontwerp een van de Gewestregeringen het probleem voldoende belangrijk heeft geacht om het, na het informele overleg waarnaar de minister van Buitenlandse Handel verwijst in zijn brief van 15 juli 1996 aan de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, voor te leggen aan het Overlegcomité;

14. Overwegende dat anderzijds de federale Regering het formele overleg niet georganiseerd heeft;

15. Overwegende dat de wet van 16 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel moet worden aangepast aan de nieuwe context waarin met de gewesten wordt samengewerkt en dat luidens de artikelen 6 en 10 van het betrokken wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel, volgens sommigen de gewesten vertegenwoordigd moeten zijn in de raad van bestuur en in het coördinatiecomité van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel en volgens anderen de gewesten vertegenwoordigd moeten kunnen zijn in de raad van bestuur en in het coördinatiecomité van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel;

16. Overwegende dat de senatoren verdeeld zijn over de vraag of de toepassing van artikel 92ter betreffende het akkoord van de gewesten vereist is;

17. Vaststellende dat het advies van de Raad van State van 24 juni 1996 stelt dat de federale overheid moet handelen in overleg met de gewesten wanneer zij een beleid ter bevordering van de buitenlandse handel voert en dat ditzelfde advies stelt dat het weinig in overeenstemming lijkt met de strekking van artikel 6, § 1, VI, 3°, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, voor te schrijven dat het beslissingsmechanisme binnen de dienst kan worden uitgestippeld zonder dat de gewesten op voet van gelijkheid eraan kunnen deelnemen;

18. Overwegende dat luidens artikel 6, § 1, VI, 3°, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de federale staat bevoegd is om een beleid van bevordering te voeren in overleg met de gewesten en, met het oog op een maximale efficiëntie, bij voorkeur via in artikel 92bis, § 1, bedoelde samenwerkingsakkoorden met een of meer gewesten;

19. Meent dat :

— de zaak moet worden voorgelegd aan het Overlegcomité ten einde op basis van dit advies een oplossing te vinden, en dit conform de wettelijke bepalingen, zoals de BDBH efficiënter kan werken.»

La discussion est ouverte.

De beraadslaging is geopend.

La parole est à M. Nothomb, rapporteur.

M. Nothomb (PSC), rapporteur. — Monsieur le Président, en vertu de l'article 143 de notre Constitution, il appartient au Sénat de se prononcer par voie d'avis motivé sur les conflits d'intérêts

entre les assemblées législatives, et cela « en s'inspirant des principes de la loyauté fédérale qui visent à déterminer l'esprit dans lequel les compétences doivent être exercées ».

C'est donc la première fois depuis la réforme institutionnelle de 1993-1994 que le Sénat est appelé à exercer cette nouvelle compétence qui appartenait antérieurement à la Chambre.

La procédure à suivre en cas de pareil conflit est prévue par les articles 31 à 33bis de la loi du 9 août 1980, dont vous connaissez les termes et qui prévoient une suspension en vue d'une concertation si une institution estime qu'elle peut être gravement lésée par un projet ou une proposition de loi ou de décret.

Cette suspension a été effective à la suite d'une motion du Parlement flamand du 3 juillet 1996, par laquelle ce dernier a introduit une procédure de conflit d'intérêts contre la Chambre des représentants concernant le projet de loi créant l'Office belge du Commerce extérieur. Deux réunions de concertation entre des délégations de la Chambre et du *Vlaams Parlement* ont eu lieu les 9 juillet et 10 octobre 1996.

Aucune solution n'a été dégagée lors de ces deux rencontres. Conformément à l'article 32 de la loi, il appartenait dès lors au Sénat de rendre dans les trente jours de sa saisie, c'est-à-dire pour le 16 novembre — nous sommes à la veille de cette échéance — un avis motivé au Comité de concertation qui rend une décision selon la procédure du consensus dans les trente jours.

Il était important, me semble-t-il, pour le Sénat d'exercer effectivement à cette première occasion, et dans un esprit de dialogue, son rôle d'assemblée de sages et de lieu de concertation entre les différentes assemblées.

Le texte d'avis motivé qui vous est soumis et qui a été approuvé par la commission dans sa grande sagesse vise à intégrer dans ses considérations les arguments échangés en commission par les uns et les autres. Cet ensemble de considérations a été approuvé par huit voix pour et trois abstentions. Il n'y a donc eu aucune voix contre.

Toutefois, dans le dispositif voté par huit voix contre trois en commission, il est proposé au Sénat d'estimer que le Comité de concertation Gouvernement-Exécutifs doit trouver une solution conforme aux dispositions légales, mais ce en vue d'une plus grande efficacité de l'Office belge du Commerce extérieur à trans- former.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Hauthem.

De heer Van Hauthem (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, zoals de rapporteur reeds heeft opgemerkt, is het de eerste keer dat de Senaat in zijn nieuwe samenstelling moet optreden om ten behoeve van de Overlegcommissie een gemotiveerd advies uit te brengen in verband met een belangenconflict.

Het belangenconflict wordt ingeroepen door het Vlaams Parlement en betreft het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 17 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel. Er zijn eigenlijk drie argumenten waarom in het Vlaams Parlement de motie betreffende een belangenconflict werd ingediend, en trouwens unaniem werd goedgekeurd.

Ten eerste werden een aantal procedures niet gevolgd, in de eerste plaats artikel 6, § 1, VI, 3°, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Krachtens deze bepaling moet de federale overheid, alvorens maatregelen uit te vaardigen ter bevordering van de export, in overleg treden met de gewesten. Dat is niet gebeurd.

Ten tweede werd volgens het Vlaams Parlement ook artikel 92ter van dezelfde bijzondere wet overtreden. Volgens dat artikel moet er een goedkeuring zijn over de samenstelling van de raad van bestuur van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel. Deze goedkeuring is er ook niet.

Ten derde gaat het volgens het Vlaams Parlement niet op dat in het wetsontwerp wordt bepaald dat de drie gewesten op een paritaire manier worden vertegenwoordigd in die raad van bestuur. Het Vlaams Parlement is van oordeel dat die samenstelling moet afhangen van het aandeel dat een gewest heeft in de totale export.

De Kamer en het Vlaams Parlement hebben hierover geen overeenstemming kunnen bereiken en hebben de zaak verwezen naar de Senaat. De discussie in de commissie voor de Institutionele Hervormingen is enigszins kafkaïaans, maar toch vrij sereen

verlopen. Ik vond het bijzonder aangenaam om voor de zoveelste keer te mogen genieten van de onuitputtelijke trukendoos van de rapporteur. Het deed mij een beetje denken aan de woorden die Louis Michel uitsprak bij het afscheid van de heer Nothomb als voorzitter van de Kamer. « De heer Nothomb heeft de gave om voor bijzonder moeilijke problemen eenvoudige oplossingen voor te stellen, maar voor eenvoudige problemen bijzonder ingewikkelde oplossingen voor te stellen. » Daar komt het advies van de commissie ook op neer.

Het geven van een gemotiveerd advies aan het Overlegcomité betekent dat de Senaat een bepaald standpunt inneemt ten opzichte van dit belangenconflict en dus een mening uitdrukt. De Senaat heeft echter gepoogd een algemene consensus te bereiken door een tekst op te stellen die met alle mogelijke consideransen rekening houdt en waarin alle mogelijke standpunten aan bod komen, maar die mijns inziens geen advies is. Het uiteindelijke advies luidt immers: « ... dat de zaak moet worden voorgelegd aan het Overlegcomité ten einde op basis van dit advies een oplossing te vinden, en dit conform de wettelijke bepaling, zodat de BDBH efficiënter kan werken. » De Senaat adviseert het Overlegcomité dus dat de wettelijke bepalingen moeten worden gevolgd. Dat is natuurlijk weer een tekst *à la belge*. Deze tekst kan immers door iedereen op een andere wijze worden geïnterpreteerd.

Volgens mij zijn de belangen effectief geschaad. Bij het begin van de bespreking in de commissie stelde een ruime meerderheid dat de Senaat zich niet diende uit te spreken over de grond van de zaak, namelijk over de wijze waarop de gewesten vertegenwoordigd moeten zijn in de raad van bestuur van de BDBH, maar louter en alleen moest vaststellen dat een aantal procedurefouten werden gemaakt of dat een aantal procedures niet werden gevolgd.

Dan is de discussie ontstaan over de procedurefouten die zouden zijn gemaakt. Iedereen was het erover eens dat de bepalingen van artikel 6, namelijk dat « maatregelen tot exportbevordering moeten worden genomen in overleg met de gewesten », niet werden nageleefd. Men is wel gestruikeld over de vraag of artikel 92ter, dat bepaalt dat de gewesten hun goedkeuring moeten geven aan de wijze van samenstelling van de raad van bestuur van de BDBH, al dan niet van kracht is. Men heeft ook het argument geopperd dat niet de Vlaamse Regering een beroep heeft gedaan op het Overlegcomité, alhoewel zij toch benadeelde partij is, maar dat dit belangenconflict is ingeroepen door het Vlaams Parlement. De rapporteur, de heer Nothomb, weet dat dit geen argument is. Hij is zelf jarenlang voorzitter geweest van een parlementaire assemblee. Hij weet ook dat de leden van de Vlaamse Regering op dit moment geen deel meer uitmaken van het Vlaams Parlement. Het is dus perfect mogelijk dat het Vlaams Parlement zich benadeeld voelt in zijn belangen, ongeacht of de Vlaamse Regering al dan niet naar het Overlegcomité stapt.

De hele discussie draait rond de vraag of artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 van toepassing is of niet. In een eerste advies oordeelde de Raad van State dat artikel 92ter inderdaad diende te worden gevolgd. In een tweede advies heeft hij een bijzonder vage en onduidelijke motivering gegeven bij de stelling dat artikel 92 niet wordt toegepast en bijgevolg de paritaire regel voor de vertegenwoordiging moet gelden.

Ik heb de indruk dat de Senaat zijn verantwoordelijkheid wil ontvluchten door niet te willen stellen of artikel 92ter al dan niet van toepassing is. Dit is immers het knelpunt. Het standpunt van het Vlaams Parlement en het standpunt van de Vlaamse Regering zijn gekend: de gewestelijke vertegenwoordiging moet gebeuren volgens het aandeel in de export. Natuurlijk hebben het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Waalse Gewest niet geprotesteerd. Samen beschikken zij immers over tweederden van de gewestelijke vertegenwoordiging, terwijl zij slechts verantwoordelijk zijn voor 25 à 30 pct. van het totale Belgische export. Wie oververtegenwoordigd is, gaat uiteraard niet protesteren. Men weet echter zeer goed dat, indien de Senaat zou stellen dat artikel 92ter wel van toepassing is en de gewesten dus ook hun goedkeuring moeten geven aan de samenstelling van de raad van bestuur, voor de Vlaamse Regering de poort open staat om effectief dwars te gaan liggen en haar proportioneel aandeel op te eisen. Indien zij

dit aandeel niet krijgt, is er geen wetsontwerp en is er gewoonweg geen raad van bestuur. Deze knoop heeft men echter niet willen doorhakken.

We weten allemaal dat de buitenlandse handel als dusdanig grotendeels is geregionaliseerd, maar dat de BDBH alsmear probeert stokken in de wielen te steken van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel.

In dit verband wil ik citeren uit een commissieverslag van het Vlaams Parlement van 5 juli 1996 waarin het ontwerp van decreet tot oprichting van de VDBH werd besproken: «Nog in het kader van de interrelatie tussen de staatshervorming en de problematiek van de exportbevordering drukken diverse leden hun verbazing uit over het feit dat zij nu pas kennis hebben gekregen van het feit dat op federaal niveau gewerkt wordt aan een herpositionering en een structurele versterking van de BDBH.

Nog afgezien van de vraag of zulks wel wettelijk en opportuun is binnen het huidige constitutioneel bestel, drukken diverse leden hun verontwaardiging uit over het feit dat in de nieuwe raad van bestuur van de BDBH slechts op gelijke voet als de andere gewesten zal aanwezig zijn. Dit weerspiegelt in genedele het Vlaamse aandeel in de totale Belgische export.»

Verder in het verslag staat: «Ter zake het in de federale Kamer van volksvertegenwoordigers hangende wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, stelt de minister-president met de commissieleden vast dat de BDBH en zijn federale voorgedijverheid zich bepaald onbehoorlijk gedragen. De verdere uitbouw van de BDBH als eigenlijke exportpromotiedienst gaat geheel en al in tegen het bestaande afsprakenkader en tegen het bestaande samenwerkingsakkoord. Het moge immers duidelijk zijn dat de BDBH onder de huidige constitutionele structuur in wezen enkel nog een zekere uiterst beperkte coördinatiefunctie kan uitoefenen.

Het consequent aanhouden van deze optie zou er in laatste instantie toe moeten leiden dat de BDBH nog enkel een centraal gegevensbestand zou bijhouden. Hiervoor zou dan op termijn per definitie geen parastatale status meer vereist zijn zodat de BDBH een gewoon administratief onderdeel zou kunnen worden van het federale ministerie van Economische Zaken.

Afsluitend wijst de minister-president er nog op dat deze hele problematiek in wezen niet enkel een betwisting is tussen Vlaanderen enerzijds en het federale niveau anderzijds. Er is wel degelijk sprake van een echte communautaire component in deze discussie. Het is immers onloochenbaar dat het exportpromotieagentschap van het Waalse Gewest niet bijzonder sterk is uitgebouwd en daardoor bijna structureel terug moet vallen op de BDBH. Een versterking van de BDBH betekent dus ipso facto een versterking van de Waalse exportbevordering op federale kosten.»

Ziehier de kern van de zaak. Dit advies volstaat dus geenszins. Alle wegen worden opengelaten. Aan de hand van deze tekst zullen sommigen zeggen dat men wel in overleg moet treden voor de exportbevordering, maar dat voor de samenstelling van de raad van bestuur de goedkeuring van de gewesten niet vereist is. Anderen zullen oordelen dat er voor de exportbevordering overleg moet worden gepleegd met de gewesten en dat de gewesten hun goedkeuring moeten verlenen voor de samenstelling van de raad van bestuur. Deze onduidelijkheid zal op termijn de instelling ongelooftwaardig maken.

In dit advies wordt de oplossing van het knelpunt, namelijk het al dan niet van toepassing zijn van artikel 92ter totaal overgelaten aan het Overlegcomité. Als dit advies blijft zoals het is, mogen wij ons, na de goedkeuring van het wetsontwerp in de Kamer, verwachten aan een evocatieprocedure en eventueel aan klachten en beroepen. Is het dat wat men wil?

Wij kunnen onmogelijk het beschikkende gedeelte van het advies goedkeuren en hebben daarom een amendement ingediend waarin de drie basisprincipes worden opgesomd.

Ten eerste moet de Senaat zich niet uitspreken over de wijze van vertegenwoordiging van de gewesten in de raad van bestuur van de BDBH.

Ten tweede stellen wij vast dat er geen overleg heeft plaatsgehad met betrekking tot de exportbevordering.

Ten derde werd artikel 92ter van de bijzondere wet, namelijk de bepaling inzake de goedkeuring van de gewestregeringen, niet nageleefd. Wij verzoeken dus de federale Regering zowel artikel 6 als artikel 92ter toe te passen.

Als gemeenschapssenator heb ik de motie voor het inroepen van een belangenconflict goedgekeurd. In de Senaat zijn nog gemeenschapssenatoren aanwezig, die werden afgevaardigd door het Vlaams Parlement. Van de argumentatie van het Vlaams Parlement vind ik in het beschikkende gedeelte vrijwel niets terug. Het vermeldt enkel dat de wettelijke bepalingen moeten worden gevolgd. Dat zou er nog moeten aan ontbreken!

De vaagheid en de onduidelijkheid van de tekst tonen aan dat de Senaat niet geslaagd is in zijn eerste test als bemiddelaar tussen de gemeenschappen. Wij zullen dan ook tegen het beschikkende gedeelte stemmen. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, voici quelques années fut projetée sur nos écrans une comédie française qui recueillit un vif succès. Elle avait pour titre «Courage, fuyons!». Telle est exactement l'attitude que nous adoptons aujourd'hui par rapport à l'avis sollicité. C'est particulièrement regrettable, car la réforme constitutionnelle de 1993 a, comme vous le savez, enlevé au Sénat d'énormes compétences tout en lui en confiant de nouvelles, notamment celle attribuée par l'article 143 de la Constitution et qui nous invite à nous prononcer, par voie d'avis motivé, sur les conflits d'intérêts entre les différentes assemblées.

Pour la première fois, le Sénat est appelé à exercer cette compétence, à l'occasion d'un conflit d'intérêts entre la Chambre fédérale et le Parlement flamand.

Je voudrais d'abord dire un mot de la méthode utilisée pour traiter ce dossier. Trente jours nous étaient impartis pour ce faire et, aujourd'hui, 14 novembre, nous devons nous prononcer dans la hâte et la précipitation, car le délai expire demain. Personnellement, je regrette que nous ayons attendu la fin de ce terme pour examiner ce problème, comme si la solution allait venir d'elle-même, ce qui, manifestement, ne s'est pas produit.

Ensuite, deux réunions ont encore eu lieu aujourd'hui, dont la dernière s'est terminée voici une heure. Elles ont sombré, à certains moments, dans une sorte de surréalisme: des discussions se sont organisées parfois autour d'un mot ou d'une virgule, pour tenter de concilier un maximum de membres.

J'interviendrai brièvement sur le fond du problème car, selon moi, les points de vue respectifs ne représentent pas l'essentiel en la matière; l'essentiel est le fait qu'aujourd'hui, le Sénat ne prend pas ses responsabilités.

Le PRL-FDF estime que la position du Gouvernement fédéral dans cette affaire est correcte. En effet, dès le moment où le Gouvernement, tenant compte des premières observations du Conseil d'État, modifiait son projet en rendant la participation des régions facultative, nous échappions à l'application de l'article 92ter de la loi spéciale du 8 août 1980. Le Conseil d'État n'a nullement condamné cette façon de procéder. Il l'a prise en considération et a estimé que la règle de la parité des régions était celle qui devait s'appliquer. Selon lui, seule une concertation informelle avec les régions s'imposait et non la concertation formelle prévue par la loi de 1980. Or, cette concertation informelle a eu lieu, comme précisé de façon expresse par le ministre des Finances, dans la lettre qu'il a adressée à M. le Président du Sénat.

J'ajoute d'ailleurs que le Gouvernement flamand n'a pas réagi sur cette question. C'est le Parlement flamand qui a invoqué un conflit d'intérêts.

Selon nous, l'avis que le Sénat devait remettre à la Commission de concertation devait stipuler que le Gouvernement fédéral avait respecté les dispositions constitutionnelles et légales en la matière, et que le Chambre devait poursuivre l'examen du projet après avis du Comité de concertation.

Mais que fait le Sénat ? Il rend un avis en dix-neuf points. Entendons-nous bien, les dix-huit premiers points sont des considérants extrêmement équilibrés — cela a fait l'objet du travail de la commission — entre les deux thèses en présence. Ensuite, le Sénat ne souhaite pas se prononcer et finalement — j'insiste sur ce point —, il dit dans son avis que le Comité de concertation doit être saisi afin de trouver, à la lecture du présent avis, une solution conforme aux dispositions légales, en vue d'une plus grande efficacité de l'Office belge du Commerce extérieur.

Je suis navré de devoir dire que cela me paraît particulièrement absurde. En effet, la saisine du Comité de concertation était de droit. Nous devons rendre un avis qui, de toute façon, devait être transmis à ce comité. Donc, quand nous disons que le Comité de concertation doit être saisi, nous répétons simplement une obligation légale.

Le comité est saisi pour donner une solution conforme aux dispositions légales, à la lecture de notre avis. Ce dernier dit blanc et noir à la fois, un considérant reprenant une des thèses et un autre en reprenant une autre. Finalement, le Sénat ne rend aucun avis. Certains diront qu'il valait peut-être mieux ne pas donner d'avis plutôt que d'arriver à un affrontement communautaire. Pour ma part, je crois que c'est le principe même de tous ces mécanismes que nous avons mis en route, notamment par la révision constitutionnelle de 1993, qui est en jeu : celui de la loyauté fédérale.

Nous sommes confrontés à des opinions divergentes mais qui n'étaient pas exclusivement communautaires parce qu'une approche juridique du problème peut éventuellement se retrouver au-delà des communautés. Plutôt que de remplir notre obligation de donner un avis, nous nous contentons de dire que c'est le Comité de concertation qui doit se prononcer. Comme je l'ai souligné, cela me paraît inquiétant, car cette compétence qui nous est conférée par la Constitution doit permettre l'équilibre des différents niveaux de pouvoir dans notre Belgique fédérale. Or, si le niveau qui doit rendre un avis n'arrive pas à le faire, nous sommes dans une situation de blocage. Que devient alors la portée de l'article 143 de la Constitution ?

J'ignore si l'on nous demandera encore notre avis à l'avenir mais, en tout cas, ce n'est pas évident car je crains que la tâche du Comité de concertation ne soit en rien facilitée par notre travail.

Sur le plan de la méthode, ce dossier a été mal traité. Tous les membres de la commission en conviendront, nous avons dû travailler dans des délais imposés puisque tout devait être terminé aujourd'hui ; nous avons été saisis trop tard du projet et nous nous sommes ensuite livrés à de véritables contorsions intellectuelles pour aboutir à ce texte qui ne veut strictement rien dire. Je rends hommage au rapporteur M. Nothomb qui a reçu une tâche de démineur et qui a fait le maximum pour sortir de cette situation.

En votant ce texte, le Sénat se déconsidère quelque peu car il n'exerce pas véritablement ses compétences. À l'évidence, nous aurions pu aboutir à un texte qui aurait été approuvé par une majorité et rejeté par une minorité mais je considère que cette solution aurait été préférable à celle qui a été dégagée. L'intérêt du Sénat aurait été de remplir cette obligation constitutionnelle.

Nous ne pouvons donc absolument pas voter en faveur de cet avis. Si, par la suite, nous sommes à nouveau saisis d'une demande d'avis dans un conflit de compétences ou d'intérêts, nous espérons que nous ferons face à nos obligations de façon beaucoup plus sérieuse. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Caluwé.

De heer Caluwé (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe op mijn beurt de rapporteur te danken voor zijn inspanning en voor de creativiteit die hij eens te meer aan de dag heeft gelegd.

Wat voorligt, is een vrij complexe aangelegenheid. Terecht werd een wetsontwerp ingediend door de minister van Buitenlandse Handel om vertegenwoordigers van de gewesten in de raad van bestuur van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel op te nemen. De bijzondere wet bepaalt immers dat de federale overheid geen promotie kan voeren voor de buitenlandse handel dan mits overleg met de gewesten. Promotie van de buitenlandse handel is nochtans een van de opdrachten van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

Artikel 92ter van de bijzondere wet bepaalt dat de regeling van de vertegenwoordiging van de gewesten in dergelijke raden van bestuur het akkoord van de gewesten vereist. Terecht stelde de Raad van State in zijn advies van 12 februari 1996 over het voorontwerp, dat de minister voorlegde, dan ook dat het akkoord van de gewesten vereist is. Aangezien de tekst van de minister niet voorzorg in dat akkoord heeft de Raad van State geen verder advies over dat voorontwerp gegeven.

De minister heeft zijn tekst aangepast, niet door het akkoord van de gewesten in te schrijven, maar wel door de vertegenwoordiging van de gewesten niet verplicht, maar facultatief te maken.

Daardoor kon men met veel moeite misschien een juridische verantwoording vinden, maar in de praktijk zorgt deze regeling ervoor dat artikel 92ter van de bijzondere wet volledig wordt uitgehold.

De Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel moet immers de bevordering van de buitenlandse handel organiseren voor de federale overheid. Volgens de bijzondere wet moet dit in overleg met de gewesten gebeuren.

Indien de gewesten geen gebruik maken van de mogelijkheid om in de raad van bestuur vertegenwoordigd te zijn, betekent dit *de facto* dat de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel niet kan optreden en geen beslissingen kan nemen. De bijzondere wet vereist immers dat met de gewesten overleg wordt gepleegd.

Daarom heeft het Vlaams Parlement terecht een belangenconflict ingeroepen. Eveneens terecht heeft de Senaat geoordeeld dat het hier niet in de eerste plaats gaat over een belangenconflict, maar wel over een bevoegdheidsconflict.

De normale procedure moet worden gevolgd, namelijk de verplichte samenwerkingsvormen die overeenkomstig de bijzondere wet bevoegdheidsverdelende regels opleggen en die, als ze niet wordt nageleefd, tot vernietiging door het Arbitragehof kunnen leiden. Deze samenwerkingsvormen zijn : ten eerste, het voorafgaandelijk formeel overleg ingeschreven in artikel 6 van de bijzondere wet, en, ten tweede, het akkoord ingeschreven in artikel 92ter van de bijzondere wet voor de samenstelling van de bestuursorganen.

Daarom zijn wij het volledig eens met het beschikkend gedeelte van het advies dat door de Senaat zou moeten worden geformuleerd. Wij adviseren immers om de zaak voor te leggen aan het Overlegcomité, echter niet enkel om overleg te plegen, met andere woorden om er eens over te praten. Neen, wij zeggen uitdrukkelijk dat het Overlegcomité ook tot een oplossing moet komen. Het Overlegcomité beslist bij wege van consensus, er is dus geen oplossing in het Overlegcomité wanneer niet alle leden, dus zowel de federale overheid als de gewesten, het met elkaar eens zijn. Dit impliceert dat de verplichte samenwerkingsvormen ook worden nageleefd. Er wordt overleg gepleegd, dus artikel 6 wordt nageleefd. Men moet in het Overlegcomité tot een oplossing komen waarmee iedereen akkoord gaat en daarmee is voldaan aan de goedkeuring die vereist is door artikel 92ter van de bijzondere wet. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de eerste twee collega's die hier het woord hebben gevoerd, hebben vanuit een toaal verschillende benadering van de grond van de zaak uiting gegeven aan hun ontgoocheling over het advies dat hier is voorgelegd. Ik kan mij daar enkel bij aansluiten.

Collega Caluwé heeft een zeer verdienstelijke poging gedaan om dit nietszeggende advies alsnog inhoud te geven. Ik kan slechts vaststellen dat zijn interpretatie verder gaat dan hetgeen in de tekst staat. Zijn interpretatie kan misschien gebruikt worden als duiding. De ijver die men aan de dag heeft gelegd om de twee standpunten met elkaar te verzoenen, heeft geleid tot een niets zeggend advies.

De grond van de zaak, namelijk de noodzaak om de structuur van de BDBH aan te passen na het beperken van de bevoegdheden inzake buitenlandse handel sinds de regionalisering, is intussen voldoende gekend. Dit gaf aanleiding tot een belangenconflict

— niet een bevoegdheidsconflict zoals de heer Caluwé beweert — op het vlak van de vertegenwoordiging van de gewesten in de raad van bestuur.

Twee artikelen werden niet nageleefd, namelijk artikel 6 betreffende het overleg met de gewesten wanneer het gaat over exportbevordering en artikel 92ter betreffende het akkoord van de gewestregeringen over de vertegenwoordiging in de raad van bestuur van de BDBH. Er kan hoogstens sprake zijn van informeel overleg zodat het mij nogal onzinnig lijkt de houding van minister Maystadt als gerechtvaardigd te bestempelen.

Er is dus wel degelijk een belangenconflict. Aangezien dit conflict zich afspeelt op het niveau van wetgevende vergaderingen komt het aan de Senaat toe om bemiddelend op te treden. Voor het eerst zou de Senaat zijn gedroomde rol van verzoener tussen de gemeenschappen vervullen door bij wege van een gemotiveerd advies uitspraak te doen in dit conflict, zoals voorzien in artikel 143, § 2, van de Grondwet.

Na de schabouwelijke besprekingen in de senaatscommissie voor de Institutionele Aangelegenheden dreigen wij onze mening inzake deze droomrol van de Senaat te moeten herzien. Bij het voorbereiden van haar gemotiveerd advies heeft de senaatscommissie niet gezocht naar een oplossing voor het belangenconflict, zij heeft getracht om een standpunt te formuleren dat de communautaire spanningen zo weinig mogelijk laat doorschemeren. De enige bedoeling was geen potten te breken.

Het resultaat kan ons uiteraard niet bevredigen. De tekst spreekt voor zich. De Senaat vraagt dat het Overlegcomité zou worden ingeschakeld om een oplossing te zoeken conform de wettelijke bepalingen. Ik vraag me af waar het advies steekt en zie niet in hoe, a contrario, aan het Overlegcomité zou kunnen worden gesuggereerd de wet niet na te leven. Ook de heer Moens heeft dit tijdens de commissiebesprekingen genoegzaam beklamtoond.

Ten slotte wordt ook aangedrongen op een efficiënte werking van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel zonder dat daarvoor echter een precieze werkwijze wordt aangegeven.

Ook al kunnen wij het eens zijn met een aantal overwegingen die door verdedigers van elk van beide standpunten werden gemaakt, het eindadvies kan onmogelijk onze goedkeuring wegdragen. Wij willen de senaatscommissie voor de Institutionele Aangelegenheden uitdrukkelijk verzoeken om zich te buigen over de werkwijze die in de toekomst bij de aanpak van gelijkaardige problemen zal worden gevolgd. Bij deze gelegenheid wil ik de Senaat ook waarschuwen voor het verzanden van de evaluatie van de staats Hervorming. Tot op vandaag werden op dat vlak nog weinig resultaten geboekt. Voor het examen van vandaag is de Senaat niet geslaagd. Mag ik hopen dat hij zich in een nabije toekomst zal herpakken.

M. le Président. — La parole est au rapporteur.

M. Nothomb (PSC), rapporteur. — Monsieur le Président, M. Desmedt s'est plaint que nous ayons traité cette question quelques jours seulement avant la fin du délai. Avant l'heure, ce n'est pas l'heure; après l'heure, c'est trop tard, monsieur Desmedt. Nous avons été saisis de ce problème voici une semaine. Trois réunions ont eu lieu, durant lesquelles nous avons échangé nos points de vue sur une matière assez complexe. J'estime que la commission des Affaires institutionnelles a bien travaillé.

M. Van Hauthem a regretté un certain manque de clarté. Si la solution était simple et unilatérale, ce serait effectivement beaucoup plus facile, mais nous sommes en Belgique et les problèmes et leur traitement sont complexes.

Les « considérants » que nous avons approuvés comme un ensemble expriment la complexité de la législation de notre pays. Notre démarche prouve que nous avons pris en considération les arguments des uns et des autres. C'est une œuvre bénéfique.

M. Desmedt a estimé que le dispositif ne disait rien. Ce n'est pas mon avis. La majorité des Flamands et la majorité des francophones ont exprimé par un vote en commission leur volonté que le Comité de concertation soit saisi. C'est une indication...

M. Foret (PRL-FDF). — Le Comité de concertation est saisi d'office, monsieur Nothomb.

M. Nothomb (PSC), rapporteur. — Il doit être saisi avec notre avis, bien entendu. Si vous préférez que le Sénat ne s'exprime pas, il fallait continuer à discuter sans écouter le point de vue des uns et des autres.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Il n'y a pas d'avis.

M. Nothomb (PSC), rapporteur. — Le Comité de concertation est saisi en vue d'une solution. Cela signifie que nous voulons en trouver une. D'aucuns préféreraient le blocage. Ils ne doivent donc pas voter en faveur de ce dispositif.

Il est vrai que les arguments sont complexes, mais la situation l'est également. Nous voulons trouver une solution qui favorise une plus grande efficacité de l'OBCE, bien entendu dans le respect des lois de régionalisation et des lois d'application. Nous avons indiqué au Comité de concertation que la solution devait aller dans ce sens. Nous souhaitons qu'il réponde à nos objurgations. Nous aurons alors un OBCE efficace. Je n'en demande pas plus. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verhofstadt.

De heer Verhofstadt (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, de VLD-fractie zal zich bij de stemming over het voorstel van de commissie onthouden. Wij zijn van oordeel dat na de woorden « wettelijke bepalingen » in de tekst beter ook de twee wettelijke bepalingen zouden worden opgesomd, namelijk de artikelen 6 en 92ter van de wet van 1980.

Bovendien zijn wij van oordeel dat de Senaat naast zijn rol in deze materie ook nog een andere rol te spelen heeft. Hij moet namelijk de verhouding tussen de gemeenschappen respecteren en daarbij niet alleen advies geven, maar ook initiatieven nemen. Dit is een voorbeeld van een materie waarrond wij initiatieven zouden moeten nemen. Het gaat hier om een concurrerende bevoegdheid tussen de deelgebieden enerzijds en de federale overheid anderzijds. Het conflict is precies ontstaan doordat buitenlandse handel een concurrerende bevoegdheid is en er op dat vlak bij de jongste staats hervorming geen homogene bevoegdheidspakketten zijn uitgewerkt. Misschien moeten wij dit als een voorbeeld van een concurrerende bevoegdheid die moet worden uitgeschakeld opnemen in het verslag dat de Senaat de komende maanden moet maken over de samenlevingsproblemen in ons land.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt verklaar ik de bespreking van het voorstel van gemotiveerd advies voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole, je déclare close la discussion de la proposition d'avis motivé.

De heer Van Hauthem stelt volgend amendement voor:

« *Het dispositief vervangen als volgt:*

« 19. *Besluit volgend advies te verstrekken aan het Overlegcomité:*

— *De Senaat is van oordeel:*

- *Dat de Senaat zich niet dient uit te spreken over de wijze waarop de gewesten vertegenwoordigd dienen te zijn in de raad van bestuur en het « coördinatiecomité » van de BDBH;*

- *Dat inzake de exportbevordering de federale Regering enkel informeel overleg heeft gepleegd;*

- *Dat de vertegenwoordiging van de gewesten in de raad van bestuur van de BDBH en het « coördinatiecomité » geregeld wordt zonder de goedkeuring van de gewesten;*

— *De Senaat verzoekt bijgevolg de federale Regering derhalve de procedures, zoals voorzien in artikel 6, § 1, VI, 3°, c), en artikel 92ter, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 toe te passen en met het oog hierop in overleg te treden met de gewesten. »*

« Remplacer le dispositif par ce qui suit :

« 19. Décide de donner l'avis ci-après au Comité de concertation :

— Le Sénat estime :

- Qu'il ne doit pas se prononcer sur la manière dont les régions doivent être représentées au sein du conseil d'administration et du « comité de coordination » de l'OBCE;

- Qu'en ce qui concerne la promotion des exportations, le Gouvernement fédéral s'est contenté d'une concertation informelle;

- Que la représentation des régions au sein du conseil d'administration de l'OBCE et du « comité de coordination » est réglée sans l'approbation des régions;

— Le Sénat demande par conséquent au gouvernement fédéral d'appliquer les procédures prévues à l'article 6, § 1er, VI, 3°, c) et à l'article 92ter, premier alinéa, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles et, en vertu desdits articles, de se concerter avec les régions. »

We stemmen zo dadelijk over het amendement van de heer Van Hauthem en over het voorstel van gemotiveerd advies.

Il sera procédé tout à l'heure aux votes sur l'amendement de M. Van Hauthem et sur la proposition d'avis motivé.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT CERTAINES DISPOSITIONS DU CODE JUDICIAIRE EN CE QUI CONCERNE LE PERSONNEL DES GREFFES ET DES PARQUETS

PROPOSITION DE LOI RELATIVE AU RECRUTEMENT, À LA PROMOTION ET À L'ÉVALUATION DES GREFFIERS, SECRÉTAIRES ET MEMBRES DU PERSONNEL DE L'ORDRE JUDICIAIRE

Réouverture de la discussion générale

Rapport complémentaire

Votes d'articles

WETSVORSTEL TOT WIJZIGING VAN SOMMIGE BEPALINGEN VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK MET BETREKKING TOT HET PERSONEEL VAN DE GRIFFIES EN PARKETTEN

WETSVORSTEL BETREFFENDE DE AANWERVING, DE BEVORDERING EN DE BEOORDELING VAN GRIFFIERS, SECRETARISSEN EN PERSONEEL VAN DE RECHTERLIJKE ORDE

Algemene beraadslaging

Aanvullend verslag

Stemmingen over artikelen

M. le Président. — La discussion générale est ouverte.

Nous devons entendre maintenant le rapport complémentaire fait au nom de la commission de la Justice au sujet de la proposition de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire en ce qui concerne le personnel des greffes et des parquets.

Het woord is aan de rapporteur om mondeling verslag uit te brengen namens de commissie voor de Justitie over de bespreking van het wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten.

La parole est à M. Hotyat, corapporteur.

M. Hotyat (PS), corapporteur. — Monsieur le Président, la commission a voté à l'unanimité les amendements 100 et 109 à la proposition de loi dont il est question et qui lui avaient été renvoyés par la séance plénière.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole, nous passons à l'examen des textes amendés par la commission.

Daar niemand meer het woord vraagt, bespreken wij nu de teksten zoals door de commissie geamendeerd.

Ils sont ainsi rédigés :

Art. 33. L'article 261 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 261. Les greffiers-chefs de service au greffe d'un tribunal sont nommés par le Roi parmi les greffiers au tribunal, sur présentation du président du tribunal ou, le cas échéant, du juge de police le plus ancien, et du greffier en chef.

Les greffiers-chefs de service au greffe de la Cour de cassation, de la cour d'appel ou de la cour du travail sont nommés par le Roi parmi les greffiers à la cour, sur présentation du premier président et du greffier en chef.

Ils sont désignés pour un terme de trois ans. Cette désignation peut être renouvelée chaque fois pour une durée de trois ans; après neuf ans de fonction, ils sont nommés à titre définitif. »

Art. 33. Artikel 261 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 261. De griffiers-hoofden van dienst bij de griffie van een rechtbank worden door de Koning benoemd uit de griffiers bij de rechtbank, op voordracht van de voorzitter van de rechtbank of, in voorkomend geval, van de oudstbenoemde politierechter, en van de hoofdgriffier.

De griffiers-hoofden van dienst van het Hof van cassatie, van een hof van beroep of van een arbeidshof worden door de Koning benoemd uit de griffiers bij het hof, op voordracht van de eerste voorzitter en van de hoofdgriffier.

Zij worden aangewezen voor drie jaar. Deze aanwijzing kan telkens voor drie jaar worden vernieuwd; na negen jaar ambtsvervulling worden zij vast benoemd. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 77. L'article 328 du même Code est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 328. En cas d'empêchement dans les cours, les tribunaux et les tribunaux de police, le greffier en chef est remplacé par le greffier-chef de service ou le greffier qu'il désigne; dans les justices de paix, le greffier en chef est remplacé par le greffier ou le greffier adjoint qu'il désigne.

Lorsque le greffier en chef d'une cour, d'un tribunal, d'une justice de paix ou d'un tribunal de police est dans l'impossibilité de faire cette désignation, il est pourvu à son remplacement, selon le cas, par le premier président de la cour, le président du tribunal, le juge de paix ou le juge le plus ancien au tribunal de police.

Lorsque les nécessités du service le justifient, le procureur général peut déléguer des greffiers adjoints d'un greffe dans un autre pour six mois au plus.

Les greffiers adjoints délégués peuvent être assumés en qualité de greffiers.

Dans tous les cas précités, une nouvelle prestation de serment est superflue.

Lorsque les nécessités du service le justifient, le greffier en chef peut charger un rédacteur ou un employé lauréat des examens de candidat-greffier d'exercer temporairement les fonctions de greffier, et ce pour une période déterminée et limitée, à condition d'indiquer la raison de la délégation. »

Art. 77. Artikel 328 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 328. Bij verhindering wordt de hoofdgriffier in de hoven, de rechtbanken en de politierechtbanken vervangen door de griffier-hoofd van dienst of de griffier die hij aanwijst; in de vredege-rechten wordt de hoofdgriffier vervangen door de griffier of de adjunct-griffier die hij aanwijst.

Wanneer de hoofdgriffier van een hof, van een rechtbank, van een vrederechter of van een politierechtbank zich in de onmogelijkheid bevindt om die aanwijzing te doen, wordt in zijn vervanging voorzien, naar gelang van het geval, door de eerste voorzitter van het hof, de voorzitter van de rechtbank, de vrederechter of de oudstbenoemde rechter in de politierechtbank.

Wanneer de behoeften van de dienst het rechtvaardigen, kan de procureur-generaal aan adjunct-griffiers van een bepaalde griffie opdracht geven om voor maximum zes maanden hun ambt in een andere griffie te vervullen.

De adjunct-griffiers aan wie opdracht is gegeven, kunnen als griffier aan de griffie worden toegevoegd.

In alle voormelde gevallen is een nieuwe eedaflegging overbodig.

Wanneer de behoeften van de dienst het rechtvaardigen, kan de hoofdgriffier een opsteller of een beambte die geslaagd is voor de examens van kandidaat-griffier, opdracht geven tijdelijk het ambt van griffier uit te oefenen, dit voor een bepaalde en beperkte tijd en op voorwaarde dat de reden van de opdracht wordt opgegeven.»

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure aux votes des articles et amendements réservés et au vote de l'ensemble de la proposition de loi.

We stemmen later over de aangehouden artikelen en amendementen en over het geheel van het wetsvoorstel.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 16 JUILLET 1970 DÉTERMINANT LE CADRE DU PERSONNEL DES TRIBUNAUX DE POLICE ET LA LOI DU 20 JUILLET 1971 DÉTERMINANT LE CADRE DU PERSONNEL DES JUSTICES DE PAIX

Réouverture de la discussion générale

Rapport complémentaire

Vote de l'article 2

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 16 JULI 1970 TOT VASTSTELLING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN DE POLITIERECHTBANKEN EN DE WET VAN 20 JULI 1971 TOT VASTSTELLING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN DE VREDEGERECHTEN

Algemene beraadslaging

Aanvullend verslag

Stemming over artikel 2

M. le Président. — La discussion générale est ouverte.

Nous devons entendre maintenant le rapport complémentaire fait au nom de la commission de la Justice au sujet du projet de loi modifiant la loi du 16 juillet 1970 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de police et la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix.

Het woord is aan de rapporteur om mondeling verslag uit te brengen namens de commissie voor de Justitie over de bespreking van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1970 tot vaststelling van de personeelsformatie van de politierechtbanken en van de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechters.

La parole est à Mme Delcourt, rapporteuse.

Mme Delcourt-Pêtre (PSC), rapporteuse. — Monsieur le Président, ce projet a été renvoyé en commission de la Justice pour que nous puissions examiner les amendements déposés par M. Vandenberghe et consorts ainsi que les amendements 6 et 7 de M. Foret et consorts.

Ces amendements ont été adoptés par la commission de la Justice.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole, nous passons à l'examen du texte amendé par la commission.

Daar niemand meer het woord vraagt, bespreken wij nu de tekst zoals door de commissie geamendeerd.

Il est ainsi rédigé:

Art. 2. Au tableau figurant à l'article unique de la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix, modifiée par les lois des 2 juillet 1975 et 20 février 1980, les colonnes intitulées «greffier» et «commis-greffier» sont remplacées par les colonnes suivantes:

Canton	Greffier	Commis-Greffier
Anvers I	1	1
Anvers II	1	1
Anvers III	1	1
Anvers IV	1	1
Anvers V	1	1
Anvers VI	1	1
Anvers VII	1	3
Berchem	1	1
Boom	—	2
Borgerhout	1	1
Brasschaat	1	1
Deurne	1	1
Kapellen	1	1
Kontich	1	1
Merksem	1	1
Zandhoven	1	1
Heist-op-den-Berg	1	1
Lierre	1	2
Malines	1	2
Willebroek	1	1
Herentals	1	1
Mol	1	1
Turnhout I	1	1
Turnhout II	1	1
Westerlo	1	1
Anderlecht I	1	1
Anderlecht II	1	1
Asse	1	1
Auderghem	1	1
Bruxelles I	1	2
Bruxelles II	1	2
Bruxelles III	1	1
Bruxelles IV	1	1
Bruxelles V	1	1
Bruxelles VI	1	1
Bruxelles VII	1	1
Bruxelles VIII	1	1
Bruxelles IX	1	1
Etterbeek	1	1
Forest	1	1
Hal	1	1
Ixelles I	—	1
Ixelles II	1	1
Jette	1	1
Molenbeek-Saint-Jean	1	1

Canton	Greffier	Commis-Greffier
Rhode-Saint-Genèse	1	1
Kraainem		
Herne	1	1
Saint-Gilles	1	1
Saint-Josse-ten-Noode	1	1
Schaerbeek I	1	1
Schaerbeek II	1	1
Schaerbeek III	1	1
Sint-Kwintens-Lennik	1	1
Uccle	1	1
Vilvorde	1	1
Woluwe-Saint-Pierre	1	1
Wolvertem	1	1
Zaventem	1	1
Overijse		
Aarschot	1	1
Haacht		
Diest	1	1
Landen	—	—
Louvain I	1	1
Louvain II	1	2
Tirlemont	1	1
Jodoigne	—	2
Perwez		
Nivelles	1	2
Tubize	—	1
Wavre	1	2
Binche	1	1
Charleroi I	1	1
Charleroi II	1	1
Châtelet	1	1
Chimay	—	1
Beaumont		
Fontaine-l'Évêque	1	1
Gosselies	1	1
Jumet	—	2
Marchienne-au-Pont	1	1
Seneffe	1	1
Thuin	—	2
Merbes-le-Château		
Boussu	1	1
Enghien	—	1
Lens		
La Louvière	—	2
Le Rœulx	—	2
Mons I	1	1
Mons II	1	1
Pâturages	1	1
Dour		
Soignies	—	2
Ath	—	1
Lessines	—	—
Leuze	—	—
Mouscron	1	1
Comines		
Péruwelz	—	2
Quevaucamps		
Tournai I	1	1
Tournai II	1	1
Alost I	1	1
Alost II	1	1
Beveren	1	1
Termonde	1	1
Hamme	1	1
Zele		
Ninove	1	1
Saint-Nicolas I	1	1

Canton	Greffier	Commis-Greffier
Saint-Nicolas II	1	1
Wetteren	1	1
Lokeren		
Deinze	—	2
Eeklo	1	1
Gand I	1	1
Gand II	1	1
Zomergem		
Gand III	1	1
Gand IV	1	1
Gand V	1	1
Gand VI	1	1
Gand VII	1	1
Zelzate	—	2
Grammont	—	1
Audenaerde	1	1
Kruishoutem		
Renaix	1	1
Brakel		
Zottegem	1	1
Herzele		
Bruges I	1	1
Bruges II	1	2
Bruges III	1	1
Ostende I	1	1
Ostende II	1	1
Tielt	—	2
Torhout	1	1
Ypres I	—	1
Ypres II	1	1
Poperinge		
Wervik	—	—
Harelbeke	1	1
Izegem	1	1
Courtrai I	1	1
Courtrai II	1	1
Menin	1	1
Oostrozebeke	—	1
Roulers	1	1
Dixmude	—	—
Furnes	1	1
Nieuport		
Hamoir	—	—
Hannut	—	—
Huy I	—	2
Huy II	—	1
Fléron	1	1
Grivegnée	1	2
Herstal	1	1
Grâce-Hollogne	1	1
Liège I	1	2
Liège II	1	3
Liège III	1	2
Louveigné	—	1
Saint-Nicolas	1	1
Seraing	1	1
Visé	1	1
Fexhe-Slins		
Waremmes	—	1
Eupen	—	—
Limbourg	—	1
Aubel		
Malmedy	—	—
Saint-Vith	—	—
Spa	—	2
Stavelot		

Canton	Greffier	Commis-Greffier
Verviers I }	1	1
Herve }	—	2
Verviers II }	—	2
Beringen }	1	1
Hasselt I }	1	1
Hasselt II }	1	1
Neerpelt }	1	1
Saint-Trond }	1	1
Bilzen }	1	1
Looz }	1	1
Genk }	1	1
Maaseik }	1	1
Bree }	1	1
Maasmechelen }	1	1
Tongres }	1	1
Fouron-Saint-Martin }	1	1
Arlon }	—	—
Messancy }	—	1
Etalle }	—	1
Virton }	—	1
Florenville }	—	1
La Roche }	—	1
Barvaux }	—	1
Marche-en-Famenne }	—	1
Vielsalm }	—	1
Houffalize }	—	1
Bastogne }	—	—
Bouillon }	—	1
Paliseul }	—	1
Neufchâteau }	—	—
Saint-Hubert }	—	1
Wellin }	—	1
Beauraing }	—	1
Gedinne }	—	1
Ciney }	—	2
Rochefort }	—	2
Dinant }	—	2
Philippeville }	—	1
Couvin }	—	1
Walcourt }	—	1
Florennes }	—	1
Fosses-la-Ville }	1	1
Gembloux }	1	1
Eghezée }	1	1
Namur I }	1	1
Namur II }	1	1
Andenne }	1	1

Art. 2. De kolommen met als opschrift «griffier» en «klerk-griffier» van de tabel die voorkomt in het enige artikel van de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten, gewijzigd door de wetten van 2 juli 1975 en 20 februari 1980, worden door de volgende kolommen vervangen:

Kanton	Griffier	Klerk-Griffier
Antwerpen I }	1	1
Antwerpen II }	1	1
Antwerpen III }	1	1
Antwerpen IV }	1	1
Antwerpen V }	1	1
Antwerpen VI }	1	1
Antwerpen VII }	1	3
Berchem }	1	1
Boom }	—	2
Borgerhout }	1	1
Brasschaat }	1	1

Kanton	Griffier	Klerk-Griffier
Deurne }	1	1
Kapellen }	1	1
Kontichh }	1	1
Merksem }	1	1
Zandhoven }	1	1
Heist-op-den-Berg }	1	1
Lier }	1	2
Mechelen }	1	2
Willebroek }	1	1
Herentals }	1	1
Mol }	1	1
Turnhout I }	1	1
Turnhout II }	1	1
Westerlo }	1	1
Anderlecht I }	1	1
Anderlecht II }	1	1
Asse }	1	1
Oudergem }	1	1
Brussel I }	1	2
Brussel II }	1	2
Brussel III }	1	1
Brussel IV }	1	1
Brussel V }	1	1
Brussel VI }	1	1
Brussel VII }	1	1
Brussel VIII }	1	1
Brussel IX }	1	1
Etterbeek }	1	1
Vorst }	1	1
Halle }	1	1
Elsene I }	—	1
Elsene II }	1	1
Jette }	1	1
Sint-Jans-Molenbeek }	1	1
Sint-Genesius-Rode }	—	—
Kraainem }	1	1
Herne }	—	—
Sint-Gillis }	1	1
Sint-Joost-Ten-Node }	1	1
Schaarbeek I }	1	1
Schaarbeek II }	1	1
Schaarbeek III }	1	1
Sint-Kwintens-Lennik }	1	1
Ukkel }	1	1
Vilvoorde }	1	1
Sint-Pieters-Woluwe }	1	1
Wolvertem }	1	1
Zaventem }	1	1
Overijse }	1	1
Aarschot }	1	1
Haacht }	1	1
Diest }	1	1
Landen }	—	—
Leuven I }	1	1
Leuven II }	1	2
Tienen }	1	1
Geldenaken }	—	2
Perwijs }	—	—
Nijvel }	1	2
Tubeke }	—	1
Waver }	1	2
Binche }	1	1
Charleroi I }	1	1
Charleroi II }	1	1
Châtelet }	1	1
Chimay }	—	—
Beaumont }	—	1

Kanton	Griffier	Klerk-Griffier
Fontaine-l'Évêque	1	1
Gosselies	1	1
Jumet	—	2
Marchienne-au-Pont	1	1
Seneffe	1	1
Thuin	—	2
Merbes-le-Château		
Boussu	1	1
Edingen	—	1
Lens		
La Louvière	—	2
Le Rœulx	—	2
Bergen I	1	1
Bergen II	1	1
Pâturages	1	1
Dour		
Zinnik	—	2
Aat	—	1
Lessen	—	—
Leuze	—	—
Moeskroen	1	1
Komen		
Péruwelz	—	2
Quevaucamps		
Doornik I	1	1
Doornik II	1	1
Aalst I	1	1
Aalst II	1	1
Beveren	1	1
Dendermonde	1	1
Hamme	1	1
Zele		
Ninove	1	1
Sint-Niklaas I	1	1
Sint-Niklaas II	1	1
Wetteren	1	1
Lokeren		
Deinze	—	2
Eeklo	1	1
Gent I	1	1
Gent II	1	1
Zomergem		
Gent III	1	1
Gent IV	1	1
Gent V	1	1
Gent VI	1	1
Gent VII	1	1
Zelzate	—	2
Geraardsbergen	—	1
Oudenaarde	1	1
Kruishoutem		
Ronse	1	1
Brakel		
Zottegem	1	1
Herzele		
Brugge I	1	1
Brugge II	1	2
Brugge III	1	1
Oostende I	1	1
Oostende II	1	1
Tielt	—	2
Torhout	1	1
Ieper I	—	1
Ieper II	1	1
Poperinge		
Wervik	—	—
Harelbeke	1	1

Kanton	Griffier	Klerk-Griffier
Izegem	1	1
Kortrijk I	1	1
Kortrijk II	1	1
Menen	1	1
Oostrozebeke	—	1
Roeselare	1	1
Diksmuide	—	—
Veurne	1	1
Nieuwpoort		
Hamoir	—	—
Hannuit	—	—
Hoei I	—	2
Hoei II	—	1
Fléron	1	1
Grivegnée	1	2
Herstal	1	1
Grâce-Hollogne	1	1
Luik I	1	2
Luik II	1	3
Luik III	1	2
Louveigné	—	1
Saint-Nicolas	1	1
Seraing	1	1
Wezet	1	1
Fexhe-Slins		
Borgworm	—	1
Eupen	—	—
Limburg	—	1
Aubel		
Malmedy	—	—
Sankt Vith	—	—
Spa	—	2
Stavelot		
Verviers I	1	1
Herve		
Verviers II	—	2
Beringen	1	1
Hasselt I	1	1
Hasselt II	1	1
Neerpelt	1	1
Sint-Truiden	1	1
Bilzen	1	1
Borgloon		
Genk	1	1
Maaseik	1	1
Bree		
Maasmechelen	1	1
Tongeren	1	1
Sint-Martens-Voeren		
Aarlen	—	—
Messancy	—	1
Etalle		
Virton	—	1
Florenville		
La Roche	—	1
Barvaux		
Marche-en-Famenne	—	1
Vielsalm	—	1
Houffalize		
Bastenaken	—	—
Bouillon	—	1
Paliseul		
Neufchâteau	—	—
Saint-Hubert	—	1
Wellin		
Beauraing	—	1
Gedinne		

Kanton	Griffier	Klerk-Griffier
Ciney }	—	2
Rochefort }	—	2
Dinant }	—	1
Philippeville }	—	1
Couvin }	—	1
Walcourt }	—	1
Florennes }	—	1
Fosses-la-Ville }	1	1
Gembloux }	1	1
Eghezée }	1	1
Namen I }	1	1
Namen II }	1	1
Andenne }	1	1

— Adopté.
 Aangenomen.

M. le Président. — Les autres articles ayant déjà été adoptés, le vote sur l'ensemble du projet de loi interviendra dans quelques instants.

De andere artikelen werden reeds vroeger aangenomen. We stemmen zo dadelijk over het wetsontwerp in zijn geheel.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, het Bureau stelt voor aanstaande week de volgende agenda voor.

Woensdag 20 november 1996 om 14 uur.
 Eedaflegging van H.K.H. Prinses Astrid.

Donderdag 21 november 1996 om 15 uur.

1. Inoverwegingneming van wetsvoorstellen.
2. Mondelinge vragen.

3. Wetsontwerp houdende instemming met de Partnerschaps- en Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Moldavië, anderzijds, met de Bijlagen I, II, III, IV en V, met het Protocol, en met de Slotakte, gedaan te Brussel op 28 november 1994.

4. Wetsontwerp houdende instemming met het Akkoord over het wegvervoer tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Slovenië, ondertekend te Ljubljana op 23 maart 1994.

5. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk inzake wederzijdse rechtshulp en juridische samenwerking, toegevoegd aan het Internationaal Verdrag van 's Gravenhage van 1 maart 1954 betreffende de burgerlijke rechtsvordering, gedaan te Wenen op 23 oktober 1989.

6. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Democratische Volksrepubliek Algerije tot het vermijden van dubbele belasting et tot regeling van wederzijdse bijstand inzake belastingen naar het inkomen en het vermogen, ondertekend te Algiers op 15 december 1991.

7. Wetsontwerp houdende instemming met de Partnerschaps- en Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en Oekraïne, anderzijds, en Bijlagen I tot V, Protocol en Slotakte, gedaan te Luxemburg op 14 juni 1994.

8. Wetsontwerp houdende instemming met volgende internationale akten:

a) Overeenkomst betreffende de afgifte van meertalige uittreksels uit akten van de burgerlijke stand, en Bijlagen, gedaan te Wenen op 8 september 1976;

b) Aanvullend Protocol bij de Overeenkomst inzake de internationale uitwisseling van gegevens op het gebied van de burgerlijke stand, ondertekend te Istanboel op 4 september 1958, en Bijlage, gedaan te Patras op 6 september 1989.

9. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst inzake tijdelijke invoer, en Bijlagen A, B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, C, D en E, gedaan te Istanboel op 26 juni 1990.

10. Wetsontwerp houdende instemming met het Akkoord tussen het Koninkrijk België en de Republiek IJsland inzake wederzijdse erkenning van rijbewijzen, gesloten bij wisseling van brieven, gedagtekend te Brussel op 17 maart en 15 april 1994.

11. Wetsontwerp houdende instemming met het Akkoord tussen het Koninkrijk België en de Volksrepubliek China inzake wederzijdse erkenning van rijbewijzen, gesloten bij wisseling van brieven, gedagtekend te Brussel op 7 maart en 12 oktober 1994.

12. Wetsontwerp houdende instemming met het Akkoord, gesloten door wisseling van brieven, gedagtekend te Brussel op 9 februari en 13 februari 1995, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België, betreffende het statuut van de Belgische verbindingssambtenaren bij de te Den Haag gevestigde Europol Drugseenheid.

13. Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven.

Vanaf 16 uur: naamstemmingen over het geheel van de afgehandelde agendapunten.

Mesdames, messieurs, le Bureau propose pour la semaine prochaine l'ordre du jour suivant.

Mercredi 20 novembre 1996 à 14 heures.

Prestation de serment de S.A.R. la Princesse Astrid.

Jeudi 21 novembre 1996 à 15 heures.

1. Prise en considération de propositions de loi.

2. Questions orales.

3. Projet de loi portant assentiment à l'Accord de partenariat et de coopération entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et la République de Moldova, d'autre part, aux Annexes I, II, III, IV et V, au Protocole, et à l'Acte final, faits à Bruxelles le 28 novembre 1994.

4. Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République de Slovénie concernant le transport routier, signé à Ljubljana le 23 mars 1994.

5. Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche sur l'entraide judiciaire et la coopération juridique, additionnelle à la Convention de La Haye du 1er mars 1954 relative à la procédure civile, faite à Vienne le 23 octobre 1989.

6. Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République algérienne démocratique et populaire tendant à éviter la double imposition et à établir des règles d'assistance réciproque en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Alger le 15 décembre 1991.

7. Projet de loi portant assentiment à l'Accord de partenariat et de coopération entre les Communautés européennes et leurs États membres, d'une part, et l'Ukraine, d'autre part, aux Annexes I à V, au Protocole, et à l'Acte final, faits à Luxembourg le 14 juin 1994.

8. Projet de loi portant assentiment aux actes internationaux suivants:

a) Convention relative à la délivrance d'extraits plurilingues d'actes de l'État civil, et Annexes, faites à Vienne le 8 septembre 1976;

b) Protocole additionnel à la convention concernant l'échange international d'informations en matière d'État civil, signée à Istanbul le 4 septembre 1958, et Annexe, faits à Patras le 6 septembre 1989.

9. Projet de loi portant assentiment à la Convention relative à l'admission temporaire et les Annexes A, B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, C, D et E, faite à Istanbul le 26 juin 1990.

10. Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et la République d'Islande relatif à la reconnaissance réciproque des permis de conduire, conclu par échange de lettres, signées à Bruxelles les 17 mars et 15 avril 1994.

11. Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et la République populaire de Chine relatif à la reconnaissance réciproque des permis de conduire, conclu par échange de lettres, signées à Bruxelles les 7 mars et 12 octobre 1994.

12. Projet de loi portant assentiment à l'Accord, conclu par échange de lettres datées à Bruxelles le 9 février et le 13 février 1995, entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Belgique, concernant le statut des officiers de liaison belges attachés à l'Unité Drogues Europol à La Haye.

13. Proposition de loi modifiant l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux.

À partir de 16 heures: votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux ?

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden ?
(*Instemming.*)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

BELANGENCONFLICT TUSSEN HET VLAAMS PARLEMENT EN DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INZAKE HET BIJ DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS INGEDIENDE WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 16 JULI 1948 TOT OPRICHTING VAN DE BELGISCHE DIENST VOOR DE BUITENLANDSE HANDEL

Stemmingen

CONFLIT D'INTÉRÊTS ENTRE LE PARLEMENT FLAMAND ET LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS PORTANT SUR LE PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 16 JUILLET 1948 CRÉANT L'OFFICE BELGE DU COMMERCE EXTÉRIEUR, DÉPOSÉ À LA CHAMBRE

Votes

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten thans stemmen over het aangehouden amendement en over het voorstel van gemotiveerd advies van de Senaat betreffende het belangenconflict tussen het Vlaams Parlement en de Kamer van volksvertegenwoordigers inzake het bij de Kamer van volksvertegenwoordigers ingediende wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1948 tot oprichting van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel.

Nous devons procéder maintenant au vote sur l'amendement réservé et sur la proposition d'avis motivé du Sénat relative au conflit d'intérêts entre le Parlement flamand et la Chambre des représentants portant sur le projet de loi modifiant la loi du 16 juillet 1948 créant l'Office belge du Commerce extérieur, déposé à la Chambre.

Het woord is aan de heer Van Hauthem.

De heer Van Hauthem (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik zou, net zoals in de commissie, willen vragen dat er apart wordt gestemd over de consideransen en over het beschikkend gedeelte, want het amendement slaat alleen op het beschikkend gedeelte.

De Voorzitter. — Wij zullen eerst stemmen over de consideransen, vervolgens over het amendement van de heer Van Hauthem bij het beschikkend gedeelte en tenslotte over het beschikkend gedeelte, al dan niet geamendeerd.

La parole est à M. Foret.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, bien qu'elle ait été utilisée en commission, cette procédure me paraît assez particulière.

En effet, lorsque nous devons nous prononcer sur plusieurs articles, j'admets qu'il convient de les traiter un par un. Dans le cas qui nous occupe, je considère néanmoins que la procédure, qui dissocie la motivation de la décision, est quelque peu inhabituelle.

Comme chacun d'entre nous, je suis prêt à voter sur l'amendement de M. Van Hauthem. À mon sens, cet amendement doit néanmoins être considéré par rapport à l'ensemble de la résolution. Il ne me paraît pas judicieux de voter successivement les paragraphes. Dans le cas d'un projet de loi, il est en effet normal que nous votions tout d'abord sur les articles avant de nous prononcer sur l'ensemble du texte. La procédure suggérée ici me paraît donc tout à fait inusitée. Par conséquent, je propose que nous émettions un vote nominatif sur l'amendement de M. Van Hauthem qui, comme chacun le sait, modifie le texte initialement proposé.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Hauthem.

De heer Van Hauthem (VI. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, de rapporteur heeft toch duidelijk gemaakt dat de consideransen ook een weergave waren van de verschillende opinies en standpunten. Het beschikkend gedeelte is de conclusie daarvan. Met mijn amendement wil ik alleen tot een andere conclusie komen. Of ik het eens ben met de consideransen doet hier niet ter zake.

Ik begrijp niet waarom we de werkwijze van de commissie niet kunnen volgen, namelijk die twee zaken apart behandelen. Men kan immers op basis van andere vaststellingen eventueel tot eenzelfde conclusie komen of op basis van verschillende overwegingen verschillende conclusies aanhouden.

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, afin de trancher cette question, je pense que nous devons nous référer à l'article 45 du Règlement libellé comme suit: « Si un texte traite de plusieurs questions, la division est de droit lorsqu'elle est demandée. Le vote sur l'ensemble du texte est néanmoins requis. »

Dès lors, selon la première condition, le texte doit traiter de plusieurs questions. À mon sens, le texte qui nous est proposé ne remplit pas cette condition. Un avis unique nous est demandé. Même si cet avis évoque plusieurs aspects, une seule question est néanmoins traitée.

Donc, nous ne pouvons pas voter uniquement sur le dispositif. Nous devons nous prononcer sur l'ensemble de la proposition d'avis, par un vote unique, sur la base de l'article 45 du Règlement.

M. le Président. — À mon avis, nous devons effectivement émettre un vote sur l'ensemble. Cependant, la division est accordée de plein droit lorsqu'elle est demandée. Par conséquent, si M. Van Hauthem demande la division sur les considérants et le texte du texte dispositif, je dois la lui accorder.

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, l'article du Règlement le permet lorsque le texte traite de plusieurs questions. Or, dans le cas qui nous occupe, nous sommes amenés à nous prononcer sur un seul sujet.

M. le Président. — Il convient de raison garder. Théoriquement, bien que je ne l'encourage pas, la scission de chaque considérant pourrait être demandée. En effet, il s'agit chaque fois d'un autre aspect du problème. Il me semble dès lors normal d'accéder

à la demande de M. Van Hauthem de procéder d'abord au vote sur les considérants, ensuite, sur l'amendement relatif au dispositif et, enfin, sur le dispositif lui-même.

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, l'amendement déposé par M. Van Hauthem ne comporte pas, d'une part, un justificatif et, d'autre part, un dispositif. Il vise uniquement à remplacer le dispositif par son texte. Il ne comprend donc pas de considérants.

M. le Président. — Non. Cependant, nous sommes en présence de considérants dans la proposition d'avis présentée par la commission, sur lesquels nous devons nous prononcer.

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, si j'ai bien compris, M. Van Hauthem veut que les considérants soient maintenus...

M. le Président. — Ce n'est pas évident. Il pourrait éventuellement voter contre...

Je crois qu'il ne faut pas compliquer le problème. Je vous propose de voter sur les considérants, ensuite sur l'amendement du dispositif, et enfin, sur le dispositif. Un vote sur l'ensemble de la proposition d'avis interviendra *in fine*.

Nous passons au vote sur l'ensemble des considérants contenus dans la proposition d'avis motivé émanant de la commission.

Wij stemmen over het geheel van de consideransen vervat in het voorstel tot gemotiveerd advies van de commissie.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

58 membres sont présents.

58 leden zijn aanwezig.

34 votent oui.

34 stemmen ja.

3 votent non.

3 stemmen neen.

21 s'abstiennent.

21 onthouden zich.

En conséquence, les considérants de la proposition d'avis sont adoptés.

Derhalve zijn de consideransen van het gemotiveerd advies aangenomen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mme Maximus, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbacq, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

M. Bock, Mme Cornet d'Elzuis et M. Desmedt.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

MM. Anciaux, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene Daras, Devolder, Foret, Goris, Hatry, Jonckheer, Mme Leduc, M. Loones, Mmes Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je me suis abstenu car je trouve qu'il n'est pas sain de voter sur des considérants, pas plus que de voter sur l'exposé des motifs lorsque nous avons à débattre d'une proposition ou d'un projet de loi.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de M. Van Hauthem au dispositif de la proposition d'avis motivé.

Wij stemmen over het amendement van de heer Van Hauthem bij het dispositief van het gemotiveerd advies.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

61 membres sont présents.

61 leden zijn aanwezig.

44 votent non.

44 stemmen neen.

7 votent oui.

7 stemmen ja.

10 s'abstiennent.

10 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

MM. Bock, Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Cornet d'Elzuis, M. Daras, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, D'Hooghe, Erdman, Foret, Happart, Hatry, Hazette, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbacq, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Anciaux, Buelens, Ceder, Loones, Raes, Van Hauthem et Verreycken.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

MM. Boutmans, Coene, Devolder, Goris, Mmes Leduc, Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Mme Mayence-Goossens (PRL-FDF). — Monsieur le Président, j'ai pairé avec Mme Merchiers. Il en sera de même pour tous les autres votes.

M. le Président. — Nous en prenons acte, madame Mayence. Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du dispositif contenu dans la proposition d'avis motivé émanant de la commission.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het dispositief vervat in het voorstel tot gemotiveerd advies van de commissie.

— Il est procédé au vote nominatif.
Er wordt tot naamstemming overgegaan.

61 membres sont présents.
61 leden zijn aanwezig.
36 votent oui.
36 stemmen ja.
13 votent non.
13 stemmen neen.
12 s'abstiennent.
12 onthouden zich.

En conséquence, le dispositif est adopté.
Derhalve is het dispositief aangenomen.

Ont voté oui :
Ja hebben gestemd :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté non :
Neen hebben gestemd :

MM. Anciaux, Bock, Buelens, Ceder, Mme Cornet d'Elzius, MM. Desmedt, Foret, Hatry, Hazette, Loones, Raes, Van Hauthem et Verreycken.

Se sont abstenus :
Onthouden hebben zich :

MM. Boutmans, Coene, Daras, Devolder, Goris, Jonckheer, Mmes Leduc, Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

M. le Président. — Enfin nous devons nous prononcer sur l'ensemble de la proposition d'avis motivé émanant de la commission.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het voorstel tot gemotiveerd advies van de commissie.

Le vote commence.
De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.
Er wordt tot naamstemming overgegaan.

61 membres sont présents.
61 leden zijn aanwezig.
36 votent oui.
36 stemmen ja.
13 votent non.
13 stemmen neen.
12 s'abstiennent.
12 onthouden zich.

En conséquence, la proposition d'avis motivé est adoptée.
Derhalve is het voorstel van gemotiveerd advies aangenomen.
L'avis motivé sera transmis au Premier ministre.

Het gemotiveerd advies zal worden overgezonden aan de Eerste minister.

Ont voté oui :
Ja hebben gestemd :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, M. Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Hostekint, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Nothomb,

Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté non :
Neen hebben gestemd :

MM. Anciaux, Bock, Buelens, Ceder, Mme Cornet d'Elzius, MM. Desmedt, Foret, Hatry, Hazette, Loones, Raes, Van Hauthem et Verreycken.

Se sont abstenus :
Onthouden hebben zich :

MM. Boutmans, Coene, Daras, Devolder, Goris, Jonckheer, Mmes Leduc, Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE BETREFFENDE DE SITUATIE VAN HET GEBIED ROND DE GROTE MEREN EN OOST-ZAIRE IN HET BIJZONDER

Aangehouden stemming en stemming over het geheel

PROPOSITION DE RÉSOLUTION RELATIVE À LA SITUATION DANS LA RÉGION DES GRANDS LACS AFRICAINS ET PARTICULIÈREMENT DANS L'EST DU ZAÏRE

Vote réservé et vote sur l'ensemble

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten thans stemmen over het aangehouden amendement en over het voorstel van resolutie betreffende de situatie van het gebied rond de Grote Meren en Oost-Zaire in het bijzonder.

Nous devons procéder maintenant au vote sur l'amendement réservé et sur la proposition de résolution relative à la situation dans la région des Grands Lacs africains et particulièrement dans l'est du Zaïre.

Wij moeten ons eerst uitspreken over het aangehouden amendement van de heer Destexhe.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement réservé de M. Destexhe.

Le vote commence.
De stemming begint.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.
Il est procédé au vote nominatif.

60 leden zijn aanwezig.
60 membres sont présents.
27 stemmen neen.
27 votent non.
21 stemmen ja.
21 votent oui.
12 onthouden zich.
12 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.
En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :
Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, M. Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Hostekint, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Nothomb,

Olivier, Pinoie, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Daras, Desmedt, Devolder, Foret, Goris, Hatry, Hazette, Jonckheer, Mme Leduc, MM. Raes, Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Anciaux, Happart, Hotyat, Lallemand, Loones, Mahoux, Mme Mayence-Goossens, M. Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Poty, Santkin et Urbain.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

M. Mahoux (PS). — Monsieur le Président, nous aurions souhaité que la précision «quelle que soit leur nationalité» figure après le mot «réfugiés».

M. le Président. — La parole est à M. Lallemand pour une justification de vote.

M. Lallemand (PS). — Monsieur le Président, personnellement, j'aurais préféré l'utilisation des termes «les centaines de milliers de personnes en détresse». C'est en effet en ce sens qu'a été rédigée cette motion sur laquelle nous nous exprimerons.

J'aurais souhaité qu'aucune équivoque ne puisse être possible. Or, l'amendement de M. Destexhe me semble assez ambigu puisqu'il évoque la «population zaïroise», formulation peu claire.

Cet amendement vient de nous être communiqué et il me paraît difficile de nous prononcer *ex abrupto*.

M. le Président. — Vous avez raison, monsieur Lallemand, mais il convient de prendre une décision à cet égard. J'ai donné à l'assemblée l'occasion de discuter de cet amendement qui n'a toutefois pas suscité de débat.

M. Lallemand (PS). — Je voulais simplement préciser le sens qu'il convient de donner au vote de mon groupe, monsieur le Président.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Nelis.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik ben afgesproken met mevrouw de Bethune.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het voorstel van resolutie in zijn geheel.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble de la proposition de résolution.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

59 leden zijn aanwezig.

59 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is de resolutie aangenomen.

En conséquence, la résolution est adoptée.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Boutmans, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Daras, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Devolder, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hazette, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT CERTAINES DISPOSITIONS DU CODE JUDICIAIRE EN CE QUI CONCERNE LE PERSONNEL DES GREFFES ET DES PARQUETS

PROPOSITION DE LOI RELATIVE AU RECRUTEMENT, À LA PROMOTION ET À L'ÉVALUATION DES GREFFIERS, SECRÉTAIRES ET MEMBRES DU PERSONNEL DE L'ORDRE JUDICIAIRE

Votes réservés

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN SOMMIGE BEPALINGEN VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK MET BETREKKING TOT HET PERSONEEL VAN DE GRIFFIES EN PARKETTEN

WETSVOORSTEL BETREFFENDE DE AANWERVING, DE BEVORDERING EN DE BEOORDELING VAN GRIFFIERS, SECRETARISSEN EN PERSONEEL VAN DE RECHTERLIJKE ORDE

Aangehouden stemmingen

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés de la proposition de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire en ce qui concerne le personnel des greffes et des parquets.

Je propose au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte tel qu'adopté par la commission, après renvoi par la séance plénière. (*Voir document n° 1-270/7 de la commission de la Justice du Sénat — Session de 1996-1997.*)

Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen van het wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten.

Ik stel voor dat de Senaat de tekst aangenomen door de commissie na terugzending door de openbare vergadering als basis neemt van de bespreking. (*Zie document nr. 1-270/7 van de commissie voor de Justitie van de Senaat — Zitting 1996-1997.*)

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement déposé par MM. Coveliers et Desmedt à l'article 35.

Wij stemmen eerst over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 35.

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je demande le vote nominatif.

M. le Président. — Cette demande est-elle appuyée? (*Plus de quatre membres se lèvent.*)

Le vote nominatif étant régulièrement demandé, il va y être procédé.

Wij stemmen over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 35.

Nous passons au vote sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 35.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

60 leden zijn aanwezig.
60 membres sont présents.
35 stemmen neen.
35 votent non.
22 stemmen ja.
22 votent oui.
3 onthouden zich.
3 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, M. Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzjus, MM. Daras, Desmedt, Devolder, Foret, Goris, Hatry, Hazette, Jonckheer, Mme Leduc, MM. Loones, Raes, Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

M. Anciaux, Mmes Mayence-Goossens et Nelis-Van Liedekerke.

M. le Président. — Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Foret et Desmedt à l'article 35.

Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Foret en Desmedt bij artikel 35.

Puis-je considérer que le dernier vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ?

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ? (*Instemming.*)

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

Je mets aux voix l'article 35.

Ik breng artikel 35 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij bij de vorige stemming onthouden omdat ik echt niet wist hoe ik moest stemmen. Voor de twee argumenten is namelijk iets te zeggen. Ik ben echter niet van plan mij bij elke stemming te onthouden. De vorige stemming kan dus niet voor al de volgende stemmingen gelden. Ik wens namelijk tegen de amendementen van de heer Foret te stemmen.

De Voorzitter. — Akte wordt u hiervan gegeven.

Wij stemmen over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 36.

Nous passons au vote sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 36.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

60 leden zijn aanwezig.
60 membres sont présents.
36 stemmen neen.
36 votent non.
19 stemmen ja.
19 votent oui.
5 onthouden zich.
5 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

MM. Anciaux, Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bock, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzjus, MM. Desmedt, Devolder, Foret, Goris, Hatry, Hazette, Mme Leduc, MM. Raes, Swaelen, Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Boutmans, Daras, Jonckheer, Mmes Mayence-Goossens et Nelis-Van Liedekerke.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de MM. Foret et Desmedt à l'article 36.

Wij stemmen over het amendement van de heren Foret en Desmedt bij artikel 36.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

60 membres sont présents.
60 leden zijn aanwezig.
42 votent non.
42 stemmen neen.
13 votent oui.
13 stemmen ja.
5 s'abstiennent.
5 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

MM. Anciaux, Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand,

Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Bock, Coene, Mme Cornet d'Elzius, MM. Desmedt, Devolder, Foret, Goris, Hatry, Hazette, Mme Leduc, MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

MM. Boutmans, Daras, Jonckheer, Mmes Mayence-Goossens et Nelis-Van Liedekerke.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 37.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 37.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 37 in stemming.

Je mets aux voix l'article 37.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 38.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 38.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Foret et Desmedt à l'article 38.

Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Foret en Desmedt bij artikel 38.

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ?

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ? (*Instemming.*)

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

Je mets aux voix l'article 38.

Ik breng artikel 38 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 39.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 39.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 39 in stemming.

Je mets aux voix l'article 39.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 40.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 40.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 40 in stemming.

Je mets aux voix l'article 40.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 41.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 41.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 41 in stemming.

Je mets aux voix l'article 41.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 44.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 44.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 44 in stemming.

Je mets aux voix l'article 44.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 45.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 45.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 45 in stemming.

Je mets aux voix l'article 45.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 47.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 47.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 47 in stemming.

Je mets aux voix l'article 47.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 49.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 49.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 49 in stemming.

Je mets aux voix l'article 49.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 50.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 50.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 50 in stemming.

Je mets aux voix l'article 50.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 51.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 51.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 51 in stemming.

Je mets aux voix l'article 51.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 52.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 52.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 52 in stemming.

Je mets aux voix l'article 52.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 53.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 53.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 53 in stemming.

Je mets aux voix l'article 53.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 54.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 54.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 54 in stemming.

Je mets aux voix l'article 54.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — De heren Coveliers en Desmedt stellen voor artikel 56 te doen vervallen.

MM. Coveliers et Desmedt proposent la suppression de l'article 56.

Ik breng dus artikel 56 in stemming.

Je mets donc aux voix l'article 56.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Foret et Desmedt à l'article 58.

Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Foret en Desmedt bij artikel 58.

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement?

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement? (*Instemming.*)

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

Je mets aux voix l'article 58.
Ik breng artikel 58 in stemming.
— Adopté.
Aangenomen.

M. le Président. — Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Foret et Desmedt à l'article 59.

Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Foret en Desmedt bij artikel 59.

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ?

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ? (*Instemming.*)

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.
Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

Je mets aux voix l'article 59.

Ik breng artikel 59 in stemming.

— Adopté.
Aangenomen.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 80.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 80.

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je demande un vote nominatif pour nos amendements aux articles 80 et 81. J'attire en effet l'attention du Sénat sur le fait qu'ils interdisent à l'avenir des délégations de greffiers ou de secrétaires du parquet dans des cabinets ministériels.

Il s'agit donc d'amendements de principe importants qui méritent un vote nominatif.

M. le Président. — La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand (PS). — Monsieur le Président, ce problème a été débattu en commission. Nous avons déclaré que les amendements concernaient une question très importante, mais sur laquelle nous ne souhaitons pas nous prononcer à propos d'une catégorie particulière de personnes.

Nous estimons que la problématique soulevée dans l'amendement devrait faire l'objet d'une discussion générale dépassant largement le cadre des greffiers. Dès lors, ce n'est pas dans le contexte de cette loi qu'il convient d'examiner cette question générale.

Nous ne sommes pas opposés aux principes figurant dans les amendements, mais nous estimons qu'ils ne peuvent pas faire l'objet d'une discussion distincte de celle qui s'ouvrira sur l'ensemble de la problématique que pose la participation dans les cabinets ministériels.

De Voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

59 leden zijn aanwezig.

59 membres sont présents.

35 stemmen neen.

35 votent non.

21 stemmen ja.

21 votent oui.

3 onthouden zich.

3 s'abstiennent.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1996-1997
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1996-1997

Derhalve is het amendement niet aangenomen.
En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, M. Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbacq, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Anciaux, Bock, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzuius, MM. Daras, Desmedt, Devolder, Foret, Goris, Hatry, Hazette, Mme Leduc, MM. Loones, Raes, Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

M. Jonckheer, Mmes Mayence-Goossens et Nelis-Van Liedekerke.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 80 in stemming.

Je mets aux voix l'article 80.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Coveliers en Desmedt bij artikel 81.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Coveliers et Desmedt à l'article 81.

Mag ik aannemen dat de vorige stemming over een amendement van de heren Coveliers en Desmedt ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le dernier vote sur un amendement de MM. Coveliers et Desmedt est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 81 in stemming.

Je mets aux voix l'article 81.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Foret.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je tiens simplement à relever que les deux derniers amendements sont rejetés par une minorité du Sénat.

M. Erdman (SP). — Vous oubliez qu'il y a eu deux pairages.

M. Foret (PRL-FDF). — Cela ne change rien sur le fond. Je constate qu'à certains moments on tient un langage de dépolitisation mais qu'à d'autres c'est beaucoup plus subtil.

De Voorzitter. — De andere artikelen van het wetsvoorstel werden reeds vroeger aangenomen. Wij stemmen dadelijk over het wetsvoorstel in zijn geheel.

Les autres articles de la proposition de loi ayant déjà été adoptés, le vote sur l'ensemble de la proposition de loi interviendra dans quelques instants.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT CERTAINES DISPOSITIONS DU CODE JUDICIAIRE EN CE QUI CONCERNE LE PERSONNEL DES GREFFES ET DES PARQUETS

PROPOSITION DE LOI RELATIVE AU RECRUTEMENT, À LA PROMOTION ET À L'ÉVALUATION DES GREFFIERS, SECRÉTAIRES ET MEMBRES DU PERSONNEL DE L'ORDRE JUDICIAIRE

Vote

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN SOMMIGE BEPALINGEN VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK MET BETREKKING TOT HET PERSONEEL VAN DE GRIFFIES EN PARKETTEN

WETSVOORSTEL BETREFFENDE DE AANWERVING, DE BEVORDERING EN DE BEOORDELING VAN GRIFFIERS, SECRETARISSEN EN PERSONEEL VAN DE RECHTERLIJKE ORDE

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble de la proposition de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire en ce qui concerne le personnel des greffes et des parquets.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten.

Le vote commence.

De stemming begint.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, j'avais demandé la parole pour une explication de vote.

M. le Président. — J'ai déjà ouvert le vote, monsieur Foret. Je vous donnerai la parole immédiatement après, si vous le souhaitez.

M. Hatry (PRL-FDF). — Je viens d'émettre un vote d'abstention, monsieur le Président. De cette façon, nous aurons l'occasion de nous justifier.

M. le Président. — Nous passons donc au vote.

Wij gaan tot over de stemming.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble de la proposition de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het wetsvoorstel in zijn geheel.

59 membres sont présents.

59 leden zijn aanwezig.

58 votent oui.

58 stemmen ja.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Boutmans, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet

d'Elzius, M. Daras, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Devolder, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hazette, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

S'est abstenu :

Onthouden heeft zich :

M. Hatry.

M. le Président. — L'adoption du projet de loi modifiant certaines dispositions du Code judiciaire en ce qui concerne le personnel des greffes et des parquets implique que la proposition de loi relative au recrutement, à la promotion et à l'évaluation des greffiers, secrétaires et membres du personnel de l'ordre judiciaire vient à tomber.

De goedkeuring van het wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het personeel van de griffies en parketten impliceert dat het wetsvoorstel betreffende de aanwerving, de bevordering en de beoordeling van griffiers, secretarissen en personeel van de rechterlijke orde vervalst.

La parole est à M. Foret.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le Président, je remercie tout particulièrement M. Hatry de s'être sacrifié en s'abstenant, alors qu'il brûlait d'envie d'émettre un vote positif, et ce à la seule fin de me donner l'occasion de prendre la parole.

Comme vous l'avez constaté, nous avons soutenu cette proposition, en dépit du rejet par la majorité de cette assemblée de plusieurs amendements déposés par MM. Desmedt et Coveliers ou M. Desmedt et moi-même.

Ce projet est le fruit d'un travail considérable accompli en commission de la Justice. Il intègre en grande partie les judicieuses remarques formulées notamment par les organisations représentatives du personnel des greffes et des parquets, ainsi que — fait assez inhabituel — des amendements émanant notamment de l'opposition. Je tenais à le souligner, étant régulièrement assez critique à l'égard de la façon dont la majorité considère les amendements de l'opposition. Une fois n'est pas coutume, je souhaitais mettre l'accent sur ce fait positif.

Néanmoins, j'émettrai quelques réserves sur ce texte.

Tout d'abord, nous aurions préféré que l'on s'en tienne à la proposition initiale, laquelle prévoyait l'organisation des concours de recrutement par le Secrétariat permanent de recrutement et non par un jury institué par le ministre de la Justice, comme cela a été prévu, en fin de compte. Nous sommes dans une ère de dépolitisation, de «dépaticrisation» pour employer l'expression chère de M. Busquin. Selon nous, peut-être aurait-il été préférable d'aller jusqu'au bout de ce que l'on proclame au sein des assemblées de partis et d'adopter le même discours dans les textes votés au Parlement.

Par ailleurs, les magistrats, y compris les conseillers de la cour d'appel, seront appelés, en vertu même de l'autorisation conférée par ce texte, à siéger dans les différentes chambres de recours instituées par le présent projet de loi. Or, nous le savons, l'arriéré judiciaire est important. Nous sommes constamment amenés à revoir les textes et à prendre des mesures en vue de le résorber. Selon nous, le présent texte contribuera à l'accroître. Nous le regrettons et souhaiterions que le ministre soit attentif à nos observations et fasse en sorte que toutes les mesures utiles soient prises en vue d'éviter un accroissement de l'arriéré judiciaire en vertu même de ces dispositions.

Cela étant, je le répète, nous avons voté ce texte car, finalement, l'ensemble des considérations positives l'emporte — et de loin — sur les quelques observations que je viens de formuler. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — La parole est à M. Hatry pour une justification d'abstention.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le Président, M. Foret vient de justifier mon abstention avec beaucoup d'éloquence.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 16 JUILLET 1970 DÉTERMINANT LE CADRE DU PERSONNEL DES TRIBUNAUX DE POLICE ET LA LOI DU 20 JUILLET 1971 DÉTERMINANT LE CADRE DU PERSONNEL DES JUSTICES DE PAIX

Vote

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 16 JULI 1970 TOT VASTSTELLING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN DE POLITIERECHTBANKEN EN DE WET VAN 20 JULI 1971 TOT VASTSTELLING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN DE VREDEGE-RECHTEN

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant la loi du 16 juillet 1970 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de police et la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 16 juli 1970 tot vaststelling van de personeelsformatie van de politierechtbanken en de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vredegerichten.

La parole est à M. Desmedt pour une explication de vote.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le Président, notre groupe s'abstiendra sur ce projet qui vise à adapter le cadre du personnel des justices de paix, ce qui n'avait plus été fait depuis vingt ans. L'intention est certes louable mais nous sommes inquiets quant aux méthodes appliquées pour les calculs concernant le cadre des membres du personnel des greffes. En effet, nous constatons une grande hésitation dans le chef du Gouvernement. Le projet a été déposé le 5 juin; ensuite, le 4 octobre, le Gouvernement a introduit un amendement car la loi de 1994 sur les tribunaux de police ayant entraîné des modifications de plusieurs cadres n'avait pas été prise en compte; le 22 octobre un nouvel amendement du Gouvernement modifiait le projet en raison de problèmes d'interprétation quant aux règles de calcul à appliquer; enfin, hier, le Gouvernement a de nouveau accepté certains amendements.

La façon de procéder aux calculs a donc été modifiée à trois reprises. Nous craignons que certaines justices de paix qui n'auraient pas été défendues de façon suffisamment pertinente soient victimes de cette situation. Nous ne sommes pas convaincus de la fiabilité du projet de Gouvernement, et, dès lors, nous nous abstiendrons.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik onthoud me om dezelfde reden. Wij menen dat er met twee maten en twee gewichten is gemeten. Ik geef één voorbeeld: Diksmuide heeft nog steeds geen griffier of klerk-griffier hoewel dit evengoed verantwoord is als in sommige andere kantons.

De Voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het wetsontwerp in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

58 leden zijn aanwezig.

58 membres sont présents.

51 stemmen ja.

51 votent oui.

7 onthouden zich.

7 s'abstiennent.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Anciaux, Bourgeois, Boutmans, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Daras, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Devolder, D'Hooghe, Erdman, Goris, Happart, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, M. Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Verreycken, Weys et Mme Willame-Boonen.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

M. Bock, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Desmedt, Foret, Hatry, Hazette et Loones.

WETSONTWERP TOT SCHRAPPING VAN DE ALGEMENE GRAAD VAN BODE EN VAN DE BEVORDERINGS-GRADEN VAN EERSTAANWEZEND BODE, HOOFD-BODE EN EERSTAANWEZEND HOOFDBODE IN DE GRIFFIES EN DE PARKETTEN BIJ DE HOVEN EN RECHTBANKEN EN TOT WIJZIGING VAN DE VOORWAARDEN OM ALS VERTALER BIJ HET PARKET TE WORDEN BENOEMD

Stemming

PROJET DE LOI RAYANT LE GRADE DE QUALIFICATION GÉNÉRALE DE MESSENGER AINSI QUE LES GRADES DE PROMOTION DE MESSENGER PRINCIPAL, DE MESSENGER-CHEF ET DE MESSENGER-CHEF PRINCIPAL DANS LES GREFFES ET LES PARQUETS DES COURS ET TRIBUNAUX ET MODIFIANT LES CONDITIONS DE NOMINATION DE TRADUCTEUR AU PARQUET

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp tot schrapping van de algemene graad van bode en van de bevorderingsgraden van eerstaanwezend bode, hoofdbode en eerstaanwezend hoofdbode in de griffies en de parketten bij de hoven en rechtbanken en tot wijziging van de voorwaarden om als vertaler bij het parket te worden benoemd.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi rayant le grade de qualification générale de messenger ainsi que les grades de promotion de messenger principal, de messenger-chef et de messenger-chef principal dans les greffes et les parquets des cours et tribunaux et modifiant les conditions de nomination de traducteur au parquet.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het wetsontwerp in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

57 leden zijn aanwezig.

57 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden verzonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Boutmans, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantaine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Daras, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Devolder, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hatry, Hazette, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 3 APRIL 1953 BETREFFENDE DE RECHTERLIJKE INRICHTING

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 3 AVRIL 1953 D'ORGANISATION JUDICIAIRE

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

57 leden zijn aanwezig.

57 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Il sera soumis à la sanction royale.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Boutmans, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Daras, Mme

Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Devolder, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hatry, Hazette, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET HET DOCUMENT WAAROVER DE PARTIJEN BIJ HET VERDRAG VAN 19 NOVEMBER 1990 INZAKE CONVENTIONELE STRIJDKRACHTEN IN EUROPA OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT, GEDAAN TE WENEN OP 31 MEI 1996

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT AU DOCUMENT AYANT FAIT L'OBJET D'UN ACCORD ENTRE LES ÉTATS PARTIES AU TRAITÉ SUR LES FORCES ARMÉES CONVENTIONNELLES EN EUROPE EN DATE DU 19 NOVEMBRE 1990, FAIT À VIENNE LE 31 MAI 1996

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp houdende instemming met het Document waarover de partijen bij het Verdrag van 19 november 1990 inzake conventionele strijdkrachten in Europa overeenstemming hebben bereikt, gedaan te Wenen op 31 mei 1996.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi portant assentiment au Document ayant fait l'objet d'un accord entre les États Parties au Traité sur les forces armées conventionnelles en Europe en date du 19 novembre 1990, fait à Vienne le 31 mai 1996.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

57 leden zijn aanwezig.

57 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden verzonden.

Il est transmis à la Chambre des représentants.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Boutmans, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Daras, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Devolder, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hatry, Hazette, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER LOONES AAN DE EERSTE MINISTER EN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE SUBSIDIERING VAN EEN NIEUWE FRANS-TALIGE KLEUTERSCHOOL IN 'S GRAVENVOEREN»

Stemming over de gewone motie

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. LOONES AU PREMIER MINISTRE ET AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LE SUBVENTIONNEMENT D'UNE NOUVELLE ÉCOLE MATERNELLE FRANCOPHONE À FOURON-LE-COMTE»

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de vraag om uitleg van de heer Loones aan de Eerste minister en aan de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de la demande d'explications de M. Loones au Premier ministre et au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur.

De ene, de gewone motie, door de heren Vandenberghe en Erdman, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de vraag om uitleg van de heer Loones en het antwoord van de Eerste minister,

Gaat over tot de orde van de dag.»

«Le Sénat,

Ayant entendu la demande d'explications de M. Loones et la réponse du Premier ministre,

Passe à l'ordre du jour.»

De andere, door de heer Van Hauthem, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de vraag om uitleg van de heer Loones en het antwoord van de Eerste minister,

Is van oordeel dat de nieuwe Franstalige school in Voeren ook dienst doe als een «antenne» van de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest;

Is bijgevolg van oordeel dat zulks indruist tegen de vigerende wetgeving en meer bepaald tegen de ministeriële omzendbrief van de minister van Binnenlandse Zaken aan de arrondissementscommissaris van Moeskroen en de adjunctarrondissementscommissaris van Voeren van 9 januari 1995, aangezien deze «antenne» werd opgericht zonder samenwerkingsakkoord;

Verzoekt de Franse Gemeenschapsregering en de Waalse Gewestregering deze «antenne» op te doeken.

«Le Sénat,

Ayant entendu la demande d'explications de M. Loones et la réponse du Premier ministre,

Considère que la nouvelle école francophone à Fourons fait également office d'antenne de la Communauté française et de la Région wallonne;

Estime par conséquent que cette situation est contraire à la législation en vigueur, et notamment à la circulaire ministérielle du ministre de l'Intérieur au commissaire d'arrondissement de Moucron et au commissaire d'arrondissement adjoint de Fourons datée du 9 janvier 1995, étant donné que cette antenne a été créée sans accord de coopération;

Demande au Gouvernement de la Communauté française et au Gouvernement de la Région wallonne de fermer cette antenne.»

Overeenkomstig ons Reglement stemmen wij over de gewone motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre Règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

57 leden zijn aanwezig.

57 membres sont présents.

39 stemmen ja.

39 votent oui.

17 stemmen neen.

17 votent non.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Derhalve is de gewone motie aangenomen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Bock, Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, D'Hooghe, Erdman, Foret, Happart, Hatry, Hazette, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Maximus, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Anciaux, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Daras, Devolder, Goris, Jonckheer, Mme Leduc, MM. Loones, Raes, Van Hauthem, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

Onthouden heeft zich:

S'est abstenue:

Mme Nelis-Van Liedekerke.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEREN BOURGEOIS EN HOSTEKINT AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE HERSTRUCTURERING VAN HET LEGER»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE MM. BOURGEOIS ET HOSTEKINT AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LA RESTRUCTURATION DE L'ARMÉE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de vraag om uitleg van de heren Bourgeois en Hostekint aan de minister van Landsverdediging over «de herstructurering van het leger».

Het woord is aan de heer Bourgeois.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, het was mijn bedoeling mijn vraag om uitleg in de commissie te stellen om enigszins te kunnen ingaan op de wens van de minister om te komen tot een debat of gesprek over de herstructurering en de opdrachten van het leger. Het was dus niet zozeer de bedoeling de tribune van de plenaire vergadering te halen, als wel om ook andere partijen aan het woord te laten om na te gaan in welke richting wij met onze strijdkrachten kunnen evolueren.

*De heer Mahoux, ondervoorzitter,
treedt als voorzitter op*

In de uiteenzetting die de minister op 22 oktober in de Kamer heeft gehouden, heeft hij toelichting gegeven bij het beleidsplatform inzake de rol en de opdrachten van onze strijdkrachten in een nationale en internationale context. Wij moeten onderstrepen dat de minister hierbij zelf een groot aantal vragen heeft gesteld en

eveneens heeft uitgenodigd tot een nationaal debat, dit alles in het kader van de reusachtige herstructurering die in 1993 werd aangevat en die moet leiden tot de inzet van minder middelen en mensen op een ogenblik dat de opdrachten van de strijdkrachten steeds ruimer schijnen te worden.

De minister heeft de opdrachten zeer precies omschreven en gesitueerd in een viervoudig kader. Ten eerste is er het garanderen van de veiligheid in het kader van de opbouw van een Europese veiligheids- en defensie-identiteit, meer bepaald in het kader van de NAVO, maar ook in het kader van de samenwerking tussen de Europese Unie en de WEU. Een tweede opdracht is de vredeshandhaving op het Europese continent en daarbuiten in het kader van de Verenigde Naties. Het gaat hierbij om het concept van de *United Nations standby forces*. Ten derde is er de hulp aan de natie en ten vierde de ontwikkelingshulp. Dit is een duidelijk concept. Vermits wij spreken over herstructurering moeten wij hieraan wellicht nog een belangrijk element toevoegen, namelijk het waarborgen van de grootst mogelijke veiligheid van onze troepen wanneer zij worden ingezet voor één van deze opdrachten.

Dit alles moet gebeuren met een budget dat tot eind 1997 bevroren werd op 98 miljard, maar dat voor 1997 toch met 1 miljard werd verminderd. De minister sprak in dit verband harde taal en verklaarde dat in België de onderste grens van de openbare investeringen is bereikt. Er is een gebrek aan lange-termijnplanning in het algemeen, maar vooral wat de strijdkrachten betreft. Stafchef admiraal Herteleer, die als militair misschien iets vrijer kan spreken zei het als volgt: «België heeft het slechtst uitgeruste NAVO-leger» en ook nog: «Heeft het leger in België nog een toekomst? Wil België nog een leger?»

Mijns inziens zijn dit zeer belangrijke vragen waarop een breed antwoord moet komen vanwege de bevolking en haar vertegenwoordigers. De balans die de minister heeft gepubliceerd vormt een goede discussiebasis, maar het debat moet zeer dringend worden gevoerd nu drie vierde van de herstructurering is uitgevoerd en wij tevens vaststellen dat de opdrachten niet verminderen, integendeel. De meest recente voorbeelden zijn opdrachten in Oost-Slavonië en weldra in het gebied van de Grote Meren.

Ik wens de minister dan ook een aantal vragen te stellen.

Wanneer hij uitnodigt tot een ruim debat meen ik dat de senaatscommissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden een zeer geschikt forum kan zijn. Deze commissie is immers bevoegd voor buitenlands beleid, ontwikkelingssamenwerking en defensie. De legerproblematiek kan in deze commissie in al haar aspecten worden besproken. Hoe denkt de minister te komen tot dit ruim debat en heeft hij daaromtrent reeds plannen? Kan de Senaat bepaalde initiatieven nemen?

Uit een dergelijk debat moet duidelijk worden wat van onze strijdkrachten wordt verwacht. Moet de viervoudige opdracht van de minister integraal behouden blijven of kunnen prioriteiten worden gesteld, rekening houdend met de huidige en toekomstige budgettaire context? Kan aan bepaalde opdrachten worden voorbijgegaan?

Het personeel is een knelpunt. De aansluiting met de civiele maatschappij is niet zo evident. Enerzijds maken weinig «overtallige» militairen de overstap en anderzijds melden er zich niet veel vrijwilligers. De minister suggereert de personeelsvermindering tot 47 500 eenheden naar eind 1998 te verschuiven, de recrutering te beperken en de «overtallige» militairen tot 2003 tijdelijke functies te laten invullen. Dit lijkt mij geen fundamentele oplossing. Wat gebeurt er na 2003 met deze militaire en, nog belangrijker, kan een personeelsvernieuwing zomaar uitgesteld worden zonder nadelige effecten op de slagkracht van de eenheden?

Alternatieven als tijdelijke ambtsontheffingen, vrijwillig vertrek met premie en andere werden niet aanvaard door verschillende departementen. Op welke gronden? Worden deze nog overwogen of wordt er gezocht naar andere alternatieven om tot een oplossing te komen van de personeelsproblematiek?

Voor de wederuitrusting is er een plan op middellange termijn, het PMT 1996-1999. Is dit met de huidige middelen uitvoerbaar?

Admiraal Herteleer beweert dat het budget met 10 miljard frank per jaar moet stijgen, anders kan het materiaal niet meer ordentelijk worden onderhouden en worden gemoderniseerd.

Bovendien zijn de dure, grote wapensystemen over een vijftal jaar aan vervanging toe. Nu gaat er slechts 16 miljard per jaar naar de wederuitrusting. Is dit bedrag voldoende om het PMT-plan verder uit te voeren, of welk bedrag is daarvoor nodig? Met de huidige budgettaire gegevens lijkt een gelijktijdige uitvoering van alle elementen niet betaalbaar. Is er dienaangaande een minimum- en een maximum scenario? Welke zijn de minimale vereisten? Welke zijn prioriteiten?

Ik meen dat mijn vragen aanleiding geven tot een ruim debat en hoop in de commissie op korte termijn te komen tot een algemene discussie met inbreng van alle partijen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Hostekint.

De heer Hostekint (SP). — Mijnheer de Voorzitter, als goede Belg heb ik in 1974 mijn legerdienst gedaan als soldaat-milicien. Na een opleiding van zes weken in Turnhout vervulde ik een administratieve functie aan een school voor officieren in Laken. Wanneer ik na meer dan twintig jaar terugdenk aan die dienstplicht dan herinner ik mij een jaar van verveling, nutteloosheid en wachten.

Ten tijde van de Koude Oorlog was dit inderdaad het beeld van het Belgische leger. Het was een krijgsmacht bestaande uit tienduizenden dienstplichtigen, soldaten, onderofficieren en officieren die, weliswaar goed bewapend, in België en West-Duitsland in kazernes zaten te wachten tot er iets zou gebeuren, tot er een aanval uit het Oostblok zou komen. We mogen ons gelukkig prijzen dat die er inderdaad nooit is gekomen.

In die tijd haalde de toenmalige minister van landsverdediging op geregelde tijdstippen, tenminste eenmaal per jaar, de politieke actualiteit namelijk wanneer de Regering een beslissing moest nemen over een of andere legerbestelling. Deze aankopen gingen steevast gepaard met verhitte communautaire discussies over economische compensaties en met wilde geruchten over commissielonen of smeergelden. De gevolgen van deze aankooppolitiek zijn vandaag nog altijd te voelen in de Belgische politieke wereld.

Met het wegvallen van de Berlijnse muur in 1989 hoopte men dat er vrede zou komen in de wereld. Eindelijk zou men overal ter wereld het dividend van deze vrede kunnen opstrijken.

Jammer genoeg is deze hoop ijdel gebleken. Sedert 1990 zijn we getuige van talloze oorlogen, conflicten en bloedige twisten. Irak, Somalië, ex-Joegoslavië, Rwanda en vandaag de tragedie in het gebied rond de Grote Meren in Centraal-Afrika zijn slechts enkele voorbeelden van het geweld in de wereld sedert het wegvallen van het IJzeren Gordijn.

Precies in die periode van toenemend geweld en conflict in de wereld werd het plan-Delcroix door de Regering uitgevoerd en de opdrachten van het Belgisch leger ingrijpend gewijzigd.

Het wachtend, statisch en immobiel leger dat wij gedurende meer dan veertig jaar tijdens de Koude Oorlog hebben gekend, is geëvolueerd naar een heuse krijgsmacht, een interventiemacht, die overal ter wereld wordt opgeroepen om deel te nemen aan humanitaire of vredesopdrachten. Het Belgisch leger kan thans zijn nut bewijzen in de wereld en heeft dat de afgelopen jaren ook gedaan.

Ik zal de minister straks een aantal concrete vragen stellen over de herstructurering van het leger. De belangrijkste vraag is echter in hoeverre de hervorming bijdraagt tot het welslagen van de nieuwe opdrachten en uitdagingen van het Belgisch leger. Met andere woorden, in hoeverre kunnen de beslissingen die de Regering reeds heeft genomen of die ze binnenkort zal nemen inzake personeel en investeringen, bijdragen tot een betere operationaaliteit van het leger?

In 1992 keurde de Regering dus het plan-Delcroix goed, met als speerpunt de afschaffing van de dienstplicht. Uit de balans die in het begin van dit jaar werd opgemaakt, blijkt dat, globaal genomen, drie vierden van de hervormingen zijn uitgevoerd. Toch blijven er een aantal knelpunten die vooral betrekking hebben op het personeel, het budget en de investeringen.

In het kader van de afvloeiingsmaatregelen werd er voorzien in een personeelsvermindering tot 47 500 eenheden. Deze doelstelling kan onmogelijk bereikt worden tegen de vooropgestelde datum van einde 1997. De minister heeft daarom nieuwe data

voorgesteld, namelijk einde 1998 voor de kwantitatieve en 2003 voor de kwalitatieve invulling. Tussen 1998 en 2003 moet er dus een inhaalbeweging gebeuren voor de recrutering van militairen. Wat zijn hiervoor de prognoses? Hoeveel jonge militairen moeten er in die periode worden gerecruteerd? Is het statuut « Militairen Korte Termijn » wel aantrekkelijk genoeg om jongeren aan te trekken?

De minister wil ook een nieuwe reserve oprichten. Deze reserve zal uit twee delen bestaan: een verplichte reserve van oud-militairen, enerzijds, en een vrijwillige reserve van burgers met een militaire opleiding, anderzijds. Om hoeveel personen gaat het in beide gevallen? Hoe zal de vrijwillige reserve worden geselecteerd en opgeleid? Welke opdrachten zal de reserve vervullen?

Het budget van Landsverdediging werd tot het einde van 1997 nominaal geblokkeerd op 98 miljard frank. In het kader van de begroting 1997 besliste de Regering om het defensiebudget met 1 miljard frank te verminderen. De minister vindt deze beslissing een « pure contractbreuk » en zegt op deze manier geen langetermijnvisie te kunnen ontwikkelen.

Zoals collega Bourgeois reeds heeft aangehaald, zegt de chef van de generale staf van het Belgische leger, admiraal Herteleer, in een interview met het weekblad *Knack* van 23 oktober jongstleden dat België de slechtst uitgeruste krijgsmacht van de NAVO heeft. « Als de begroting van Landsverdediging ongewijzigd blijft, dan moet het weddevolume verminderen en zullen wij minstens 8 000 personeelsleden naar huis moeten sturen. Willen wij tenminste de functionering en enkele moderniseringsprogramma's kunnen betalen. » Verder wil de legerchef dat het budget na 1997 verhoogd wordt met 10 miljard frank en jaarlijks geïndexeerd wordt, zodat « wij niet alleen die 8 000 mannen en vrouwen kunnen behouden, maar ook nog legeraankopen doen die op hun beurt zo'n 15 000 werkplaatsen in België scheppen ».

Wat vindt de minister van deze uitlating? Klopt het dat met een geïndexeerde verhoging van 10 miljard frank in 1998 15 000 werkplaatsen kunnen worden gecreëerd? Weet de minister welke moderniseringsprogramma's zonder de gevraagde investeringen niet kunnen doorgaan?

De minister wil volgens het Plan Middellange Termijn 1996-1999 voor 18 miljard frank nieuwe investeringen doen. Bij de investeringen vallen vooral de aankopen van een nieuw anti-tanksysteem en de uitbreiding van het moderniseringsprogramma voor F16-toestellen op.

In zijn toespraak « Landsverdediging, de Staat en de burgers » voor de kamercommissie voor de Landsverdediging van 22 oktober jongstleden verklaarde de minister dat een latente en diffuse toestand van onveiligheid de plaats heeft ingenomen van de dreiging van een massale aanval vanuit de landen van het Warschaupact. In Oost- en Centraal-Europa zouden volgens hem nieuwe crisishaarden kunnen ontstaan ten gevolge van etnische en nationalistische conflicten.

Voor het mogelijk inzetten van troepen in de crisishaarden — niet alleen in Oost-Europa, maar bijvoorbeeld ook in Afrika — moet ons leger natuurlijk operationeel zijn. Een groot deel van het investeringsprogramma gaat dan ook naar wapensystemen. Moeten de middelen echter niet eerder gaan naar investeringen die de operationaliteit en de bescherming van militairen in dergelijke conflicten ten goede komen? Beschikken de militairen, die in dergelijke conflicthaarden kunnen worden ingezet, over materieel dat voldoende *up to date* is om hun persoonlijk risico op gevaar tot een minimum te beperken?

Net als de heer Bourgeois hoop ik dat deze vragen en de vragen die door de heer Anciaux in de commissie werden gesteld, ook in de Senaat tot een echt debat zullen leiden. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Devolder.

De heer Devolder (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, de minister heeft beloofd dat er te gepasten tijde in de Senaat een algemeen debat zal worden gevoerd over de defensiepolitiek. Ik zal de elementen die door de heren Bourgeois en Hostekint werden aangebracht, dan ook niet herhalen. Toch wil ik enkele bedenkingen formuleren met het oog op het algemene debat.

Ten eerste haalde de minister in zijn toespraak bij de opening van het Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie terecht aan dat de stoelendans de voorbije drie jaar in het ministerie van Landsverdediging zeker niet de geschikte manier was om, rekening houdend met de ingrijpende herstructureringsplannen, de doelstellingen op korte termijn te bereiken. Hij heeft bij die gelegenheid ook openlijk kritiek geuit op zijn voorgangers toen hij het had over blinde besparingsdrift. In het debat dat in de Senaat zal worden gevoerd, moet de minister dan ook kunnen aantonen dat zijn politiek tot een ander resultaat zal leiden. Bij de jongste begrotingsdiscussie heeft de minister immers een miljard extra moeten inleveren. De personeelsproblematiek, die men al drie jaar voor zich uitschuift, wordt hierdoor nog stringenter.

Ten tweede verzoek ik de minister de plannen met betrekking tot de dubbele reserve op korte termijn tot uitvoering te brengen. Ik houd hiermee een pleidooi voor de vele mensen die nog steeds actief zijn en, ongeacht hun leeftijd, maandelijks of zelfs alle veertien dagen gemotiveerd aan de oefeningen van de reserve-officieren deelnemen. Ook ten opzichte van deze mensen moet de minister duidelijk en op korte termijn een toekomstvisie bekendmaken. Bovendien moet de inzet van deze gemotiveerde mensen worden beloofd.

Ten derde is door het niet meer oproepen van miliciens de belangrijke band tussen de maatschappij en het leger verloren gegaan. De legertijd zal wel niet door iedereen als positief zijn ervaren, maar er bestond toch een zekere band tussen het leger en de maatschappij. Men moet dan ook alles in het werk stellen om de mogelijke contacten tussen het leger en de maatschappij vlot te laten verlopen.

Ik ben het in dit verband helemaal niet eens met de recente maatregel om de dienstverlening van de *Meteo Wing* te beperken, met het doel concurrentievervalsing met de privé-sector te vermijden. De contacten van de *Meteo Wing* met burgerorganisaties verlieden altijd goed en er werd uitstekend werk verricht. Samenwerking met de BRTN — of is het VRT — moet ook mogelijk zijn, maar zou eveneens als concurrentievervalsing kunnen worden beschouwd. Ik doe dus een oproep om de *Meteo Wing* alleszins zijn interessant werk te laten behouden. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de vragen die de heren Bourgeois en Hostekint hebben gesteld en de toevoegingen van de heer Devolder zijn boeiend en ik sluit mij er graag bij aan. Dit debat is in feite een voortzetting van de vraag om uitleg die een veertiental dagen geleden in de commissie aan bod is gekomen. Alleen wordt het debat nu opengetrokken. De minister kondigde in de commissie een open debat aan over de taken van het leger in de toekomst. Ik wacht dit debat over de grond van de zaak met spanning af.

De uitvoering van het herstructureringsplan van het leger is eigenlijk onlosmakelijk verbonden met de echte taken en opdrachten die we aan het leger willen toevertrouwen.

Hoewel ik ervan overtuigd ben dat de minister mijn mening tot op zekere hoogte deelt, hebben wij nog te weinig kunnen inspelen op de gewijzigde geo-politieke situatie en de, ingevolge het wegvallen van de muur en de twee grote militaire machtsblokken, gewijzigde internationale verhoudingen. Wij zitten in een overgangperiode en dat is een boeiende periode om een duidelijke visie te ontwikkelen over het doel van het leger. Dit kan niet van vandaag op morgen.

Ik ben pacifist. Ik hou niet van een leger. Ik heb ook legerdienst gedaan, maar ik vond niet dat ik er een fantastische bijdrage heb geleverd. Dit kwam ook doordat het leger niet erg gesteld was op mijn bijdrage, want ik was, naar het schijnt, op dat moment een veiligheidsrisico voor het leger. Vandaar dat ik niet echt interessante taken mocht uitoefenen.

Het debat wordt dus boeiend. Wij moeten wel uitgaan van hetgeen collega Devolder, kort samengevat, noemde de meerwaarde die een leger kan betekenen voor de gemeenschap. Ik geloof niet meer dat de hoofdtaak van een leger erin bestaat om de staat te verdedigen tegen invloeden van buitenaf. Vroeger was dat misschien de hoofdzaak, maar in de toekomst niet meer. Mis-

schien is een leger op zich zelfs overbodig voor een nationale staat. Ik denk dat hoe langer hoe meer de gedachte terrein wint dat de nationale staten in Europa eigenlijk geen leger meer nodig hebben, maar dat er een Europese defensie, of vredesmacht, moet ontstaan ter vervanging van de nationale legers.

Dit zal niet van vandaag op morgen gebeuren, want wij hebben nu eenmaal een leger. Ik weet ook dat de afschaffing van een leger sociale problemen meebrengt. In het leger is er immers bij de lagere graden een groep mensen die anders in de maatschappij door de sociale sector zou moeten worden opgevangen. Het leger vervult dus in zekere zin een sociale opvangfunctie. Dit is echter niet de taak van het leger.

Hoe kunnen wij ervoor zorgen dat onze know-how gericht wordt op vredesverwerving, vredesuitdraging? Misschien moet het leger gedeeltelijk de taak uitoefenen van de Civiele Bescherming, en aldus ten dienste staan van de bevolking. Hierover kan een boeiend debat worden gevoerd.

Tot slot nog een bedenking. Toen ik jonger was betoogde ik tegen het beroepsleger. Iedereen betoogde toen tegen de plannen van minister Van Den Boeynants voor een beroepsleger. Sinds de afschaffing van de militaire dienstplicht hebben wij nu een beroepsleger en iedereen vindt dit vanzelfsprekend. We zullen er echter steeds voor moeten waken dat het leger niet vervreemdt van de bevolking. Daarom moeten we de interactie blijven bevorderen. Niet dat ik vrees voor een staatsgreep, maar de interactie in het voordeel van de bevolking moet het eerste doel zijn van de herstructurering. Ik hoop dat we hierrond binnenkort een uitgebreid debat kunnen voeren. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, eerst wil ik de senatoren danken voor hun vragen. Het verheugt mij de gelegenheid te krijgen om wat uitleg te verschaffen over de huidige stand van zaken in de herstructurering van het leger. Spijtig genoeg zijn er nog slechts vijf senatoren aanwezig, maar waarschijnlijk zijn dat leden met hoogstaande kwaliteiten.

Het herstructureringsplan van 1993 voorzag in een vermindering van de effectieven tot 47 500 eenheden. Aangezien het vooropgestelde doel niet binnen de gestelde termijn kon worden verwezenlijkt, heb ik de Regering om een jaar uitstel gevraagd. De kwantitatieve doelstelling zal zodoende tegen einde 1998 worden bereikt. Dit wordt gewaarborgd door de formulering van een reeks tussendoelstellingen die bij koninklijk besluit zijn vastgelegd.

Het bereiken van de kwalitatieve doelstellingen, namelijk de verwezenlijking van de vooropgestelde aantallen per personeels-categorie, is gepland tegen het jaar 2003. Op dat ogenblik zullen er in principe geen overtallige militairen meer zijn. Het bereiken van deze doelstelling hangt echter ook af van een aantal factoren die wij niet altijd beheersen, zoals de recrutering en de natuurlijke afvloeiing. Hoe meer militairen vertrekken, hoe sneller de kwalitatieve doelstelling kan worden bereikt en omgekeerd. De partiële doelstelling die het laatst zal worden gerealiseerd, is deze voor de onderofficieren, aangezien de overtallen in deze graad het belangrijkste zijn.

Teneinde de kwalitatieve en de kwantitatieve doelstellingen te bereiken werden een aantal recruteringen gepland. Ik zal een tabel met de cijfers voor de volgende jaren laten rondlopen. Ik kan al mededelen dat in 1997 135 officieren en 170 onderofficieren en 1 000 vrijwilligers zullen worden gerecrueteerd, in 2003 340 officieren, 850 onderofficieren en 2 000 vrijwilligers. Deze aantallen kunnen wijzigen naargelang van het aantal natuurlijke afvloeiingen.

Ik kan op het ogenblik noch ontkennen noch bevestigen dat het statuut van vrijwilliger op korte termijn voldoende aantrekkelijk is gezien het relatief kleine aantal plaatsen dat tot nu toe te begeven was. Voor de recrutering van 2 000 vrijwillers is echter een aangepaste publiciteitscampagne nodig.

De studie van de generale staf met betrekking tot de reservekrachten is beëindigd en zal mij over enkele dagen worden toegezonden. De nieuwe reserve dient mijns inziens als volgt te worden

samengesteld: ten eerste, de verplichte reserve, samengesteld uit oud-militairen die statutair verplicht zijn om tot de reserve toe te treden, zoals bijvoorbeeld de korte-termijnvrijwilligers, en actieve militairen die vóór de pensioengerechtigde leeftijd het leger verlaten, en, ten tweede, de vrijwillige reserve, die zal bestaan uit oud-militairen die hun termijn in de verplichte reserve beëindigd hebben, en uit gepensioneerde beroepsmilitairen en burgers die vrijwillig toetreden.

Hoe deze laatste categorie zal worden geselecteerd en opgeleid, zal worden bepaald in het nieuwe statuut van de reserve, dat ik in het eerste semester van volgend jaar aan het Parlement zal voorleggen.

Deze reserve moet inzetbaar zijn in operaties en moet bijgevolg beschikken over voldoende middelen om zich daarop te kunnen voorbereiden. Het ligt in mijn bedoeling contact te leggen met werkgevers en representatieve werknemersorganisaties om na te gaan op welke manier reservisten voor opleiding en training vrijaf kunnen krijgen. Wij moeten de meest economische manier vinden waarbij de belangen van ondernemers en werknemers niet worden geschaad. In dit verband zal ook contact worden opgenomen met de minister van Arbeid voor het uitwerken van concrete maatregelen, zowel reglementaire als, misschien ook wel, wettelijke maatregelen.

Ik kom nu tot de verklaringen van de chef van de generale staf. In een aantal persartikelen heb ik moeten vaststellen dat ik er samen met hem van overtuigd ben dat het budget van Landsverdediging de komende jaren moet worden aangepast. Zo niet, stevenen wij af op een catastrofe. Ik vrees namelijk dat zonder aanpassing van het budget het leger binnen afzienbare tijd niet meer uitgerust zal zijn om zijn taken uit te voeren. Uiteraard ben ik op de hoogte van de ideeën van de chef van de generale staf betreffende een aantal voor de krijgsmacht cruciale problemen. Ik ontmoet de admiraal geregeld om zijn advies over de te volgen politiek in te winnen en om hem mijn richtlijnen te geven. Het is zijn taak om de behoeften op lange termijn van de krijgsmacht uiteen te zetten. Dat de verklaringen van de admiraal niet helemaal overeenkomen met de mijne komt omdat we niet dezelfde functie uitoefenen. De admiraal brengt de behoeften van de strijdkrachten naar voren. Ik maak een keuze tussen die behoeften rekening houdend met de urgentie en de haalbaarheid ervan. Het is duidelijk dat investeringen werkplaatsen betekenen. Het cijfer van 15 000 jobs dat de chef van de generale staf naar voren heeft gebracht, laat ik echter volledig voor zijn rekening.

Wij weten natuurlijk welk materieel de komende jaren moet worden vervangen of gemoderniseerd. Wij weten eveneens welke programma's moeten worden uitgesteld bij gebrek aan budgettaire middelen.

De vraag werd gesteld of er niet meer aandacht en middelen moeten gaan naar investeringen die de operationaliteit en de bescherming van de militairen in de nieuwe conflicthaarden ten goede komen. In dit verband wil ik erop wijzen dat alle NAVO-landen prioriteit geven aan capaciteiten voor deelname aan een klassiek conflict. De basisvorming voor alle militairen is dan ook een training met het oog op een dergelijk conflict. In alle landen is de opleiding met het oog op deelname aan humanitaire of lokale operaties een supplementaire vorming.

Ik wil er eveneens op wijzen dat indien we onze klassieke capaciteiten vandaag uit handen geven, het tien tot vijftien jaar duurt voor we ze terug hebben opgebouwd. Recente voorbeelden hebben ook aangetoond dat operaties die starten als humanitair, kunnen degenereren tot klassieke conflicten. In dit verband wil ik de vergadering ook inlichten over mijn ervaringen opgedaan tijdens een recent bezoek aan Ierland. Dit land plant voor zijn strijdkrachten enkel humanitaire operaties. Mijn Ierse collega benadrukte echter dat hun militairen eerst worden opgeleid in klassieke oorlogsvoering en pas dan voor humanitaire operaties.

Ik heb meermaals gewaarschuwd voor een verdere afslanking van het defensiebudget. Hierdoor riskeert men immers dat de krijgsmacht de haar opgelegde taken binnen afzienbare tijd niet meer zal kunnen uitvoeren. Deze vaststelling, die ook politieke gevolgen kan hebben, bracht mij ertoe in de Kamer het idee te lanceren voor een ruim debat in de Kamercommissie over de plaats van Landsverdediging in ons bestel. De commissie

reageerde hierop positief. Men begrijpt wellicht dat hetzelfde debat niet tegelijkertijd in de Senaat kan worden gevoerd, maar ik ben uiteraard niet gekant tegen een deelname van senatoren aan het debat. De voorzitters van de commissies moeten afspreken hoe zij dit gezamenlijk kunnen organiseren.

Voor de knelpunten aangaande het personeel, de recrutering en de reserve, evenals voor de vragen over het middellange-termijnplan kan ik verwijzen naar de elementen die ik zopas heb gegeven. Ik wil daaraan alleen nog toevoegen dat een aantal initiatieven om het vertrek van de militairen in overtal te bevorderen in de onderhandelingen met de betrokken departementen zijn afgewezen. De departementen konden niet instemmen met een aantal specifieke voordelen die aan de vertrekkende militairen zouden worden toegekend omdat die maatregelen een invloed hadden op hun eigen budget. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Bourgeois.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Hij heeft uit de vragen die hier werden gesteld, wellicht kunnen afleiden dat de nood om de zaken in detail te bespreken zeer groot is. Het is de verdienste van de minister dat hij een nota heeft opgesteld waarin de opdrachten van het leger precies zijn beschreven. Het is nu aan ons om er zaken aan toe te voegen of weg te laten, maar dat zal van het debat afhangen. De rol van het leger wordt inderdaad getransformeerd. Hoe ver die hervorming moet gaan, zal blijken uit een debat waarbij ook de militairen kunnen worden betrokken. Een gezamenlijk initiatief van de kamer- en senaatcommissies is aangewezen. Ik dring daar dan ook op aan.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Hostekint.

De heer Hostekint (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb immers op alle vragen aangaande het personeel, het budget en de investeringen een antwoord gekregen. Ik denk dat de voornaamste opdracht nu bij de minister en bij het Parlement ligt. Of het debat nu in de Kamer, in de Senaat of in een gemeenschappelijke commissie wordt gevoerd, is mij om het even. Belangrijk is dat er een grondig debat komt over de opdrachten van het leger.

Men kan het huidige leger zeker niet meer vergelijken met het leger van veertig jaar geleden. De opdrachten van het leger zijn grondig gewijzigd. Er zijn ook enkele nieuwe opdrachten bijgekomen. Uit het antwoord van de minister meen ik te kunnen afleiden dat men bij de legerleiding nog altijd van het klassieke leger uitgaat. Investeringen worden nog altijd met het oog op klassieke opdrachten geprogrammeerd. Die uitgangspositie klopt mijns inziens niet meer. Moet het leger het grondgebied nog verdedigen? Ik betwijfel dit. Mocht dit nodig blijken, dan moeten er grotere verbanden binnen de Europese Unie gezocht worden. Ik denk ook aan de uitbouw van de WEU. Het is dus belangrijk om nu een debat over de opdracht van het leger te voeren.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Poncelet.

De heer Poncelet, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil bij de Voorzitter van de Senaat erop aandringen een dubbel debat te vermijden. Het zogenaamde «grote» debat is in de Kamer begonnen. Ik stel voor dat de Voorzitters van Kamer en Senaat samenkomen en ter zake een beslissing nemen om te vermijden dat de Regering hetzelfde debat voor een tweede keer in de Senaat moet voeren.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1996-1997
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1996-1997

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER VAUTMANS AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «DE WERKING VAN HET INTERNATIONAAL TRIBUNAAL VOOR RWANDA»

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. VAUTMANS AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «LE FONCTIONNEMENT DU TRIBUNAL INTERNATIONAL POUR LE RWANDA»

De Voorzitter. — Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vautmans aan de minister van Justitie over «de werking van het Internationaal Tribunaal voor Rwanda».

Het woord is aan de heer Vautmans.

De heer Vautmans (VLD) — Mijnheer de Voorzitter, het Internationaal Tribunaal voor Rwanda werd ingesteld door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties bij resolutie 955 van 8 november 1994. Het is belast met de berechting van personen die aansprakelijk worden geacht voor ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht op het grondgebied van Rwanda, en van Rwandese burgers die aansprakelijk worden geacht voor dergelijke inbreuken die gepleegd zijn op het grondgebied van de buurstaten van Rwanda tussen 1 januari en 31 december 1994. Het Internationaal Tribunaal voor Rwanda had moeten bijdragen tot de nationale reconciliatie in dat land en tot de bestrijding van de straffeloosheid in de regio. Als wij de huidige situatie in de streek van de Grote Meren bekijken, vrees ik dat wij, alle goede bedoelingen ten spijt, geen succes hebben behaald.

Het wetsontwerp betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Internationaal Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Rwanda werd in Kamer en Senaat in de loop van de maanden februari en maart van dit jaar besproken en goedgekeurd. In verband met de werking van het tribunaal heb ik een aantal vragen.

Op welke manier draagt België bij tot de financiering van dit Internationaal Tribunaal? Heeft de minister enig zicht op de wijze van aanwending van dat geld? Wat is het totale budget voor dit tribunaal? Heeft de minister weet van grote onkostennota's die nog steeds niet werden betaald?

Wordt de belangstelling betuigd voor al de misdrijven gepleegd door zowel Hutu's als Tutsi's of worden bepaalde misdrijven van de huidige machtsdragers weggecijferd? Kan de minister garanderen dat het tribunaal streeft naar gerechtigheid, en niet naar een subjectieve machtsgerechtigheid, waarbij een totale straffeloosheid geldt voor één van de betrokken partijen?

Waar bevindt zich het bureau van de procureur en van de onderzoekers van het Internationaal Tribunaal?

Hoe worden de rechten van de verdediging gewaarborgd? Is het mogelijk getuigen elders te verhoren dan in Rwanda? Kan de minister mij garanderen dat de verdediging, die in het Angelsaksisch systeem de functie van onderzoeker vervult, alle stukken ter inzage krijgt? Heeft de minister weet van het feit dat in de dossiers die door het Internationaal Tribunaal aan de verdediging worden meegegeeld de identiteit van de getuigen vaak onleesbaar wordt gemaakt, evenals grote delen van hun verklaringen? Kan de minister garanderen dat de taal van de procedure wordt gerespecteerd?

Zijn er reeds concrete resultaten van de werking van het Internationaal Tribunaal? Hoeveel mensen werden er al aangeklaagd, veroordeeld of vrijgesproken? Komt het tribunaal tegemoet aan de vooropgestelde doelstellingen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, ik kan de heer Vautmans nog geen volledig antwoord geven, omdat ik nog niet over alle gegevens beschik. Voor zijn

vraag over de financiering van het Internationaal Tribunaal moet ik hem verwijzen naar de minister van Buitenlandse Zaken die daarvoor verantwoordelijk is. Ik meen trouwens dat hij hem die vraag al heeft gesteld. Ik beschik niet over cijfers. België betaalt een bijdrage, maar wegens tijdsgebrek heb ik het juiste bedrag niet kunnen opvragen.

Voor de vragen met betrekking tot de objectiviteit van het Internationaal Tribunaal herinner ik de heer Vautmans eraan dat het Internationaal Tribunaal van Rwanda ingevolge resolutie nummer 955 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties is opgericht en als algemene opdracht heeft gekregen «personen te vervolgen die aansprakelijk worden geacht voor ernstige schendingen van het internationale humanitaire recht, begaan op het grondgebied van Rwanda en van Rwandese burgers die aansprakelijk worden geacht voor dergelijke inbreuken die op het grondgebied van buurlanden tussen 1 januari en 31 december 1994 zijn gepleegd». Zo luidt artikel 1 van het statuut van het tribunaal. Aangezien die opdracht gedefinieerd is, legt de voorzitter van het Internationaal Tribunaal voor Rwanda aan de Veiligheidsraad en aan de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties jaarlijks een verslag voor over de activiteiten van het tribunaal.

De heer Vautmans vraagt mij waar de procureur en de onderzoekers van het Internationaal Tribunaal zich hebben gevestigd. Mevrouw Arbour, procureur voor het Rwanda Tribunaal en voor het Tribunaal voor ex-Joegoslavië, heeft haar kantoren in Den Haag. Het team dat zij ter beschikking heeft en dat met de Rwandadossiers is belast, is gevestigd in Kigali. Ook de onderzoekers en de magistraten bevinden zich in Kigali.

De heer Vautmans stelt voorts een aantal vragen over de rechten van de verdediging. Wij hebben het Internationaal Tribunaal in het Belgisch gerecht geïntegreerd. Bij de publicatie van de wetgeving ter zake in het *Belgisch Staatsblad* op 27 april 1996 is ook het volledig reglement opgenomen, evenals de vertaalde versie. De heer Vautmans kan dit desgevallend raadplegen. Ik verwijs in dit verband naar bijvoorbeeld artikel 20 van het statuut dat handelt over de rechten van de beschuldigde.

Artikel 3 van het reglement spreekt over het gebruik van de talen. Worden ook nog in het reglement geregeld de rechten van de verdachte tijdens het onderzoek, de wijze waarop verhoren moeten worden afgenomen, de verschijning van de beschuldigde, het verhoor van de beschuldigde, de mededeling van de stukken door de procureur aan de verdediging, de mededeling van de namen van de getuigen door de procureur aan de verdediging enzovoort. Deze teksten ter zake zijn in het *Belgisch Staatsblad* verschenen en kunnen dus worden nagelezen.

Voorts vermeldt de resolutie ook nog dat elk land dat met de rechtbank te maken heeft het statuut van *amicus curiae*, vriend van het hof, kan krijgen. Dit geldt ook voor België, want van hieruit zijn een aantal personen verwezen naar het Internationaal Tribunaal. Over dit statuut zijn wij nu aan het onderhandelen. Het is een soort samenwerkingsmodel tussen het betrokken land en de rechtbank. Dit concept werd hier voor het eerst gebruikt en wij moeten nog zien tot welke resultaten het leidt.

Op grond van de inlichtingen die ik vanmorgen uit Arusha heb gekregen, kan ik de Senaat meedelen dat er een honderdtal vervolgingen zijn ingesteld tegen personen die ervan verdacht worden aan de volkerenmoord te hebben deelgenomen. Er zijn al 21 tenlasteleggingen, 21 personen dus van wie gezegd wordt dat ze zullen worden vervolgd. Tot op heden is er nog geen enkele veroordeling. Een persoon, namelijk de heer Higaniro is in België in vrijheid gesteld omdat er geen bevestiging is van de akte van beschuldiging door het Internationaal Tribunaal. Volgens de procedure moet men eerst het dossier opvragen en nadien beslissen of men al dan niet doorgaat. Als men niet tijdig een beslissing neemt, moet de betrokken persoon worden vrijgelaten. De heer Higaniro bevindt zich in dat geval. Zes personen worden thans gevangen gehouden te Arusha. Bovendien wachten nog drie personen op hun overbrenging naar Arusha; één ervan wordt op het ogenblik in de Verenigde Staten in detentie gehouden, een tweede in Ivoorkust en een derde in Zwitserland. Er zijn vier

personen, onder wie kolonel Bagosora, die tot op heden in Kameroen worden vastgehouden. Vanuit België zijn reeds drie personen overgebracht naar Arusha op vraag van het Internationaal Gerechtshof. Er is ook een discussie geweest over het dossier van radio «Mille Collines», een dossier dat van hier wordt verwezen naar het Internationaal Gerechtshof.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vautmans.

De heer Vautmans (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik blijf met heel veel vragen zitten, ook vragen naar bedragen en stel vast dat ik hiermee niet alleen sta. Bovendien had ik mijn vraag gericht aan de minister van Buitenlandse Zaken.

Het Bureau van de Senaat heeft mijn vraag verwezen naar de plenaire vergadering en geoordeeld dat de minister van Justitie ze zou beantwoorden. Ik betreur beide beslissingen. Ten eerste vind ik niet dat de minister van Justitie, maar wel de minister van Buitenlandse Zaken in deze zaak bevoegd is. Ten tweede meen ik dat over een dergelijke belangrijke zaak waar veel vraagtekens bij geplaatst worden, beter in commissie kan worden gedebatteerd. Ik vrees dat wij in de hele zaak enkel ons eigen geweten hebben gesust. Wij hebben een Internationaal Tribunaal opgericht dat moet oordelen over de volkerenmoord op 1 miljoen mensen. Ik stel echter vast dat er geen veroordelingen zijn, dat er heel weinig beklagden zijn en dat er zeker geen klaarheid komt over wat er op het ogenblik gebeurt en evenmin over de kosten daaraan verbonden voor alle meewerkende landen.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek de heer Vautmans mij te willen verontschuldigen omdat ik niet beschik over de informatie met betrekking tot de financiering. Ik zal deze informatie opvragen bij de minister van Buitenlandse Zaken en ervoor zorgen dat de gegevens zo vlug mogelijk aan de heer Vautmans worden bezorgd.

Deze aangelegenheid behoort wel degelijk tot de bevoegdheid van de minister van Justitie. Het Internationaal tribunaal is geïntegreerd in het Belgische recht. Hierover kan geen betwisting bestaan.

Ik zou nog uitgebreider kunnen ingaan op de samenwerking met Rwanda op het vlak van de Justitie, maar daarvoor is het vanavond al wat laat. In ons land werd een diepgaand onderzoek gevoerd door onderzoeksrechter Vandermeersch, die een schitterend dossier heeft samengesteld. Dit dossier, dat verstrekkende gevolgen kan hebben, werd volledig overgedragen. Spijtig genoeg staan de dossiers met betrekking tot andere personen niet even ver. Het staat echter buiten kijf dat België hierbij een zeer actieve rol heeft gespeeld.

Tenslotte wil ik erop wijzen dat het ministerie van Justitie permanent inspanningen doet om het justitiestelsel in Rwanda te herstellen, onder meer door het sturen van medewerkers die ter plaatse opleiding geven. Het gerechtelijk apparaat in Rwanda ligt op het ogenblik immers volledig lam. De gedetineerden in de Rwandese gevangenissen moeten in hun eigen land kunnen worden berecht.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw op 20 november 1996 om 14 uur.

Le Sénat se réunira le 20 novembre 1996 à 14 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 20 h 05 m.)

(La séance est levée à 20 h 05 m.)